

چریکھی چیرۆکی فارسی « لیدوان و وتار »

چالاکي : یوسف عهلی خانی

وهرگیړان و ئاماده کردن: حوسین شیربه گی

ناوی کتیب : چریکه‌ی چیرۆکی فارسی
نووسەر : یوسف عەلیخانی
وەرگیڕانی : حوسین شیربەگی
نۆرە‌ی چاپ: یەکه‌م ۱۳۸۲
رووبەرگ: ئارەش شیربەگی
پیتچن شاسەنەم (بۆکان ۰۹۱۴۱۸۰۵۵۹۷)
بلاوکه‌ره‌وه: : ئاراس

ناوہر وک

وتہیہ ک... ..

وتووینژ لہ گہل شہریار موندہنی پوور

وتووینژ لہ گہل مہنسوور کووشان... ..

«وتەيەك»

چيروۆكى ئىرانى «فارسى» لە پىرۆسى سەد و چەند سال
بزاڭى خويدا، ھەلچوون و داچوون و جم و جۆلىكى بەرچاوى
بوو و باوھكوو بو پۆژئاوايىھكان و پۆژھەلاتىھكان «بىچ لە
كوردەكان» كەمتر ناسراو، بەلام ئەوھندەى وەرگىردرايىتە سەر
زبانەكانى دىكە پىشوازى ھونەرى لىكراو. ئەمە نىشاندەرى ئەم
واتايە بوو كە لەم زبانەدا چيروۆك نووسىن بزاڭىكى زىندو و
پىشكەوتوو. وەك «كوندەكوپرە» سادق ھىدايەت و چەند
بەرھەمى محەمەد ەلى جەمالزادە و بوزورگ ەلەوى و
مەحمود دەولەتئابادى و ھوشەنگ گولشبرى و ئەحمەد
مەحمود.

بەتايىبەت لەم سالانەى پاش شۆرشى گەلانى ئىران دژ بە شا و
دىكتاتورىيەت و... گەشەو بەرھەو پىشەو و چوونى ئەم بزاڭە لە نىو
ئىمەى كورددا كاريگەرى و رەنگدانەوھى بەرچاوى بوو و
تاقمىكى زۆرى تامەزرۆى خۆى كردوو. لە بو زىدەتر ئاشنا
بوون و ناسىنى كاملتر و زانستىيانە لەسەر چيروۆكى ئىرانى
«فارسى» لە مېژبوو لە سەرچاو و دەقىكى باش دەگەرپام كە
وەرگىرپمە سەر زبانى كوردى و ديوناسىيەكى گونجاو و سەلماو
لەگەل مېژووئى ئەم بزاڭە زۆر بە كورتى و كاملى لە دوو بوارى
ناسىنى مېژووئى چيروۆكنووسىنى فارسى و ناسىارى زانستى لە
تەك ئاستى تيۆرىكى كارەكەدا بەرھەم بىت، ھەتا لە كتيبى
«نەوھى سىھەم» سى يۆسەف ەليخانىدا كە ئەم كتيبە كۆى دە
ئاخافتن و وتووئىژە دەگەل دە چيروۆكنووسى ئىرانىدا، دوو

وتووېژى «مه نسوور كووشان» و «شه هريار مؤندهنى پوور» م
زور ده گه ل مه به سته كه ي خوم پي نيزيك بوو. ئەوه تانى به سى
مانگ به هار و سى مانگ هاوینی سالی ۸۱ كوچی واتا «شهش
مانگه ي به هار و هاوینی ۲۰۰۲ ی زاینی» كاری وەرگيرانه كه م به
ئاكام گه ياندوووه. به روالهت كاره كه له قهواره ي وتووېژدايه به لام
له راستيدا ئەم كاره و به تاييهت ئەو به شه ي شه هريار
مؤندهنى پوور زياتر له ليدوان و گوتار و وتاری زانستی و
تيوريكى نيزيكتره هه تا له وتووېژ. هه ولمداوه تيبينى و په راويزم
له سه ره قه كه كه م بيت و ناوه نيو داره كان و زاراوه
ناسراوه كان به تيبينى و په راويزى زيادى خوين تال نه كه م. به و
هيوايه ي خوينه رى ئەم دوو كاره يا بليين ئەم كاره به م
خويندنه وه يه زور شتى سه بارهت به چيروكنووسانى ئيرانى
«فارسه كانيان» و ئاستى تيوريكى ئەم باسه بو پروون بيته وه.

خه رمانانى ۱۳۸۱ (۲۰۰۲)

حوسين شيربه گى

بوكان

وتوويژى يۆسف عەليخانى

لەگەل

شەھريار مۆندەنى پوور

ناساندن

شەھرىيار مۆندەنى پوور لە نەوھى سىيھەمى چىرۆكنووسانى ئىرانىيە. ئەو نەوھى سىيھى كە بىر پاروايە نيوھەرۆكى كەلتوورى ئىرانى نەوھى يەك دەگەل تەكنىكى نەوھى دوودا تىكەل كات و چىرۆكى فارسى بگەيەنئىتە تەشقى خۆى. مۆندەنى پوور سالى ۱۳۳۵ كۆچى رۆژى لەشارى شىراز - شارى حافز و سەعدى - ھاتۆتە دنيا. ئىستاش لەوشارەدا كاربەدەستى كتيبدارىيە و سەرنووسەرى گوڤارى ئەدەبى و فەرھەنگى (ئىوارەى پىنچ شەممۆيان) ە.

لە پاش شۆرشى گەھەلانى ئىرانەو بەردەوام چالاكى چىرۆكنووسىنى ھەيە. رۆمانى دوو بەرگى «دلى دلدارى» مۆندەنى پوور خەلاتى باشتىر رۆمانى سالى ۷۹ - ۸۰ ك (۲۰۰۱ - ۲۰۰۰) بنكە فەرھەنگىيەكانى ئىرانى وەرگرت.

شەھرىيار لەم وتوويزەدا لەچەشنىكى تيوريكيانە لەسەر رەوتى شەپۆلانى زەين - پرۆسەى سيلاوى ھۆش - ئەدوى و جار وبار ئاماژە بە چۆنيەتى كارکردنى ئەم تەكنىكە لەم و ئەو چىرۆكى خۆيدا دەكات. بىرئى لە كارەكانى شەھرىيار مۆندەنى پوور ئەمانەن:

- ۱- سىيەرەكانى ئەشكەوت
- ۲- ھەشتەمىن رۆژى زەوى
- ۳- مۆميا و ھەنگوين
- ۴- رۆژھەلاتى وەنەوشە
- ۵- مانگى نيوھەرۆيان
- ۶- دلى دلدارى (رۆمان) و

لەم وتووێژەدا «ع» لەجیاتى عەلیخانى و «م» لەبرى
مۆندەنى پوور دەنووسین.

حوسین شیربەگى

ع: ئيمه «ئەم كەسانەى خەلقى جيهانى يەكەم» نيين ھەميشە
بۆ پوژئاوايىھەكان وەرگريكى چاك بووينە. ئەم ھەلس و كەوتە
لە ئەدەبىشدا نموودى تايبەتى خۆى ھەيە. قوتابخانەكان و
شيوازەكان و تەكنيكەكانى چيروكى پوژئاوايى بەردەوام لە
چيروكەكانى ئيمەدا دووپات بوونەتەو، بۆ وینە ئەوا نيوہ
سەدەيەك بەسەر رەوتى شەپۆلانى زەيندا تىپەر دەبى، كەچى
ئيمە لە ئيراندا ھەر بە شوين ئەم شيوازە داين.

م: بە راي من تاكوو رادەيەك سروشتيە و دريژەى لوژيكي
رئبازى ئەدەبە. ھەر ئەم پرسيارە لە سەردەم و زەمەنيكدا بۆ
منيش كيشەيەك بوو. بە ئازايى و متمانەوہ دەليم سالانيكى زور
لە خۆم و لە ئەدەبم پرسيوہ: ريگاي منى نووسەرى پوژھەلاتى لە
كام لاوہيە؟

ع: ولاميكيشتان وەچنگ كەوتووہ؟

م: ولامگەليكم دوزيوہتەوہ، هيشتاش ھەر پرسيار دەكەم و
رەنگە ھەتاكوو دووايىن چيروكيشم دەبى ھەر پرسيار بكەم. بەلام
من دەگەل ئەم قسە خورافەدا دەژايەتيم ھەيە، كە دەلى: ئيمەى
ئيرانى فورم و تەكنيكەكانى چيروكى كورت و پومانمان لە
پوژئاواوہ سەرجەم و دەر بەست لاسايى كردۆتەوہ.

ع: چۆن؟

م: ئەم ساختە و بوختانەش زور بۆ سادق ھيدايەت
ھەلدەبەستن و دەلين ئەو لە فەرەنسا دەگەل چيروك و ئەدەبى
ئەمرۆينى جيهاندا ئاشنايى و ديوناسى پيکھينا و ھات و لە
ئيرانيشدا بە زباني فارسى كورته چيروكى لە چەشن و قەوارەى
پوژئاوايى و نويدا نووسى. بەلام ئەو كەسانەى ئەم داواكارىھيان

ههيه، بۆچی له خۆيان ناپرسن: خو له پيش هيدايه تيشدا كه سانیک بوون كه دهگه ل ئه دهبي نويدا ناسياوى يان هه بوو، ئه ي بۆچی ئه مانه نه يانتوانى به واتايه كى / حيكايه ت نه بى و چيروكى هونه رى بى / كورته چيروك بنووسن؟ بو وينه محهمه د عه لى جه مالزاده هه ر بووه ئه م جه مالزاده يه ي كه ده يناسين و نه بووه هيدايه ت. قسه ي من ئه مه يه: فۆرپم و ته كنیک و گوشه نيگا و دیدى هونه رى وه كو و دام و ده زگا و ماشين نين كه بتوانين چلون ساز كردنيان له رۆژئاواوه فيربين و له ولاتى خوماندا مونتاجى بكه ينه وه. ديوناسى ورد و تيكه لاو به خوینی هيدايه ت له ته ك ئه ده بي مۆديرنى جيهاندا «لايه ن» يكي ئه م كيشه يه يه، لايه نيكي ديكه ي «زبان» ه. ده بايه له زباني فارسيدا بنه ماكان و نۆرپمه كان و ئاشنایى سرپينه وه كان و بلاو بوونه وه ي مه جازى پاژ بو گشت «جزء به كل» - توخمى گرینگی رپياليزم، پى به پى شيوازى مه عريفه ي ئيستقرايى - «ليكدانه وه ي له پاژه وه بو گشت» و رپوداو گه ليكي ديكه بقه ومايه ن و ده ركه وتايه ن، هه تا بكرى له م زبانه دا چيروكى رپياليستى وسوورپياليستى بنووسرى. ئه مه خاليكى زور گرینگه. به ئاگابوونه وه و وه خه به ره اتنى زباني فارسى له سه رده مى شوپرشى مه شرووته دا «سالى ۱۲۸۴ى كوچى هه تاوى يان سالى ۱۹۰۵ زايى»، ويست و داواكارى ئازادى زباني له هه مبه رى بنه ماكانى ديكتاتوريه تى زبانيدا، ئيراده ي رزگار بوونى زباني و... بوونه هوكارى ئه وه ي ئه م زبانه له خه وتنى چه ند سه ده يى خو ي وه خه به ر بيت، پيكه اته كانى كلاسيك و كونه، نۆرپمه كانى كه وناراي خو ي كه داها تى تيفكرينى قياسى «به راوردى» «هه لسه نگاندى گشت بو پاژ» و نا مۆديرن

بوون، رې و شوین بکه نه وه بو بنه ما و نورمی دهربرینی تازه و بهم چه شنه یه کهم چیرۆکه نوییه کان له زبانی فارسیدا بنوسرین. مه به ستم له چیرۆکی نوی، شتیکی گشتییه و ئەمه له هه مبهری چه ندان چه شنی حیکایهت و گیرانه وه و چیرۆک و حیکایهتی هه یوانات داده نیم، به وته یه کی دیکه، مه به ستم له کورته چیرۆک ئەو چه مکه یه که له وه سفه کانی «ئالین پۆ» و شیوازه کانی «گی دۆمۆپاسان» دا ده گونجی، هه تا دووایی، یان تا کوو ئەمرو. وه لحاسل ده لیم ئەوه ندهش خو به دۆراو دانه نیین و، له هه مبه ریشیدا، ئەوه ندهش به رابردوو ه شانازی نه که یین. له وتاریکدا که بو به شداری کردن له پرۆگرامیکی شانوی «ئودی ئین» له پاریس نووسیوووم و سازم ده کرد، هه ر ئەم تیکۆشانهی خو یابوونی بنه ماکان و نورمه کانی تازه و نویی زبانی له فارسیدا، له ئاکامیشدا، سه ره له دان و خو یابوونی چیرۆکه نویی یه کانم به دوور و دریژی باس کرد و لیکۆلینه وه م له سه ر کرد. ئەو خالانهی له کاتی لیکۆلینه وه که دا به دهر ده که وتن و خو یان نیشان ئەدا، سه رنجراکیش بوون. بو وینه دهرکه وت که چه شنی «رۆمانس» له ئیراندا، ره نگه له سه ر یاسای سی چه شنه رۆمانسی رۆژئاوایی نووسراوه و هاوکات بووه ده گه ل ئەواندا. به گشتی شیواز و ته کنیک له ئەدهبی ئیرانیدا، وه کی نموونه یه کی دره وشاوهی ئەدهبی رۆژهه لاتی، هاوته ریب ده گه ل رۆژئاوا /یان رۆژئاوا ده گه ل ئەودا/ هاتوونه ته پیشه وه، تاوه کوو گه یشتووینه ته زه مه نی خه والوویی و خه وه به ردینه یی زبانه که مان و نووستنی فه ره نگه که مان. گه نده لبوونی زبانی فارسی که له سه رده می «صفویه» وه ده ست پیده کات یان ده وری توند و خیرا هه لده گری،

تاكوو سەردەمى «قەجەر» دريژەى بوو و گەيشتە تەشقى خۆى.
ھەر ئەم چەند سەدەيەى تەوہزلى و تەمەلى و كەرى و كوئىريە
بووہ ھۆكارى ئەوہى كە ھاوتەرىب بوون و شان بە شان
رۆيشتنى ئەدەبەكەمان كە دەگەل ئەدەبى بەرہو پيشكەوتى جىھان
دەرپۆيى، لەگەر بوئىستى. ھەتاكوو سەردەمى «مەشرووتە» كە
وہخەبەر ھاتنەوہ دەست پيئەكا. ئىستا گريمان سەردەميكى
گەندەلى ئاوا بە سەرماندا نەھاتبا و زبان و ئەدەبى فارسى، ھەروا
درەوشاوە بايە كە دەنووسرا و نووسرابوو و بەرہو كاملبوون
بەھاتبايە، ئايا چەشنگەليكى ديكە، بيج لە رۆمان و كورته چيروكى
نوئى، لە ئيراندا پيئەھات؟ يانى چما كاملبوون و گورانكارى
ئەدەبى ئيمە كە لە چەندان چەشنى تەقريبەن وەكوو رۆژئاوادا
دريژەى ھەبوو، ھەروا دەوامەى بايە، بليى لە فارسيدا، بو وينە
ئيمە كورته چيروكى ئەمروويى مان نەدەنووسى و چەشنيكى
ديكەمان لە نيو جىھانى ئەدەبدا دەنووسى؟ وای بوناچم دەمەھوئى
بليم: ئال وگور لە رۆمانسەوہ بو رۆمان، گورانكارى حيكايەتى
داپيرە و ئەو حيكايەتە ئامۆژگارى و ئەفسانەى ديو و پەرىيە
بەرہو چيروكى كورتى ھونەرى، ئاكامى پيشكەوت لە زبانه
رۆژئاوايىەكاندا نيە. بەلكوو لە ئاكام و دەوامەى لوژيكي بنەما
ھاوبەشەكانى زباني ئينسانە، كە ئەمەش رۆژئاوا و رۆژھەلاتى
نيە. بەلكەم ھەمان ئەو بنەمايانەى كە بنەماخوازەكان بە شوين
پيئەوہ بوون، كە بە بى قائمە قائم و گرفتى ئەنگوور و عەنيب و
گريپ دۆزيبانەوہ و نەياندۆزيەوہ. دەيجا، چما لە رۆژئاوادا،
شيواز و تەكنيكەكانى ئەفراندنى چيروكى ئامۆژگارى و
حيكايەتەكانى «ئيزووپ» لە رەوتى كاملبوونى زباند، بوونە

شیواز و تهکنیکهکانی داهینانی کورته چیرۆکی ریالیستی له ئیرانیشدا که رهوتی کاملبوونی ئەدهبی پهخشانی، بۆ وینه ههتا سهدهی ههشت و نۆی کۆچی مانگی یان پانزه و شانزهی زایینی نهک راست وهکوو رۆژئاوا هاو تهریب دهگهڵ ئەودا، بهلکوو له بهستینیکی کهم و زۆر وهکوو رۆژئاوادا کاملبوونی بووه و دهیبوو، نهک له بهستینیکی زۆر سهیر و سهمهردها. دهیجا کاتی سادق هیدایهت دهستی دایه پینووس، له زبانی فارسیدا، نۆرمهکان و ئاشنایی سرپینهوهکان و قهواره و پروالهتهکانی خهیاڵ حازر و ئاماده بوون که بۆ وینه چیرۆکی ریالیستی «داش ئاکۆل» یان، رۆمان و داستانی بلیند و زهینی و سوورریالیستی «کونده کویره» بنووسریین. نهک ئەوهی هیدایهت وهکی «کریستوف کۆلۆمب» سواری پاپۆری دیوناس بوون دهگهڵ ئەدهبی رۆژئاوا بیته و قارهی ئەدهبی مۆدیرنی زبانی فارسی بدۆزیتهوه من نازانم ئەم قسه و باسه چهنده تازهیی ونوی بوونی ههبی، بهلام ئەم خالهگرینگه که له پارسیدا، که کورتهی وتارهکهم پیشکەشکرا، وهک ههمیشهی نیو چاوان و بهدشانسی، له بهر وهرگیڕانی خراپی نووسراوهکهم له فارسییهوه بۆ فهرهنسهی، چهند کهسی بۆله بۆلیان ههستا بوو و دهیانووت لهو لاوه هاتووی لیڤه قسه و باسی شانازی به رابردووتهوه دامهزینی و بلیی ئیمهش خۆمان زۆرشتمان بووه!... یانی ههمان گریی دواکهوتوویی جیهانی سیههمیهکان. ئەوهندهی دهمووت ئاگیان قسهی من لهم وتارهدا و لهم کورته قهسابی کراوهیدا، شانازی کردن بهرابردووهوه بۆ قهره بوو کردنهوهی گریی خو به کهم زانینی دواکهوتوویی نیه، من سهر قالی ئەوهم، باسی بنهما و نۆرمی زبان دهکهم، دهلیم

به ردهوامی و سه رهه لَدانی چه شنه ئەده بیه کان پیوهندی به دهوام
و سه رهه لَدانی بنه ماکانی زبانه وه ههیه و... به لام وهریان
نه دهگرت. ده موت ئاغان! ته ماشاکه ن هه تا شیوازی مه جازی له
پاژه وه بۆ گشت له هه مبه ری ئەو چواندنه کۆنه و کلاسیکیانه دا
نه بووه باو و بلاو نه بووه، نه ده کرا چیرۆکی ریالیستی بنووسری
لییان وه رنه ده گرتم و هه مان بوختانیان دووپات ده کرده وه.
ئەم رپووداوه، له یه کئی له لانکه گه وره کانی زانست و توژیینه وه
و سه رنجدان دا بۆ من زۆر سه یر و سه مه ره بوو، ئەمه ش له
دۆخی کدا بوو که خۆم زۆر به ئاگابووم هه تاکوو قسه کانم له
قه واره ی یانه و وانه و «زیره بۆ کرمان» بردندا نه بی. ئەو
هه له یه ی که تا قمی له دۆستانی بانگه یشتن کراو به سه ریان هات
و ده لئی به گه وره ییه وه پییان به خشیون و هه رای لی هه لنه ستاوه.
با بروات، به لام ئەم ئەزموونه مان با هه بی. که سیکی لیبوو، زۆر
توو ره ببوو/ له وه ی که/ بۆ نالییم هه موو شتی کمان ده ره ست
لاسای رپوژ ئاوا کردۆته وه ده رفه تی و لامدانه وه شی نه دامی. ئیستا
ده لیم: ئەوه گریمان هه موو ئەده بی ئەم سه رده مه مان لاسای
کردنه وه بی، باشه، دانیشه و ره وتی ئەم لاسای کردنه وه یه
شی که وه. ده با ئیدی سه رده می دیمی قسه کردن ته واو که ین. ئەم
لاسای کردنه وه چۆن و له کام توخم و پیکه اته و بنه مادا، له کام
لاوه و به چ ئاکامیکه وه رپووی داوه و جی به جی بووه؟ و اتا
زه حمه ت بکیشین و تیکۆشین بۆ راقه کردن و ده ربرینی
ئەده به که مان، یا خۆ به لکه م له مه شدا چاوه رپوانی ئەوه ین که سیک
له رپوژئاواوه بییت و ئەمه شمان بۆ بکا و هه ر وه کوو هه له
که و ناران و میژوو ییه کانمانیان دۆزییه وه، رپی و شوینی ئەده بی

سەردەمیشمان بۆ پرخنەکاری و شیکاری بکەن. ئەم پێشەکییەم پێویست بوو هەتا بلیم شیوازەکان و فۆرمەکان و تەکنیکەکان لە بەر ئەوەی لە پیکهاتە و دارشتنی زبانه‌وه پیکدین، دەيجا توانای سەرھەلدانیشیان لە ھەر فەرھەنگ و زبانیکیدا ھەیە. یانی نەریتی ھام و شو و ھەلس و کەوتی چیرۆک لە زبانه جیاوازه‌کاندا تەقربەن ھەکی یەک وایە. بەم گۆشەنیگا و گریمانەییە، دەسا ئیدی ناتوانین باس لە سەر لاسایی کردنەوه بکەین. شیوازیان تەکنیکی «فلاش بەک = گەرانه‌وه بۆ رابردوو» لە زاتی زباندایە لە وتاریکیدا نیشانم داوه و سەلماندووومە کہ «تەعلیق = داھیلان» لە زات و ھەبوونی ھەر رستەییەکیدا تەنانت لە رستەیی ھەوالدەریشدا ھەیە. بەم پێیە زۆر سروشتیە کہ لە چیرۆکی نووی ئیرانی بە زبانی فارسیشدا بۆ وینە بینەری فلاش بەک، داھیلان، گۆرانی گۆشەنیگا و گەمەکردن بە زەمەنی ریوایەت و گێرانه‌وه‌بین. یان ھەر وہا «پرۆسەیی شەپۆلی ھۆش» کہ لە راستیدا حالەتیکە لە زەینی ھەموو ئینسانەکاندا. دەيجا کہلک وەرگرتن لەم تکنیکانە کہ زبانی جیھانی چیرۆکن، لاسایی کردنەوه نییە ئەمانە سامان و تواناییەکانی زبانیان. لێرەدا کیشەیی لاسایی کردنەوه راست وایە. کہ بیتوو منی چیرۆکنووسی ئیرانی، شەپۆلانی زەین موو بە موو ھەر وەکوو «فاکنەر» نووسیویە، بینوووسم، یان ھەلگرم فۆرمی رۆمانەکەم بکەمە کوپی «قین و قرە» ی فاکنەر، ئەمە لاسایی کردنەوه‌یە. چما بۆ وینە لە رۆمانەکەمدا، بەم دۆزینەوه‌یە بگەم کہ لە سیلاوی ھۆشدا دەتوانم بۆ زەینی کەسیتی دوو لایەن و بەستین ساز کەم، لایەنی نا ھۆشیاری زبانی تاقەکەسی و لایەنی ناھۆشیاری زبانه خیلەکییەکە، ئەمە ئیدی بە پای من تیکۆشان و

زیاد کردنی زانستی به زانسته ته کینکه کان و شیوازه کانی ئە دە بە. له م راپه دا ناتوانم سووک و ئاسایی بلیم من، ده بی حه تمه ن به بی بوغری و له خو بایی بوون بلیم: بیج له وهی تیکۆشانه که م سه رکه وتوو ه یان نا، خودی ئە م دۆزینه وهیه تیکۆشانیکی فارسییه، له بو ئە وهی بری قه ره بوو کردنه وه بی له هه مبه ری ئە و گشته ی له ئە ده بی رۆژئاواوه فی ربووین . جائیستا ته ماشای چاره نووسی ئە م دوزینه وهیه له ئیراندا بکه، ره خنه گری لاوی ئیمه نه ک هه ر پیی نه زانیوه، ئە م بوختانه شی بو کردووم که ره وتی سیلاوی هۆشی «شه پۆلانی زهینی» که سییتییه کانی رۆمانه که م «دلی دلاری» وه کوو یه کدی وان. برۆا ناکات که، ره نگه ئیرانییه کیش بری شتی له بو زیاد کردنی سامانی ئە ده ب هه بی. برۆا ناکات که سیکی وه ک من که سالانیکی زۆره ئە مانه به وانه ده لیمه وه و سه باره ت به مانه وتار ده نووسم، له م بابته به ئاگام و بۆی ناچی هه له یه کی ئاوا له رۆمانیکدا بکه م که هه شت سالم کار له سه ر کردوو ه. یانی دانیشتوو ه بیر بکاته وه که به لکوو ئە م لیکچوونه ی ره وته کانی شه پۆلانی زهینی که سییتییه دژواره کان به ئانقه سته و داهینه رانه بی، که وایه: به م چه شنه وام دانا که له لایه نی یه که می خودی نا هۆشیاری زبانی ئیمه دا که سه ر چاوه و ژیده ری ره وتی شه پۆلی زهینه، ئە له به ت هه ر که سیک جیاوازیگه لیکی زهینی و زبانی له گه ل دیتراندا هه یه و له ئاکامدا شه پۆلی زهینیشی جیاوازه ده گه ل دیتراندا به لام له لایه نی خودی نا هۆشیاری کو و گشته ی یا خیله کی ئە ودا توخمگه لیکی هاوبه شی زۆر له گه ل دیتراندا هه یه. هه ر به م هۆیه وه له رۆمانی «دلی دلاری» دا له بری شوین، شه پۆلی زهینی راوچییه کی «گالش» جیاوازی هه یه ده گه ل ئی

پروناکبیریک و له شوینگه لیک دیکه شدا، که نمودی نمونده کانی
ئه زهلی (archetype) حوزووریان ههیه، لیکچوونگه لیک له
شه پۆلانی زهینی ئەم دوو کهسه دا پیکدیت ...
باشه، من نهمدیت له شوینگه سه بارهت بهمه قسه یهک وترابی.
به کوکردنه وه ده لیم که شف و دۆزینه وه. له بهر ئه وهی سالانیکی
زۆره له وهرگیرانی ژیده ری بایه خداری ئه ده ب بی بهشین و زۆر
دوورنیه، سالانیکی بهر له من، له و ولاتانه که سیک ئه مهی گوتبی
و کۆنه ی کردبی. ده با وه گه پینه سه ر خودی باسه که مان. هه تا
ئیره ده گه ل ئیوه دام که بۆی ده چی له چۆنیه تی که لک وهرگرتن له
ته کنیکه کان و شیوازه کان دا لاسایی کردنه وه هه بی، نمونده که شی
له مپۆژانه دا زۆر زۆر و به ئاشکرا ده بینین، له و شته دا که ئه ده بی
پاش نوێخوازی پیده لین. من بروام وایه پاش نوێخوازی
سه ره ه لدان و داهاتی سروشتی نوێ خوازییه و گوزاره کانی
دژوازی ئه و کاریگه ری زۆریان به سه ر تیفکرینی مرو قدا هه یه و
ده یان بی. بروام وایه چما کاتیک تیور و بیرو که کانی دریدا کامل
بنه وه، بنه ماو بنچینه ی بنیاتی گه وره ی بروا گه ل و چه مکه کانی
ئینسان له رزوک ده کات و به لکه م ویرانی ده که ن. له راستیدا له
پیش ئه وه یدا ئەم قسانه وهرگیردینه سه ر زبانی فارسی، له
چیرۆکی «ئه و گۆرانیا نه ی داوود له «با» دا خویندوونی» به گشت
ره گ و پیستمه وه هه ستم پیکردبوون، بریک یا به شیک له
کارکردی بنه ماکان و بنیاته کانی زبانی له خویا بوونی تیفکریندا.
به م هۆیه وه گوزاره کانی پاش نوێخوازی له لام زۆر جوان و
سه ره کین. به لام هه ر لیژه دا، راست به هۆی حالیبون له گرینگی و
بایه خی پاش نوێخوازییه وه ده لیم و راده گه یه نم که تا قمی له

نووسهران و شاعیرانی ئیمه، بابه ته که یان زور ئاسایی و سانا گرتوو و ناسیاوییه کی تیکه ل و سه ره تایی، له راده ی ریوینییه کانی تیوره کانی ئەده بیان له سه ر پاش نوی خوازی هه یه و گومانه کانی خویان به سه ر ئەم گه ریانه دا داده سه پینن. قسه ی من ئەمه یه: خو شه ویستان! بریا هه ر به م سووک و ساناییه بایه، که وانیه. له راستیدا بریار وایه پاش نوی خوازی به زه بری کوتک و ته ور و داسی ئەندیشه ره گ و ریشه ی تیفرینی ئوستووره یی هه لکه نی. ئەو کاره ی که نوی خوازی دهروهستی نه هات و بو ی نه کرا و ته نانه ت له م دوا ییانه دا بووه ها ونشینی تیفرینی ئوستووره یی. دهیجا، له هه مبه ری تیفرینیکی ئاوه ها گه وره و گرینگدا ناتوانین به سانایی و ساویلکه یی داواکاری زاناییمان هه بی و بیج له مانه به پیی ئەو دادوه ری و ره خنه بنووسین، دیتوومه ره خنه گریکی لاو ویپرای تیکه ل کردنی چه ند گوزاره ی ناکاملی بارتی یه که م و دووهه م. و باختین و دریدا و فوکو له وتاریکدا، زور به برشت و به متمانه یه کی ئوستووره ییه وه . که ناوه که ی دیکه ی «جهه لی موره ککه ب» ه . له بو رومان و هه بوون و نه بوونی رومان حوکم ده رده بری. بو وینه ده لی: «رومان ده بی پرسیاریک له هه بوون بی» سه رنج بده نه وشه ی «ده بی» کاتی کابرا دیعایه ی پاش نوی خوازی هه یه. له لایه کی دیکه وه هه ر ئەم لاوه، وه کوو تا قمیکی دیکه، به هه له و تاوان، حوکم ده کات که زبان و دهق بی واتان. زور گالته جار ه. گوزاره ی «n واتا داربوونی دهق» ی ده گه ل بی واتا بوون به هه له حالی بووه. گالته جار تر ئەمه یه که له ره خنه یه کدا دیتم ره خنه گریکی لاو، له سه ره تادا ئیخه و به روکی شاعیری گرتبوو و پیی دهوت تو چه شنیک کار ده که ی که ده لی

زبان واتای ههیه «ئهمه تاوانی شاعیره له روانگهی ئهم رهخنه گرهوه، له پاشان هه ره لهم وتاره دا له پاش چهند جار داواکاری ئه وهی زبان واتای نیه، دیسانه که ئیخه ی شاعیری گرتبوو و دهیووت شیعره کانی تو ئاشنایی سرینه وهی نیه. به خودای هه رکه سی بریک له م دید و روانگه تازانه بزانی، له خویندنه وهی ئهم شته تیکه ل و پیکه لانه و ئهم هه له زوران، له بهر پیکه نین فرمیسی له چاوان هه لده قولی. ئاخه ئاشنایی سرینه وه پیوهندی به سه رده می پیش بیرۆکه ی «مه رگی نووسه ر» هوه هه یه. پیوهسته به هه وزه ی باوه ر پیکردنی درووستی ده لاله ت و هاو دهنگی ده لاله ت له زهینی نووسه ر و خوینه ردا. له راستیدا پیوهسته به سه رده می ئه و بره وایه که ده لی واتای ده ق شیاوی گواستنه وه یه. ئهمه چ پیوهندییه کی هه یه به بیرۆکه ی «مه رگی نووسه ر و n واتادار بوونی ده ق» هوه، یا له راستیدا ئهمه دژایه تی هه یه له گه ل داواکاری جه نابی رهخنه گر که زبان به بی واتا داده نی. به راستی به زهیی بزوینن ئهم چه شنه متمانه کردنانه به زانستی خومان... ئاخه له بو حالیبونی راست و درووست له «پاش نووخوازی»، ده بی لانی که م لانی که م له «سووسور» هوه ده ست پی بکه یین و بیینه به ره وه، له فه لسه فه شدا لانی که م له «هایدگه ر» هوه. ئهو هایدگه ره ی که هیشتا زبانی فارسی به و چه شنه ی پیویسته توانای وه رگرتن و وه رگیران و پیشکه ش کردنی ده قی ئه وی نیه. له پاش خویندنه وهی ئهمانه و حالیبوون له مانه، به لکوو بکرئ، زات بکرئ و شتی بنووسری. ئه گینا هه ر ئهم به زمه ساته ناخوشانه ی داواکان و متمانه کانی که سانی وه کوو ئهم رهخنه گره لاوه دوویات ده بنه وه، که خوا بکا ئهم چه شنه

رہخانہ، لہ سنوورہ کانمانہ وہ نہ گہنہ ہندہران، ئاخہ مایہی بی
ئابروویہ، خراپتر لہ خراپہ. خالی گرینگ ئہ مہیہ کہ پاش
نویخوازی، بہ ہموو گہورہیی و دژوازیہکان و سازہ
ناسازہکانی خوہوہ، بوچوونیک یا گریمانہیہ کہ لہ شانی
گریمانہکانی دیکہ دا. زانست، میژووی زانست و حالیبوونی
زانستی ئاوامان فیژدہ کەن کہ: نابی ہەرگیز متمانہی ئوستوورہیی
و متمانہی نیوتونی مان لہ بو بیروکہیہک ہہبی. وشہی
«گریمانہ» کہ لہ سہر ئہم چہشنہ بیر و برہوایانہ دادہندری، یان لہ
سہر ہەرچہشنہ پیش نیاریکی تیفکرین و ئہندیشہ، دہربر و
ئاخیوہرو ئاشکرا کەرہوہی زور قسہو باس و میژووہ. ئاشکرا
کەرہوہ و دہربری ئہو خوینانہیہ کہ بہ سہر ویشکہ فیکریہوہ
جہلغہی بہستووہ. حاسلی ئہ زموونی زانستہ لہو نہ زانینانہوہ کہ
بہ نیوی زانست و فہلسفہوہ سہریان ہلداوہ لہو کہسانہ و
گہندہلبوونہکان و ئہو کاوالبوونانہی کہ داہاتی ئہم چہشنہ ئالا
ہہلگرتنہ ناجوامیرانہیہ. تازہ بہ سہر ئہ مانہ شدا لی زیاد کہ:
کیشہی ئہوہی بریک زانین تاوانبارانہ ترہ لہ نہ زانین. من خوم،
ئہو رۆژہی کہ زہردہخنہی روناکبیریکی شاری نیویورک لہ
پاش بیستنی وشہی پاش نویخوازی دیت، بوم دہرکہوت کہ
ئہوانیش ئہم چہشنہ تاوتویانہیان بہ سہردا تیپہر بووہ و لیم
حالیبوو وا باشہ کہ ئہم قسہو تیفکرینہش پیشنیاریک بی لہ شانی
سہدان پیشنیاری دیکہ دا دای بنین، بازوریشمان خوش بوئ. ہەر
چہندہش لہ گہل ہہست و بارودوخ و کەش و ہہوای جہوانی و
گہنجی ئیمہ لہم سہردہمی پاش شہر و بلاو بوونہوہی سروشتی
«نہیہلیزم» دا ہاودلی و ہاودہنگی ہہبی و تہنانہت

هه رچه ندهش ده گه ل «شيزوفيرنى» باوى به نيوى هونه ره وه
تيكه ل بووبى. هه ر له م به ستينه دا، ده گه ينه چيروكه كان، باشه من
زور ده يسه لمينم كه نه بوونى «حه تمى بوونى» ي راسته قينه يان
ره ها نه بوونى راسته قينه يان لانى كه م حه تمى نه بوونى
راسته قينه ي چيروكى به ستينىكى دابينكراو وهونه رمه ندانه ي
ئه مرؤينه يه. ئاماژهم كردوووه بو چيروكى «ئه و گورانيناهى داود
له «با» دا خوئندووويه تى» كه له بهر ئه وه ي ده گه ل كو چيروكى
«هه شته مين رؤژى زهوى» دا له چاپ دراوه، له ژير سيبه رى
چيروكى «هه شته مين رؤژى زهوى دا» ون بوو و سه رنجى
نه درايه . ديسان له م چه مكى حه تمى نه بوونى راسته قينه نيژيك
بوومه ته وه. له راستيدا به پيى بيروكه ي فيزيكى «هايزنبرگ» بو
خوم زاراوه ي حه تمى نه بوونى راسته قينه ي «چيروكى» م چي
كردوووه و نازانم كه سيكى ديكه له وه پيش ئه مه ي كردوووه يان نا؟
ده مه وي ئه مانه بليم، هه تا ئه و كه سه ي وا له م قسانه قه لس ده بي
و خوى پي موخاته بي ئه م ره خنه ي ره خنه ييه، ئه و بوختانه م
لينه دا كه من دژ به پاش مؤديرنيزم. له چيروكى «كات» دا سى
گيرانه وه ي جياواز له رووداويك هه يه، كه جار و باريش دژ
به يه كن. له شانى يه كديدا، هاو ته ريب و يه ك قرتينه ر. له چيروكى
ئه و «گورانيناهى داود له «با» دا خوئندووونى» قسه ي
ئاخيوه رى چيروك ئه مه يه گورينى وشه يه ك ده توانى چاره نووس
و تواناييه كانى چيروكيك بگورئ. - چما ئه م كه رامه ته هه يه
ليكو لينه وه يه ك بكه ن كه هه ر ئه م رسته يه و واتاكه ي، بوته بابته
و هه ويى چهنه چيروكى كو پي كراو له رووى كاره كانى منه وه... -
ليگه ريى... به لام به م فيكرانه وه، ده ليم چيروكى پاش نوئخوازى،

ئەو ھەنئە كە بەردەوام و خەرا خەرا نووسەر بېتە ناو چىرۆك و دەگەل كەسەتتە كەنى چىرۆكدا قسەكانى بارتى دووھەم و درىدا و فۆكۆ كاويژ بكاتەو. زۆر لەم كارانە باشتر، لە دەيەى ھەشتا و تەنانت دەيەى ھەفتاى زائىدا لە رۆژئاوا كراو. ئەوا برى لەمانە تازە لە گۆقارەكانى ئيمەدا لە چاپ ئەدرين و وەردەگيردريئەو. لە راستىدا ھەر ئەم كەردەى ھاتنە ناو چىرۆكى نووسەر، يان قسەكەردنەكەى دەگەل كەسەتتەكان. ئيدى كۆن و شىتال شىتال بوو. ناوم ناو ھالەت، نەك شىوان، لە بەر ئەو ھەى كار و داھىنانىكى زۆر گرینگ نى و كۆپى ئيرانى ئەم ھالەت يا تەكنىكە «ھەرە زۆر» كەلكى لىو ھەردەگرن. زۆريان ھەر نەبوونەتە چىرۆكى ھونەرى و چىرۆكىكى فانتازيان. چما سەرنج بدەنە جياوازى ئەم دوو چەشنە چىرۆكە «ھونەرى و فانتازياى» كيشەكە رۈون دەبېتەو. لە ھەر دۆخىكدا، ھىشتا ھەر لە ولامى پرسىارى يەكەمتاندام و دەلیم كە لىرەدا، ھاو دەنگ دەگەل قسەى ئىو، دەلیم كە ئەم كارانە . نەك ئەو چىرۆكە راستىنانەو ھونەرمەندانەى كە لەم سالانەدا، كەم بەلام نووسراون . دووپات بوونەو. كۆچىرۆكى «كتىبخانەى بابل» بەرھەمى بۆرخىس بخویننەو و دەگەل فۆتۆكۆپى ئيرانىەكانى دا بەراوردیان كەن . كە مەستانە وەكوو ئەو عارەبەى كە ئاوى گۆلە سوپرەكەى دەبردودەپرشتە دىجلەو . گوزارە تىۋرىەكانىان كەردۆتە چىرۆك و بۆ وینە قسەى تەواوى چىرۆكەكانىان ئەمەيە كە دەق واتايەكى نى و نووسەر ھەيرانە لە ھەمبەرى كەردەى كەسەتتەكانى چىرۆكەكانىدا. نىو ھەكان و نمونەكان زۆرن، كۆندىرا نمونەيەكەتى. ئاستورىاس چىرۆكىكى ھەيە كە لەودا

كەسپتە كەنى چىرۆكە كەنى نووسەر لە سەر گۆرەكەى وەكۆ بوونەتەو و باسى نووسەر «ئەو» و چىرۆكە كەنى دەكەن. ئەم نموونانە زۆرن، بە چەشنى كە دەلىى ھەر نووسەرى، كەم و زۆر، لە كۆى بەرھەمەكان و داھىنانەكان و تاقىكارىيەكانىدا، يەك دوو دانە لەم ئەزموونانەى كردووە. بەلام ئاوا دەنگۆ و ياووتا بلاو بۆتەو و ھەر ئەمەيە و بىچ لەمە ھىچ كە لە ئىراندا، بۆ وىنە چىرۆكى «ئاغەى نووسەر تازەكارە» بەرھەمى بارام سادقى وە ياد دەھىنەو. دووپاتى كەمەو كە حىسابى ئەو چىرۆكە راستىنە و جوانانە كە نووسراون دەبى لە سىريال سازاندن و كۆپى كارىەكان جيا كەينەو. رىز و بايەخى كارى رەسەن، لە نيوان دەيان كلىشەو كۆنە نوين دا، دەمىنەتەو و لەم چەشەنە داستانانەمان ھەيە... .

بەم پىيە خودى شىواز و تەكنىكەكان، جىھانىى زبان و ئەدەبن. ھىچ فەرھەنگ و نەتەو ھەيەك ناتوانى داواكارىى كە بۆ وىنە تەكنىكى فلاش بەك يان شەپۆلانى زەين، يان حوزوورى نووسەر لەدەقدا ئى ئەو، لەبەر ئەو ھى يەكەم جار و زۆرتر نووسەرانى ئەم فەرھەنگە يا ئەو نەتەو ھەيە دەكارىان كردووە. بەلام چەشەنى كەلك وەرگرتن لەم شىواز و تەكنىكانە دا. بەلى، لاساى كردنەو ھەيە و زۆرىش ھەيە. ئىستا با برۆينە سۆراغى پرۆسەى شەپۆلانى زەين كە خودى من لانى كەم لە رۆمانى «دلى دلدارى» دا كەلكم لىوەرگرتووە، ئىمە ناتوانىن تارىف و وەسفىكى راست لە رەوتى شەپۆلانى زەين بەدەستەو بەدەين! بۆچى؟ لەبەر ئەو ھى پرۆسەى شەپۆلانى ھۆش پەيوەندى بە حالەتى بەر لە وتەى زەينەو ھەيە و تاك بىژى دەروونى پىوەندى بە حالەتى

پاش وتەوہ ھەيە، ئەو حالەتە لە زەیندا کە تیفکرین یان بابەتی فیکری یا تەنانەت ھەست دەچیتە ژیر یاسای زبانهوہ یانی دەیسەلمینی کە نۆرم و ریزمانی زبانی بپاریزی و دەیسەلمینی کە وشە دەورگیربی.

ع: یانی بەم پییە ریگەیکە بۆ ناسینی رەوتی شەپۆلانی زەین نیە؟

م: رەوتی شەپۆلانی زەین تەم و مژاوی ولیلە. پیوہندی بە شوینیکەوہ ھەيە کە ئیمە ئاگاداری و زالبونی زبانیمان بەسەر یەوہ نیە. بە رای من ئەم پرۆسە یە بەر دەوام لە زەینی ئیمەدا دی و دەچی و دەخوشی و چەشنیک، حوزوور و ئامادە بوون لە خودی ناھۆشیاری ئەم شتە یە: خودی ناھۆشیاری زبانی ...

ع: ئیوہ چما بتانھەوی ئاماژەیکە بۆ چیرۆکەکانی خۆتان بکەن، کامیان بۆنموونە دیننەوہ؟

م: بۆ وینە لە چیرۆکی «کات» دا لە بری لەم شیوازەم کە لک وەرگرتووە. لە چیرۆکی «کات» دا زەینی ئەو کەسە ی وا لە «عەمار ئاو» دا خۆی حەشارداوہ، لە نیوان تاک بیژی دەروونی و پرۆسە ی شەپۆلانی زەیندا لە جم و جۆل دایە. لە رۆمانی «دلی دلداری» دا زۆرتەین کە لکم لەم شیوازە گرتووە. یانی لە نیو دەقدا، لە بری شویندا راستە و خۆ چوومەتە نیو زەینی کە سیتی یەکانەوہ و، بیج لە تاکبیژی دەروونی ئەوان، شەپۆلانی زەینیشیانم بە وشە نووسیوہتەوہ. خالی گرنگ ئەمە یە کە ئەو کاتە ی کە سیتی یەکان جیاوازان سروشتی ئەوہ یە کە ھەر وەک وتە ی ئەوان، گوتارەکانی دەروونیشیان دەبی لە بابەت یاسا و نۆرم و فەرھەنگی وشەوہ جیاواز بی. بە لام لە کاتی نووسینی رۆمانە کە دا، خالیکی گرنگتر و

له پاش ئه وه م دۆزیه وه. دیسانه كهش ئه م بابه ته م له هیچ شوینیکدا نه بینیه و به لکه م داهینانیکى نوئى بیته. ئه ویش ئه م شته یه: به پیی یاسا، ناوه ندی پیش وته یی زهینی «که سیته» ش ده بی خاوه ن دوو به ش بیته. وتم باشه بیته و ناوه ندی پیش وته ئه و به شه یه که له ناوچه ی خودی ناھوشیاری زهینی که سیته دایه، ده سا لیتره دا بیج له خودی ناھوشیاری تاک، خودی ناھوشیاری کوئی تاکیش حوزووری هه یه. به م پییه، هه ر به پیی وه سفی خودی ناھوشیاری کو، زهینی مرو، به هه ر که سیته یه که وه، له سه ر مه رجی هاوبه شی عه شیره تی و خیله کی، له گه ل یه کدیدا لیکچوونیکى زوریان ده بی. ئه و لیکچوونانه ی که هه بوونیان له حوزووری نمونه ئه زه لیه کاندایه له لایه نی خودی ناھوشیاری کو وه یه. به م چه شنه یه که ده توانین شه پۆلانی زهینی پیاوئیکى وه کوو کاکایی له و کاته دا که له به ستینی فه رهنگی وشه یی و وینه یی ئه ودا له جم و جۆلدایه، له شوینی وه یاد هاتنه وه ی خودی ناھوشیاری خیله کی ئه ودا ده گه ل به ستینی شه پۆلانی زهینی پیاوئیکى وه کی داوود هاو ته ریب که یین، به و مه رجه ی که له وه یاد هاتنه وه کانی خودی ناھوشیاری خیله کی داوود نیژیک بوو بیته وه. یانی بو وینه بورجی بابل هه م له زهینی کابرایه کی «گالش» دا سیبه ری هه یه «له برواکانی ئاینی ئه ورا و له بری هوی دیکه ی خودی ناھوشیاری خیله کی را»، هه م له زهینی رووناکبیری کدا. گولشیری مه زن له کوپی ره خنه یی و لیدوانی «دلی دلداری» دا، له شوینی گوئاری «کارنامه» دا وتی: «ئه م رۆمانه له سنووری شاکار دایه» ره خنه که یشی هه ر سه باره ت به م پرۆسه ی شه پۆلانی زهینی و بارستایی ئه وان بوو. دلم پیوه نه بوو له مه ودایه کی نیژیک چاپ بوونی رۆمانه که، ئه و بابه ته بدرکینم. له

پاش کۆرەکه، له شانی خیزانی دانیشتبوو چووم و چۆنیهتی ئەم لیکچوونانە و تەهی زهینی دوکەسیتی جیاوازم بۆ باس کرد، تەماشایەکی کردم و بیدەنگ ما. نازانم برۆای کرد و سەلماندی، یا برۆای نەکرد. مەخابن، ئیدی بێراییبەر ئەم دەرفەتە نەرەخسا بۆم تا نمونەکانی پێ نیشان دەم، مەخابن له کیس چوو...

بەلام سەرەپرای هەمووی ئەم قسانە، نابێ لەیادمان بچیتەوه که ئەسلی پرۆسە ی شەپۆلانی زهین، ناتوانی بنوسری.

ع: هەر بەهۆکاری نەبوونی زانیاری و نەناسینەوه؟

م: بەلێ، لەبەر ئەوهی له شوینیکیدا دەقهومی که ئیمە سەبارەت بەوی زانیاریەکی زۆرمان نیه. بەم پێیه نووسین سەبارەت به رەوتی شەپۆلانی زهین به چهشنیکی تەواوەن به ئەمەک و وهفادارانە بەم پرۆسەیه نابێ و ناگونجی، مەگەم نووسەر بکەوێتە دۆخیکی تایبەتەوه، دۆخ و حالەتیکی وها که بریجار شاعیریان بەگشتی هەرکام له ئیمە. بریجار ئەزموون و تاقی مان کردۆتەوه.

ع: وای بۆ دەچم مەبەستتان ئەو دۆخ و حالەتیه که «شو هوود» ی پیدەلین؟

م: بەلکه م وایی، به هەر حال حالەتیکی تایبەتە که تاقمی ناوی «شوهوود» یان لیناوه. لەم حالەدا نووسەر دەگاتە نووسینی ناهۆشیارانە، یانی هیزی ئەو «منی بەرزتری زبانی» یه وەلادەنی و به چهشنیک قەلەمبازیکی ئەدات به سەر کاتی پیش لەوتەهی زهینی کهسیتی چیرۆکهکهی دا. بۆ گەیشتن به حالەتیکی ئاوا، پێویستە نووسەر له پیشدا دەگەل کهسیتی چیرۆکهکهی ببیتە جەوهەر و زاتیکی و له پاشان بگاتە پلهی شوهوودی «بیرگهیی»

زبانى» و نووسينه وهى ناھوشيار وهكاركه وئى، كه ئم حالته به
گومانى من زور دهگمهن وكه مه.

ع: بۆچى؟

م: له بهرئه وهى زور چه توون ده توانرى ئم «منى بهرزترى
زبانى» يه كوئترول بكرى. هر نووسه رى كاتى رهوتى شه پۆلانى
زهين دهنووسى، ياسا و ريسا و شيوازىك بو خوى دادىنى و به
سوئگه ي ئمانه وه وا دهنوئى كه ئم وشانه ي دهخويندرينه وه،
رهوتى شه پۆلانى زهينى فلانه كه سىتى چيروكن. سوور يالىسته كان
له زمه نى خوياندا تيكوشان بهم شته بگهن، كه ئلبهت ئم
شيوازه زور جار ناكرى. نهك بلىين هه رناكرى و نابى، دژوار و
چه توونه منى بهرزترى زبانى كه رو كوئركهين. بهم پى و
دانگه زور به ي ئه و نووسراوانه ي به نيوى رهوتى شه پۆلانى
زهينه وه دهنووسرىن، له راستيدا وانواندن يا روواله تى پرؤسه ي
شه پۆلانى زهينن. له ناوه ندى پيش وته ي زهيندا، رسته هه بوونى
نيه، ئه وهى له وئى هه يه، چما هه ست ئاميز بن، بيتوو چه مكىك بن،
هيشتا نه چوونه ته ژير ريسا و نورمى زبانه وه. بهلكه م بتوانين
حاله تى ئه و كه ره سه يانه ي له م ناوه نده دا وه كو بوونه ته وه، ده گه ل
حاله تى چواره مى «مان» به يه ك بچوئنين. چه شنىك حوزوورى
ئه سىرى و به كيش كه ئاماده ي گوران بو زبانه. به لام بو وينه له
رؤمانى «توورپه يى و زه نازه نا» دا ته ماشاده كه ين «بينجى له
زهيندا رسته ده لى يان «كوئنتن» رسته ي كامل و ته واو له نيوى
ئاژاوه ي وشه و گوزاره كانيدا دهرده برى. به هه رحال هه ر
نووسه رىك بو كارىگه رى رهوتى شه پۆلانى زهينى كه سىتى
چيروكه كه ي قه ول و قه رارى شيوازىك له گه ل خوئنه ره كه ي

دادەنى.

ع: دەسپىكى ئەم گەريان و پرۆسەيە بۆ وىنە لە «جويس و ويرجينيا وولف» ەو دەزانن كە ئەلبەت ئىمە ھىشتا نەمانتوانىوہ «ئولىسووس» ى جويس يا وەرگىرانى سەرکەوتوى وولف بخویننەوہ...

م: ئەلبەت... بەلام ميلان كۆندىرا شوینى ئەم پرۆسەيەى لە «ئاناكارنيناى» تالستوى شدا دۆزىوہتەوہ. لە كۆندىرا دەگىرنەوہ: ئەو جىگەى ئاناكارنينا بەرى دەكەوى و بە شوین يارەكەيدا دەگەرى زور وەكى پرۆسەيەكى شەپۆلانى زەين وايە، لەم دىمەنەدا گىرەوہر «ئاخىوہر» ى چىرۆك جىهان خىراخىرا لە چاوى «ئانا» وە تىكەل دەگەل ھەستەكانى ئەو وەسف دەكات. ئەمە ھەمان دىمەنىكە كە كۆتايىەكەى دەگاتە دانشتنى ئانا لە بەر شەمەنەفەرەكەو خۆكوشتنەكەى.

ع: بەم چەشنە دەبى تاكبيژى كەسىتى يەكانى شەكسىپىرىش ئاوا دابننن.

م: نا، ئەوان ھوشيارانەن. تاكبيژى شانۆيىن. گىرانەوہى وتەى كۆندىرام بۆ ئاگادارى وت. حەتمەن ئەویش مەبەستى ئەمە نەبووہ كە ئەو وىنە يەكبەدوواى يەكانەى كە تالستوى لە پلەى زانای گشتىدا لە نىزىكەى كۆتايى «ئاناكارنينا»دا پىشكەشى دەكات، بە وردى رەوتى شەپۆلانى زەينن. بە ھوى جياواز بوونى چەشنى كرده دەگەل وىنەدا لەو چەند لاپەرەدا، جۆرىك نىزىكى. لە يادەوہرى واتايى و يادەوہرى وىنەيى كە بنچىنەى شەپۆلانى زەينن دەبىندرى... بەلام جويس چى دەكات؟ ئەو تەكنىك گەلىكى لە بۆ دىسانەوہ نواندن داھىناوہيان دەكار كردوہ، وەكوو لەم

چەشنە: نووساندنی وشەکان بە یەكدییه‌وه، یان پیکه‌وه نووساندنی پاژگه‌لی له وشە جیاوازه‌کان به‌یه‌که‌وه. بۆچی؟ من بۆ پیشاندانی بیرگه‌ی ئینسانی که سەر چاوه‌ی شه‌پۆلانی زه‌ینه. مۆدیلیکم ساز کردووه. ده‌لیم گوێه‌ک که له نیوه‌وه به هۆی چهند له‌تکیکی گچکه‌وه ئاوینه‌کاری کراوه، بینه‌ به‌ر زه‌ینتان. به‌سه‌ر هه‌رکام له‌م ئاوینه‌وه وینه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کی ئیمه‌ چه‌سپاوه. ئاوینه‌کان، وینه‌کانیان به‌سه‌ر یه‌کدا ده‌نوینه‌وه. یانی به‌ هه‌ر ئاوینه‌یه‌که‌وه، بیچ له وینه‌ی پیوه‌ست به‌ خۆیه‌وه، وینه‌ی سه‌دان ئاوینه‌ی دیکه‌ش که له‌سووچی وینه‌ نواندنه‌وه‌ی ئەودان، دووباره‌ ده‌نوینه‌وه. ئیستا چما له‌ ناوه‌ندی ئەم ئاوینه‌دا راویستین، به‌ چه‌شنیکی که ته‌نانه‌ت سه‌ری و خواریه‌کیش له‌ گۆریدانه‌بی، ده‌لیی له‌ چه‌شنی وینه، له‌ ناوه‌ندی بیرگه‌ماندا راویستاوین. داخۆ هیچ کاتی له‌ ئاوینه‌کاری ساپیتکی گومه‌زی شوینه‌ پیرۆزه‌کان وردبوونه‌ته‌وه؟ سه‌دان له‌تکه‌وینه‌ی خۆمان، له‌ ئاوینه‌ جیاوازه‌کاندا ده‌بینین. دۆخی ئیمه‌ له‌ ناوه‌ندی بیرگه‌ماندا به‌م چه‌شنه‌یه‌ بیره‌وه‌رییه‌کانمان سه‌ربه‌خۆ و جیاواز له‌ یه‌کدی، له‌ بیرگه‌دا، ئارشیونه‌کراون. وه‌یاد هاتنه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریگه‌لیکی دیکه‌ی له‌گه‌لدايه. هه‌ر به‌م سۆنگه‌وه‌یه‌ که ره‌وتی وه‌یاد هاتنه‌وه‌ی واتاکان یان وردتر بلیین. وه‌یاد هاتنه‌وه‌ی وینه‌یی پیکدی. بۆ وینه‌ی وایدانین به‌سه‌ر بیره‌وه‌ری. یه‌که‌م رۆژی چوونه‌ قوتابخانه‌ی من‌دا، بیره‌وه‌ری بۆنی به‌هارنارنجی بیره‌وه‌رییه‌کی هه‌ژده‌ سالانه‌ی خۆمی تیکه‌له‌وه‌ هه‌روه‌ها بیره‌وه‌ری ئەوه‌ که‌سه‌ی که کتیبی «هه‌شت کتیب»ی پیشکه‌ش کردووم. ئیستا کاتی من له‌ دۆخی شه‌هوودی، شه‌پۆلانی زه‌یندام و چاوی خودی ناھۆشیارم به‌سه‌ر

ئاوئىنەى بىرەوهرى چوونە قوتابخانەمدا ورد دەبىتتەوہ و وئىنەکانى ئەو بەرە و سنوورى ئاوئىنەى خودى ھۆشيارم دەنئىرئىتتەوہ، لە نئوہ راستى کاردا، بۆنى بەھار نارنجىشم وەبىر دەکەوئىتتەوہ و دەچمە تەمەنى ھەژدە سالىمەوہ. خودى ھۆشيار يا خودى ناھۆشيارم يا لە سنوورى نئوان ئەم دووانەدا . لە پاشانىش بە يادى دئىرى لە شئىعريكى سۆھراب سئىھرى دەکەومەوہ و بىرەوهرىم سەبارەت بەوکەسەى کە کتئىبەکەى بە سەوقات پئىداوم، وەخەبەر دئىت. لە حالئىکدا بەسەر ئەم بىرەوهرىيەشدا دەنگدانەوہى دەيان، يان بەلکەم سەدان بىرەوهرى دىکە ھەبوونى ھەيە. جا ئئىستا وەياد ھاتنەوہى سەدان بىرەوهرى بەسەر وەياد ھاتنەوہى سەدان بىرەوهرى دىکەداو، چوونە سەريى حيسابى و چوونە سەريى ھەندەسەيى ئەوانە پئىکەوہ لئىکدەنەوہ، ھەتاکوو ئالۆزکاو بوونى مىلياردى و چەندايەتى گەردوونى ئەوان ھەست بکەن. ئەمەيە ساز و کارى بىرگە و شەپۆلانى زەين، ئئىمە لە ناوہندى گۆيەکدا سەر گەردانىن و لە ھەر ئاوئىنەيەکى گچکەدا وئىنەى سەدان ئاوئىنەى گچکەى دىکە دەبينىن و ھاو تەرىب بوونى ئەم ئاوئىنانە، ھەتا بئى ئەژمار وئىنە پئىکدئىنى. بلىى بەم زبانه بئىتوانا و بئى شان و شکۆيە، کەپسکە و لەوہش گرنگتر ئايا بە زبانى ھئىلى و ئاسۆيى مان دەتوانىن وەيادھاتنەوہى ھاوکاتى زۆر بوونى بەرە و بئى ئەژمارى ئەمانە دەربرين و بىگئىرئىنەوہ؟ نا. بەم پئى و دانگە ئەگەر جۆيس دووپاژى دوو وشە پئىکەوہ دەنووسئىنى گريمان تاقە نواندنئىک لە ھەوادانى مەوداى کاتى و مەوداى شوئىنىى دوو بىرەوهرى دەوئى دەربرئى بىگئىرئىتتەوہ. بەم گريمانەيەوہکە بۆ وئىنە ھەر وشەيەک دەتوانئى ئاماژەيان ئاخئوہر يان نئىشانە يان

نوینەری بیرەوهرییه ک بی، ناتوانین چما له بهشی تیۆری چیرۆکدا، له بابەتی وەرگیران و نووسیندا ئەمەندە هەژار نەبایەین، پێویست نەبوو من و تۆ کاتی خۆمان تەرخانی وتنی ئەم باس و خواسە بکەین. بەلام له کۆری پرسیار و ولامدا دیتوو مە لاوه کانمان چەندە تینووی ئەم چەشنە ئاگاداریانەن. بالیگەرپین و برۆینەو و بۆسەر باسە کە. له درێژەدا، ئەو هەش دەبی بووتری کە تیۆر بیرۆکە یە: دەلی: رەوتی شەپۆلانی زەین له چەشنی وینە یە و له نووسینە وە کەیدا وشە دەبی دەوری وینە گرتن و وینە نواندنی بە ئەستۆ وە بی. بەرای من ناکری و نابی ئاوه ها حوکم و ئەمر دەربرین، بیرەوهرییه کانی ئیمە هەم وینە یین و هەم له چەشنی چەمک و واتان. چما له نیو ئەواندا بو وینە رستە یە ک وا له کتیبیکدا خویندوو مانە تەو، یان وتە ی کەسیکی دیکە و خۆمان هەبوونیان نیە؟ دەجا رستە کان و چەمکە کانی له نیوان شەپۆلانی زەینە وە تەشەنە دەکەنە دەری، پێوەندی بە کەسیتی خەلکە وە هە یە کە یادەوهرییه کانی و ئەو شتانە ی له بەریان دەکات چۆن و له چ جسنات و چەشنی بن. بابەتیکی دیکە له شەپۆلانی زەیندا، «زەمان» هە چەمکی هەمیشە یی بوون و بەردەوامی له بیرگەدا، کورت بوونە وە ی بیرەوهری له زەمەنی رۆژمیر و سال ژمیردا هاو کات بوونی ئەو بیرەوهرییانە ی کە مەودا و نیوانی درێژی زەمەنیان له نیواندایە و لەم چەشنانە، بیرگسۆن هینا و یە تە گۆری و یە کەم چیرۆکنووسانی چیرۆکی زەینی، ئەم کاریگەر ییە یان لە و وەرگرتوو ه. سەبارت بە زەمەنی رۆژژمیریانە و زەمەنی گەردوونی و زەمەنی هەست و زەمەنی چیرۆکی، وتاریکم نووسیوه. سی بابەتی یە کەم بە کەلک وەرگرتن له بیر و

برواکانی بیرگسۆن، وهسف کردوه و دوایین بابهتیشم به پیی
چهشنیکی تایبته له زهمهن، که بهرههم و داهانی گیرانهوه و
ههلقولیوی بنه ماخوازی گیرانهوهیه لی زیاد کردوون. زهمهنی
بیرهوهریهکانی ئیمه چما له بابته زهمهنی رۆژژمیریانهوه بهقهرا
یهکبن، له بابته قورسای ههستهوه قورسی و سووکی تایبتهتی
خویان ههیه. بۆی دهچی بیرهوهرییهکی ده دهقیقهیی له بیرگهی
ئیمه دا بهردهوامی بیرهوهرییهکی یهک رۆژهیان ده رۆژهی ههبی و
بگره بتوانی چربوونهوهیهکی زهمانی بهسه ر ئیمه دا داسه پیینی. له
رهوتی شهپۆلانی زهیندا نووسه ر دهبی وانموده «ديسان
نواندنهوه» ی ئه م دۆخ و حالته له بهر چاوی بگری. یهکی له
رینگهکانی چارهسه رکردنی ئه مکاره م پی که لک وهرگرتن له زهمانی
رآبردووی نه قلی یان هه مان زهمانی ئیستای کاملی ئینگلیزییه و
ئه زموون و تاقیم کردۆته وه. هه م له بۆ پیشاندانی چربوونه وهی
زهمانییه کی زیاتری بیره وهرییه ک و هه م له بۆ به یاده یانه وهی
به رده وای دریز بوونه وهی ئه و له زهینی که سیتی چیرۆکدا.
فرمانی (فعل) رآبردووی نه قلی له خویدا، ئه م ده لاله ته ی هه یه که
کاریک یان رپووداویک له رآبردوودا قه و ماوه و کاریگه رییه که ی
هه تا ئه م زهمانه ماوه ته وه. به م پییه ناراسته وخۆ به رده وای
بیره وهری که سیتی چیرۆک بۆ زهینی خوینه ر . که به فرمانی
رآبردووی نه قلی گیردراوه ته وه . ده گوازریته وه... سه رده میک ئه م
چه شنه ته کنیکانه م له چیرۆکه کانه مدا زه ق ده کرده وه، به لام دواتر
بۆم ده رکه وت ئه مه هه مان کاریکه وا فۆرمالیسته کان پییده لین
«رپووت و عۆریان کردنه وهی ته کنیک» به لام له رۆمانی «دلی
دلداری» دا تا ئه و جیگهی توانیومه گشتی ئه م ورده کاریبانه م

حه شار داوه. زورن، له پرۆسهی شه پۆلانی زهینه كاندا، له جورانجوری گوشه نیگاكان و شیوازه كانی گیرانه وه دا. ته نانه ت ئیستا بریکیانم له یادچۆته وه به هر حال، ئەمانه شیوازگه لیکن كه نووسهر هه لیانده بژیری یان دایانده هیئی، هه تاكوو ههستی خوینه ر بو چیرۆك بچیتته سه ری و زیاد بكا. هر له م ره وتی شه پۆلانی زهینه دا شیوازه كانی وانمووده سازی «ديسان نواندنه وه» كه نووسهر هه لیده بژیری، به م مه به سه ته وه یه كه ههستی شه پۆلانی زهینی كه سیتی چیرۆك و وینه كه ی ئەو له زهینی خوینه ر دا پیکبی.

ع: ئەم هه سه ته ش دهروونییه. چیرۆکی سه له فی سه رنجی بو ده ره وه یه، كه چی چیرۆکی نوئی و به تایبته ت چیرۆکی شه پۆلانی زهین دهروونخوازه و له ناوه وه ده كو لیتته وه. بلیی ئەم تایبته مندییه نه بووبیتته هوی گیرانه وه له سیهه م كه سه وه بو یه كه م كه س؟

م: ناتوانی یاسا و ریسا بی. له ماوه ی سالانی شه ست هه تا هه فتادا «هه شتاكانی زاینی» هه میشه وام بیره كرده وه كه چیرۆك ده بی هه تمه ن فۆر مه سه له فییه كان بشكینی. چیرۆکی مۆدیرن، ئەو چیرۆكه یه كه له ودا ده وامه و برده وامبوونی هیلی و ئاسویی هه بوونی نه بی و ئەم حوكم و یاسایانه كه هه موومان سه باره ت به چیرۆك ده یلیین، یانی ده لیین، چیرۆك ده بی هه تمه ن «زهینی» بی و «عهینی» نه بی. به لام له م سالانه ی ئەم دوواییانه دا گه یشتینه ئەم ئاكامه كه بوچی ده بی یاسا و ریسا بو هونه ر دابینین؟ زۆركات له زهینی ئینسانی مۆدیرنیشدا رووداوه یه ك به چه شنیکي هیلی دیتته وه یاد. ئەوه ی له چیرۆکی مۆدیرندا گرینگه،

به رای من ژیرخان و ژیربینای ئەو چیرۆکهیه. چیرۆکی نووسەرێک که تیڤکرین و تیڤرامانی مۆدیڤرنی ههیه، له سهلهفیترین قهوارهشدا ههمدیس چیرۆکیکی مۆدیڤرنه. له شیعر نمونه بینینهوه. له پاش «نیما» شاعیرانی هاتن و فۆرمی نویی نیمایان وهرگرت، تهناهت کیشی عهرووزیشیان لابرد و شیعیریان له قهوارهی نویدا هینایه مهیدان، بهلام کاتی له قوولایی ئەم شیعیرانه دهکۆلینهوه، تهماشادهکهین ههمان جوانی ناسینی هاو قهرینهی کۆنه و ههمان چه مک گهلی ئوستوورهیی قهديمی له وانهدا له شهپۆلاندایه. له پاشان که وهشویڤن ژيانی ئەم کهسانه دهکهوین، تهماشادهکهین لهئاخری تهمهندا ههميسان گهراونهتهوه سهر قهسیده و غهزهلی قهديم. له بۆ ناسینی بهرهمیکی هۆنهری و دادوهری سهبارهت بهوی نابی سهرنج بدهینه روالهت. دیتوومه بۆ وینه خوینهریکی تازهکار لهگهڵکوو دهقی کۆنهی له نیوان دهقی داستانیکیدا دیتووه، دادوهری کردووهکه ئەم چیرۆکه مۆدیڤرن نیه. یا تهناهت رهخنهگریک، ههر بهدیتنی سی چل لاپهره گهیرانهوه له گوشه نیگای سییهم که سی سنوور دارهوه له رۆمانی «دلی دلداری» دا دادوهری کردبوو که ئەم رۆمانه پاش مۆدیڤرن نیه! بی خه بهر لهوهی هیچ بۆی دهرنهکهوتبوو که لهم رۆمانهدا چهندان گوشه نیگا و روانین، رهوان و شهپۆلان و هاوتهریب کراون و گهیرانهوه بهنۆره پیکدهسپیرن. لهمهش گرینگتر بۆی دهرنهکهوتبوو گوشه نیگای سییهم کهسی سنووردار، به پیچهوانهی ههمیشه له دلی یهکهم کهسدایه و یهکهم کهس دهیگهیریتهوه کهسییهم کهس یان «بهدهل» ی زانای گشتی چی بلی و چی نهلی. بری له بیرورا دهربرینهکان درهنگ دهگهنه ئیران، له پاشان له ئیراندا دهبنه تابۆ

و ياساو حوكم. له حالئكدا، له راستيدا، له بناغه و بنچينه دا، ئەمانه
تاقه هەر بىروپا يەك بوون. له پاشان ليرە كەسانى پەيادەبن و
لەو كەسەى ئەم بىروپا يەى هيناو تە گۆرپو، قيرسىچمە تر و
توند و تيزتر پيداگرى لەسەر دەكەن، ئەمەش لە حالئكدا يە وا لە
رۆژئاوا دا سالەهاى سالە ئەم بىروپا يە وەلانراو، ئەمانە ئاكام و
تاواندانەو هەى ژين و ژيان ونووسين لە جيهانى سىيەمدايە. بە هەر
حال بو دۆزىنەو هەى مۆديرن بوون يا پۆست مۆديرن بوونى
شيعريك يا چيروكيك، خودى ژير ساختەكانى بەرهم دەبى
شيكارى كرى گریمان چيروكيك هەبى كە لەو چيروكە دا، باوكيك
كورەكانى مەجبوور دەكا هەتا لە بيناى كۆنەى باو باپيرانياندا
ژيان بەرنەسەر، سەبارەت بە گوشە نيگا، سەبارەت بە ميعمارى
شوينى ئەم رووداو. - وەكوو بەسەر يەكەو بوونى
پينجەريه كان و خەلۆه تيه كان، وەكوو شووشە كارى رەنگاو
رنگى دەرگ و پەنجەرەكان و ... نەسرىكى تيكەل و پيكەل و ئالۆز،
بەو چەشنە وشە گەلىك كە نيشانەى عەتيقيان «سەردەمى كۆن»
يان پيوە دياربى، هەلە بژيردرى. خوینەرى رووالەت بين، لە
گەلكوو ئەم چيروكەى خویندەو لە ساتەوختا دادوهرى دەكات
كە چيروككى كلاسيكياى خویندۆتەو. ئەو دەلى: ئەوا شوين
قەدىمىيە، كەسىتى سەرەكى كەبرايەكى پيرە، رووداو كەش خو
ژيان بە سەر بردن لە شوينىكى قەدىمى دايە. زبانى چيروك و
گيرانهوش خو پر لە وشەگەلى وەكى پينجەرى و خشتى قەزاقى
و گوارە و گلەسواخ و حەوزو ئاو عەمار و مارگرە، دەيجا دەگەل
نووسەرىكى نامۆديرندا هەمبەر بوومەتەو بەلام بوى ئەچى
راستى و راستەقينه ئەمە نەبى و جياواز لەمەبى بيتوو ئەم

چیرۆکه، به نووسه‌ریکی نادیارى ناویه‌که‌م لایه‌نى به‌ره‌مدا، بیروبروایه‌کی ئوستووره‌یی قوت و زهق کرد بیته وه‌چی؟ ده‌بی بۆمان ده‌رکه‌وتبی که ئه‌ده‌ب بیجگه له‌م داب و باوو مۆده به‌ر چاوانه‌ی زه‌مانه، بیج له‌ ساز دانی عاجباتی خه‌یالاتیانه و فانتازیایه‌ک که زۆر خیرا شر و کۆن ده‌بن، بیج له‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌و شته‌ی بۆته‌عاده‌تی، که «ئیکزۆتیگ»ن، تاقه ره‌وتیکی هیمن و قووله که به‌ریی خۆیدا ده‌روا. گه‌وره‌تره له‌م پریشکه تازه خۆنواندانه. ئه‌لبه‌ت، ئه‌م ره‌وته داهینانه‌کان له‌ خۆیدا جیبه‌جی و چاره‌سه‌ر ده‌کا، ده‌یکاته پاژ و ئه‌ندامیکی خۆی، به‌لام زۆر له‌م قسانه به‌ر بلاو تره خودی من سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که بۆچی زانای گشتی گوشه‌نیگایه‌کی سه‌له‌فی‌یه‌و له‌ ئه‌ده‌بی مۆدیرندا زۆر ده‌کار ناکرئ و کارامه‌یی نیه، چه‌ند وتاری فی‌رکاری و تیۆریکیم نووسیوه. جیی پیکه‌نینه که تاوانبار کراوم به‌وه‌ی له‌ به‌ر هه‌مه‌که‌مدا زانای گشتیم ده‌کار کردووه. هه‌ر ده‌توانم ئاوا ولام ده‌مه‌وه: دۆستی ئازیز! شتیک گه‌یشتۆته گۆی، به‌لام نه‌ک هه‌مووشتیک. له‌ ئه‌ده‌بدا هه‌رگیز دوایین «فه‌ن» فی‌رنابین. ئه‌م شه‌پۆلانه‌ی «رۆمانی نوئ» شه‌پۆلی دژه چیرۆک، بزاقی «دادائیزم» شه‌پۆله فانتازیاییه‌کان، مۆدیرن نواندنه‌کانی «نه‌یهیلزم»، شه‌پۆلی چیرۆکی «مینی‌مالیستی» و شه‌پۆله‌کانی «پۆست مۆدیرنیستی»، هه‌موویان هاتوون و رۆیشتوون. کاریگه‌ری خۆیان له‌سه‌ر ئه‌ده‌ب داناوه و دایده‌نین. بزووتنه‌وه گه‌لیکی دیکه‌ی ره‌فز که‌ره‌وه و زۆر پیداکر سه‌باره‌ت به‌ ده‌ستکه‌وته‌کانی که‌می خۆی و دیسان ره‌فز خواز، هه‌مدیس به‌ریوه‌ن. ئیمه ده‌بی یاسا و خاله‌ هاودل و هاوگه‌وه‌ره‌کانی

ئەدەب و ەرگىرىن. و نموده گوزەرا ناسكەكان بناسىنەوہ و
تېپەربىن. يانى ھەروا بەرپۆوہ بىن، بەرەو پېشەوہ. ئىستا تەماشاي
رەوتى، چىرۆكنووسىنى ئەمرىكا و ئەوروپا كەين، پرۆسەي
گەرە و بنەرەتى، ئىستا تىكەلېكە لە چىخۆف و ھەمىنگواي.

ع: يانى «كاروئېر»؟

م: بەلئى «رېموند كاروئېر» چىرۆكنووسىكى ئەمپروئىيە.
چىرۆكەكانى كە دەخوئىنەوہ ناتوانن بلېن مۆدېرن نىە.
چىرۆكەكەي تەواوہن ھىلئى دەگىرپتەوہ، بەلام قوولايى زەينى
مۆدېرنە. «كاروئېر» تىكەلېكە لە چىخۆف و ھەمىنگواي.
نەسرەكەي «پەخشان» ساردى و بى لايانگى ھەمىنگوايى ھەيە،
ئەغلەب بە ئاخىوهرىكى «پاوى» شاھىدەوہ، بە وردەكارى و
بىننى چىخۆفەوہ كە زۆركات لە پروداويكى ئاسايى، لە جوانترىن
چەشنىدا، «كات و ئان» ي چىرۆكى ئەدۆزىتەوہ. ئەوہى ھەتا
ئەمپرو لە «كاروئېر» مان خوئىندۆتەوہ، بىنيومانە نە زەمانى
شكاندوہ و نە خۆي ھەر لە زەينى كەسئىتيدا بەستۆتەوہ.
تەماشاي دەرەوہش دەكات. تەنانەت دىتم لە چىرۆكى «كلئىسەي
جامع» دا لە چىرۆكەكەي دا كە دوو رېوايەي لىداوہتەوہ بەر
دەست، لە رېوايەي دووھەمدا تازەترەو لە گوشەنىگاي
سنووردارى كەسئىتئىيەك چۆتە دەرى و پرويكردۆتە زەين و
كردەيەكى دىكە لە شوئىنئىكى دىكەدا، يانى زاناي گشتى لە كۆرتە
چىرۆكىدا جئى گالتەيە بئتوو بلېن «كاروئېر» ئەمپروئىيە نىە... .
ئەمەش مان لە ياد نەچىتەوہ كە ھونەر ياسا ھەلگر نىە.

ع: بەھەر حال لە نئو بەرھەمى نووسەرانەوہ ياسا و رېسايەك

پىكدئى.

م: نابى ياسا و ريسا دانين كه بو وينه چيروكى نوي دهبي بهم
چه شنه بي. هيچ «دهبي» يه كه هه بووني نيه. له هر حاليدا دهكري
چيروكى نوي له قه واره ي حيكايه تيشدا بنووسري. گرنگ ئه و
شته ي نيو چيروكه.

ع: به لام ئه مه مه وداي نيوان كلاسيك نووسه كان هه تا موديرن
نووسه كانه كه ده توانين له چوني هتي تيفكرينياندا ليى بگه رين.
ئيمه وايدا ده نيين كه له پيش «نيچه» دا، ئاوه زخوازي و ئاكار
خوازي مان هه يه، ئاوه زخوازي به نيوي ديسان ئافرانده وه ي
راسته قينه، له پاش نيچه ئه م كيشه يه له نيو ده چي و ده سرپته وه.
ئه م قولايي چيروكه و ئه م ناوه وه ي چيروكه كه ده ليى گرنگه
چيه؟ يان چون ده كري به فورمي سه له في تيفكريني «نوي»
ده ربردرى؟

م: كرده ده گهل ئه م فورم و قه واران ه گرنگه. قه واره ده تواني
هه م «دال» بي و هه م «مه دلوول». به لام گرنگ ئه مه يه چ
كرده يه كه له گهل سيكه ي دوو ديودا - ديويكي قه واره و ديويكي
ناوه روك - بكردرى. نووسه ر بيتووبيه وه ي چيروكنووسيكي
«نوي» بي، ده بي له پيشدا زهين و ژيان و كرده ي خوي نوي بي.
له مه و به ريش له شوينيدا نووسيومه كه ده كري ئينسانيك ئه مرو
له «توكيو» بي، يا له «نيويورك» بي، له قاتي په نجاي
«ئاسمانخه راش» يكا بزي، ته نانه ت گريمان له

«J. B. M» يشدا كار بكات، به لام بوي هه يه ئه م كابرايه
موديرن نه بي. ده بي بزاني تيفكريني چيه، ياني هر به و هويه وه
كه سه ر و كارمان ده گهل كه ره سه ي «نوي» يه، نابينه نوي. له
كومه لگاي ئيمه شدا هر وايه. كه سيك ئوتومبيلي موديل ئه مسالي

ههيه، مۆبايلى به دهسته وهيه، كاتى دهچيته ماله كهى «ماهواره»-
«كه نالى ئاسمانى» شى ههيه، به لام كه له تيفكرينه كهى ورد
دهبينه وه، تيفكرينى سه دهى حه وته مى ههيه. له چيروكيشدا وايه.
نامه هوى «تيشكانى زهمه ن» ره فز كه مه وه كه بو وينه چيروكى
نوى نيه...

ع: به لام خو تايبه تمه ندى نه وه؟

م: به لى يه كى له نه گه ره كانى چيروكى نوييه، نهك له هه موو
شوينيكدا. بيتوو بابته و قسه و باسى چيروك و گيرانه وهى
چيروك له سه ر بيرگه و نواندى كه سيى چيروك دارىژ رابى،
بيتوو يه كراست چووبيتنه بيرگه وه، به چه شنى سروشتى تيشكانى
زهمه ن و گيرانه وه ديتته ئاراهه. به هه مان هوكاره وه كه له مه و به ر
باسمان ليوه كرد، به سونگه ي كاركردى هه مان گوى ئاوينه كارى
بيرگه وه، به لام بيتوو بريار و ابى كه بو وينه روثيكى كه سيى يه ك
به بى چوونه ناو زه ينييه وه، له گوشه نيگاي سييه م كه سه وه
بيگيرينه وه، له ناچاريدا چيروك له سه ره تاي كازيوه ي نه ورا
دهست پيده كا، دوايه ده بيتته نيوه رو، له پاشان شه و به سه ر دادى.
يانى چوونه پيشه وه ي هيلى. ئيستا وامدانا تيكه ه لچوونيكى
فانتازيا يانه ش به زه ينى نووسه ريك گه يشت، به و چه شنه ي
كه زهمه ن ده گه رپته وه بو دواوه. مه به ستم نه و چيروكه ي
«ماركيز» ه كه له ويىدا زهمه ن له پينج شه مو وه ديتته وه چوار
شه مو له دووايه بو سي شه مو و له پاشان بو دوو شه مو
ده گه رپته وه. زه مه نيكي زور له مه و به ر نه م چيروكه
وه رگيردراوته وه به لام نه مه ياسانيه و داهينانيكه... به هه ر حال له
يادمان بى كه نه م قسانه پيوه ندى ده گه لزان يارى نه مرؤى ئينسان

سه بارهت به بیرگه وه ههیه. سبهینیان دهسالی دیکه بهشکه م زانست بهم ئاکامه بکات که بیرگه ئاوا ناکات و ئه و بو چوونهی ئیمه له بیرگه مان ههیه، ههلهیه. ئهم گومانهی که له «بیرگسون» هوه سه بارهت به بیرگه بلاو بوته وه و «پرووست» له سه ر ئه و بنچینه و بناغهیه چیرۆکی نووسیوه، «وولف» یا «فاکنه ر» یش نووسیویانه یان «جوئیس»... به لام گومان له وه دانیه که له داهاتوو دا وه سفی ئیمه له بیرگه و ته نانهت له چیرۆکی «نوئی» ش ده گوردری.

ع: کاتی «جوئیس» جهخت له سه ر «زه مانی ئیستا» دهکا و «پرووست» له سه ر «زه مانی رابردوو» و «فاکنه ر» ئه و تیکه ل و وپیکه ل بوونی زه مه نییه ی به لاوه گرینگه، ئاوا ده رناکه وی که ته نانهت له م شیوازه شدا تایبه تمه ندیییه کی هاو به ش ونه گور هه بوونی هه یه؟

م: ئهم تایبه تمه ندیییه هاو به شه، هویه که ی تیفکرینی ئه مرۆی ئینسانه. نیگه رانی و بیقه راری و دله راوکه ی ئینسانی ئه مرۆ، «زه مه ن» ه ئینسان گه یشتوته تیروته سه لی و هه ست دهکا نایهه وی له میژوودا «موره» یه ک بی و بهس، نایهه وی بو ره پیاوی سوپایه ک بی که کاتی شه ر بانگی که ن و رمیکی ده نی و بر وا له گه ل دوژمنی بنه ماله ی حاکمدا بجه نگی. ئینسانی ئه مرۆ فیکر له هه بوونی منی خوی ده کاته وه «ئه ی من چی؟» ئه مه پرسیاریکه وا میلیون که رهت له رۆژانی ئه مرۆدا ده پرسریتته وه. ده یجا ده رده که وی که ئینسان زورتر سروشتی بیر له زه مه ن ده کاته وه. ژن و پیاوی ئه مرۆ زیاتر له به شه ره کانی سه دسال له مه و بهر فیکر له زه مه ن ده که نه وه. بوچی؟ له بهر ئه وه ی ئیمه

به وردی له گه ل زه مه ندا له گیره و کیشه داین. له و ساته وه خته وه یه که م شه مه نده فەر و مووتوړی شه مه نده فەری ساز کراوی ئینسان توانی له خیراییه کانی ئاسایی چەندان هه زار سالان تیپه ری، کیشه ی زه مه ن بو ئینسان ساز بوو، هه تا ئه مرؤ که کیشه ی خیرای «نوور» ی هه یه. له خوړانیه که له م سه ده یه دا تیوری «نیسیهت» ی ئانیشتاین دیته گوړیوه، که زه مان یه کی له بنچینه و بناغه کانیه تی. له بازنه ی بیرگه شدا کیشه ی زه مه ن هه یه. ده لئی گه وه هری بیرگه له چه شنی زه مه نه. له ئاکامدا ده بینین که ئه ژماری ئه و چیرؤکه زهینی یانه ی که هه وینی ناوه کی زه مه نیان هه یه له سه ده ی بیسته مدا زور زیاد ده کن، به لام قسه ی من ئه مه یه: که سیک به زهینیکی سه له فیشه وه ده توانی له چیرؤکدا زه مه ن تیک بشکینی. به م پییه له بری له بهرچا وگرتنی «سه رخان» ی چیرؤک، ده بی له «ژیړ خان» ی چیرؤک و قوولایی زهینی نووسه ر بکولینه وه.

ع: ئه ی چو ن ده کری چیرؤکی نوئی له چیرؤکی سه له فی جیا که ینه وه؟

م: بو وینه چیرؤکنووسی سه له فی، زبان وه کوو که ره سه یه ک ده خاته گه ر و کاری پیده کا و به نیوی که ره سه ی وتنی رپووداویک. به لام چیرؤکنووسی نوئی هه ر هیچ مه به ستیکی ئاوا ی نیه و زبان بو ی مه به سته، نه ک که ره سه. نووسه ری سه ده ی هه ژده ده یه ه ویست رپووداویک بگیریته وه، به لام چیرؤکنووسی ئه مرؤی ده یه ه وی رپووداویک بکاته «وشه». میلان کوندیرا سی چه شنه چیرؤکنووسین ده ست نیشان ده کا:

۱- چیرؤکی ده گیراوه «فیلدینگ»

۲. چیرۆکی راقه ده کرد «فلوبیر».

۳. فیکر له چیرۆک ده کاته وه «مووزیل».

له مرۆدا نووسەر چیرۆک ناگیریتته وه یان راقه ی ناکات، ئەم کاره له فیلمدا ده کری. ئەم هه موو چیرۆکه نووسراوه بو چی له ژیر ئەم ئاسمانه و له م جیهانی باتل و به تاله پر قورپاته دا شتیکی تازهش هه یه؟ زۆربه ی دووپات و چه ند پات بوونه وه یه. ده ساگیرانه وه ی رووداو گرینگی خو ی دوپاندووه. به لام گواستنه وه ی رووداو بو زبان، گواستنه وه ی رووداو بو وشه، ئەمه رووداوه ی چیرۆکی سه ده ی ئیمه یه، وا دیتته بهر چاو سه ده ی داها تووش هه ر ئاوا بی. له بو نووسه ر، چیرۆک و وشه و زبان مه به ستن نه ک که ره سه... ع: باشه، لیره دا زبان ده بیته شیوازی تیفکرین یان زبان و شیوازی فیکر کردنه وه ده بنه یه ک. له ئیستادا چون ده کری به شیوازی فیکر کردنه وه ی مؤدیرنه وه چیرۆکنووس به ره مه ی کلاسیک یان هیلی بنووسی؟

م: به ره مه ی کلاسیک ده گه ل به ره مه ی هیلی جیاوازی هه یه. کامیان؟

ع: ئیوه به ره مه ی کلاسیک و به ره مه ی هیلی جیا ده که نه وه؟ م: به لی

ع: چوونکه له چیرۆکی هیلی و کلاسیکدا زه مان تیکناشکی. یانی ده راوکه ی زبان نیه و فیکر کردنه وه ی بهر له بیرگسونه یان له و شوینه دا که تیفکرینی پیش فرۆیده چون هیشتا بیرگه و ده هلیزه پیچه لاپلووچه که نه ناسراون.

م: نا، نووسه ری مؤدیرن ناتوانی چیرۆکی کلاسیک بنووسی، به لام ده توانی چیرۆکی هیلی بنووسی. ئیمه له هیچ کویدا

وهسفیگمان نیه که گِیرانه وهی هیلی، گِیرانه وهی کلاسیکیه. نا، همدیس گِیرانه وهیه، یانی چه شنی گِیرانه وه، گِیرانه وهی هیلی یه چه شنیکی دیکه ی گِیرانه وه. گِیرانه وهیه که له ویدا زه مان دهشکی، ئەمانه «نوی» ن وزورکات به تهکنیک ده ژمیردرین، نا، نووسه ری مؤدیرن ناتوانی چیرۆکی کلاسیکیانه بنووسی. به لام ده توانی گِیرانه وهی چیرۆکیک به شیوازی ئەمروین و هیلی بگِیریتته وه، باوه کوو تیفکرین و کرده یه کی که ده گهل زباند له م چیرۆکه دا هیه تی، ده گهل گِیرانه وهی هیلی نووسه ری سه دهی چه قده و هه ژده جیاوازی هیه. قه وار ه و پرواله ت بریجار لیکه چن، به لام با «ناوه وه» بدینین. من له سه ر ئەم قسه و باسه جهخت ده کم، له بهر ئەوهی له ولاتی ئیمه دا گهنم پیشاندان و جو فروشتن، بازاریکی باشی هیه. ئەلبهت له پاش تیپه ر بوونی چه ند سال، راستی وه ده ر ده که وی و خویا ده بی. بو ئەو که سه ی هه لئه تاوه و به هه لکه وت زوریش له سه ر بیر و بروای خوی قیرسیچمه بووه. به لام همدیس بازاریکی دیکه پیکدی و همدیس، هونه رمه ندئاسا، گهنم نواندنیکی دیکه و، به زم و بازاری فرۆفیلکی تازه، ده بیته هه وینی هه للا و زه نا و کات به کات و زار به زار ده گِیردریتته وه. ده لئی ئەم بازنه بوش و به تاله، جاری هه ر ده بی دریژه ی هه بی. سه رده میک فۆرمالیست نواندن بازاری بوو، زه مانیک رۆمانی نوی نواندن، زمانیک... - گالته و گه په - داواکاری وا پهیدا بوون که ده یانوت چیرۆکی بنه ما خوازیانه یان نووسیوه - نه زانین له نه زانیندا - ئیستاش مینیمال نواندن و پاش نویخوازی نواندن بازار و برهوی هیه. ئەلبهت جهخت ده کم، حیسابی ئەوانه ی که هونه ره که یان به راستی ره سه نه، جیا به. یانی ئەو

كەسەي كە بە راستى چىرۆكەكەي مينيماڭ، يان بە راستى لە رەگ
و ريشەو، چىرۆكەكەي پاش نوڭخووزىيە، مەبەستى من نين،
ھونەرمەندانى ئاوامان ھەيە و ھەر زىاد بن. تىكام ھەيە ھىچ كەس
لە خوڭندەنەوھى ئەم قسانەرا بوختانى دواكەتووى ھونەرىم بۆنەكا.
كەس ئەم قسانە بە خوڭ نەگرى. بەلام ئەو كەسەي فيل و فەرەج
دەكا بە خوڭ دەگرى، بە قەولى لاوھكان: بىخەيال! ناكرى
دووروانە يارى بكەين، لانى كەم لە ھونەردا ناكرى. دەبى
تېكۆشىن كە بۆ بەرەو پيشەو ھونەرى ولاتەكەمان،
رەسەن و نارەسەن و پاك و پيس لىك جيا كەينەو و بيان -
ناسينەو. بابەتە كە ئەوھندە ئالوزكاو و ھەژار بوو كە بۆ وئە
لە فیزیادا سانا بوونى فیزیای نيوتونى، لە فیزیای كووانتومى دا
دژوار بۆتەو. دەيجا لە بۆ ناسينى بەرھەم، ناتوانين ھەر پروالەت
لە بەر چاو بگرين و بەس. چەند سالىك پيشتر چىرۆكىم
نووسىبوو كە لەويدا كەسىتى چىرۆك بينايەكى چەند نھومەي
ئىجارەيى «ئەپارتمانىك» و تەلەفونىكى دەبى. رۆژىك، كابر
رۆژىك سەر لە بەياني، بۆ گەيشتنە شوينى ژوانىك دەگەل
ژنىكدا كە لە رپى تەلەفونەو دەگەلى بۆتە ديوناس، تاكسى
تەلەفونى دەگرى و بەرپى دەكەوئى. رەخنەگرىكى نيودار. كە بەقەرا
تەمەنىك، كارەكەي، پياھەلگوتن بەسەر ئەدەبى بەر پرس
وكۆمەلایەتى بوو، رەخنەي لە چىرۆكەكەم گرتبوو، بەم لەونە:
شەھريار! كورە دەستبەردارى ئەم كەسىتتە بۆرژوازيانە بە،
كەمىكىش سەرنج بەرە مرؤى كۆلان و بازار لە چىرۆكە كانتدا...
سەرنج ئەدەي؟! جىگەي گريانە و شين و شيوەنى دەوئى.
رەخنەگرى رپالىست، سۆشپالىستى ئىمە ھىشتا ديمەن و گوشە

نیگا و بو چوونیکى وردى لهسه ر بورژوا و بورژوازی نیه. قسه و
باس ئەمهیه، دهر د ئەمهیه. قسه و باس، دهر دهل و نهقلی شیوهن
کردنه له دهست ئەو بهزم و مهیدانهی که بهزم ومهیدان نیه،
قسهش، قسهی ئەم بالته کۆنهیه و حهیران بوونی ئەوهی به کویدا
ههلواسین بهلکوو له دهست ئیش و ژان و رهنجهکهی رزگاریمان
بی «هیمایه بو شیعی: /به کویدا ههلواسم ئەم بالته کۆنه/ له
شاعیری پایه به رزی شیعی نوی ئیرانی نیما یوشج وه رگیر. «
من دهستی ئەو شاعیر و نووسه رانهی که زور به شیان لاون و
کاری مۆدیرن یا پۆست مۆدیرن ئەکه ن ماچ دهکه م. خویندنه وهی
به ره می ئەمانه که یفی له لایه، بیتوو نه لاین وه سف و تاريفات له
خوی دهکا، ههست دهکه م ته نیانیم، هه ر ته نیانیم. هه ر به م هویه وه
ده بی حیسابی کاری پاک له کاری پیس و به فرۆفیل جیاکه ینه وه.
هه ر له م ته مه نی کورت و بلنده دا که له ئەده بدا حه رامم کردوو، به
شکوترین و هه ره ئینسانیترین کرده و که سیتیم دیتوه که ژیانیان
هونه ره که یانه و له هه مبه ر ئەوه شدا هه ره درۆزن و فیله باز و
ریاییکه ر و به شه ری خویریم له جل و به رگی هونه ر مه ندا
دیتوو... ده با له م قسانه تیپه ر بین و له م هه ست و سوژانه، ئەمانه
که به ده ممدا دین، به خۆم ده لیم ئەی خۆت چی؟... کورتی
ببرینه وه، چه شنی به ره م و گه وه ره ری به ره م به چه شنه کرده ی
نووسه ر ده گه ل وشه دا ده کری بناسریته وه. له چیرۆکی کلاسیکیدا،
پلیکان به پلیکانی رووداوه کان، یه ک به دووای یه ک دا له ریگه ی
زبانه وه ده گیردریته وه، به وته یه ک، زبان به بی رووداوه هه بوونی
هه یه و شت بوونی رووداوه باس دهکا. به لام له چیرۆکی
مۆدیرندا، بریکیش له چیرۆکی پۆست مۆدیرندا رووداوه و

زەنجیره‌ی ڤووداوه‌کان له پیش چیرۆکه‌که‌دان، یانی ئەمانه له پیشدا قه‌وماون و ئیستا نووسەر فیکرو بیریان لیده‌کاته‌وه، یان بیرله نۆرمی زبان و چۆنیه‌تی گواستنه‌وه‌ی ئەم ڤووداوه‌ بو زبان ده‌کاته‌وه. باشتتر و درووست‌تر وایه بلیم مه‌به‌ستم له‌وه‌ی که ده‌لیم ڤووداوی چیرۆک له پیشدا قه‌وماوه، هەر ئەمه‌نیه که هه‌میشه ڤووداوه‌که چهند مانگ یان چهند سال له پیش نووسینه‌وه‌دا قه‌ومابی، مه‌به‌ستم له‌م له پیشه‌وه بوونه ئەمه‌یه‌که به پیچه‌وانه‌ی ڤا‌بردوو، له ئیستا دا ڤووداوه ده‌بیته که‌ره‌سه‌ی زبان، / نه‌ک زبان که‌ره‌سه‌ی گیرانه‌وه بی. / ڤووداویک بووه‌ویان هه‌یه، ئەمه‌ش ده‌بیته بیانوویه‌ک هه‌تا زبانی گیرانه‌وه‌که‌ی، ببیته دیارده‌یه‌کی هۆس‌ریلی. ئەلبه‌ت ئەم قسه‌یه که ئاوا باس ده‌که‌ین و ده‌لین، ده‌مانه‌وه‌ی بلین له هه‌مبه‌ری قسه‌ی پیشوونیایدا که ده‌یانوت زبان که‌ره‌سه‌ی گیرانه‌وه‌ی ڤووداوه، هه‌لو‌یسته بکه‌ین و بلین هه‌له‌ بوو و هه‌له‌یه:

هه‌له‌یه بلین زبانیکی ساز و په‌رداخ له پیش ڤووداودا بووه، سه‌ربه خو بووه و له پاشان ڤووداوه‌که ده‌گیریته‌وه ئەگینا له بنچینه‌و بنه‌ره‌تدا، له هونه‌ری چیرۆکنووسینی ئەم‌ڤووییدا ڤووداوو زبان یه‌کن. ئەو چه‌شنه لیک جیا کردنه‌وه ڤواله تیه‌ده‌که‌ین هه‌تا خو‌مان له به‌رده‌نووسی زه‌ینی/ی/زبان که‌ره‌سه‌یه / ڤزگارکه‌ین و له پاشان ئاسووده‌تر، بگه‌ینه ئەم ناسیارییه « ئەم شناخته » که دال و مه‌دلوولی جیا له یه‌ک هه‌بوونیان نیه، زبان نه‌داله و نه‌مه‌دلوول. ڤووداوه نه مه‌دلووله و نه دال، هەر دووک

یه‌کن. دووبه‌ری سیکه‌یه‌کیش نین. دوو ئاوینه‌ی پیکه‌وه نووساون بو چوونی زانایانی هونه‌ری به‌لاغه‌و فه‌ساحه‌ت له

قه‌دیمدا که ده‌یا نووت: زبان، شتیکه و له‌وی داندراوه، یاسای
ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دی زبان له‌ ره‌فه و قه‌فه‌سه‌دا ئاگاداری ده‌کری،
یاساو ری‌سای ری‌زمانی نو‌رمی زبان ری‌ک و پی‌ک کراوه بو
همیشه، هه‌تا نووسه‌ران و شاعیران هه‌ر ده‌کاری‌که‌ن.
روواله‌ته‌کانی خه‌یالی زبان له‌ به‌رگ گه‌راوه‌و له‌ قه‌فه‌سه‌ی تایبه‌تدا
دامه‌زراوه‌و کاری هونه‌رمه‌ند هه‌ر ئه‌وه‌یه ئه‌م ئه‌مانه‌ته بایه‌خدارانه
یه‌ک به‌یه‌ک له‌ شوینه‌که‌ی خو‌یان بکیشیته‌ ده‌ری، به‌ مه‌ترسی و
ری‌زه‌وه چه‌ند به‌شیکی بو‌ کاری خو‌ی هه‌لبژی‌ری و هه‌میسان
«شته نه‌گوره‌که» بنیته‌وه قه‌فه‌سه‌ی خو‌یه‌وه. باسی سه‌ره‌کی
بوونی زبانی ئاسایی و زبانی ئاسایی یانی زبانی روژانه‌ی خه‌لکی
ئاسایی - بیج له‌ «فارسی بی‌ری‌زین»ی رادیو و ته‌له‌فزیون - وی‌رای
گشت ئه‌ده‌بی پیشینیانمان، که هه‌موویان له‌قه‌فه‌سه‌یه‌کی
«ئی‌ئه‌وی» و جیاوازدا چندراون. به‌لام له‌م‌رودا کاتی خه‌ریکه
به‌ره‌میکی هونه‌ری ده‌خولقی، زبانی خو‌ی ده‌گه‌ل خویدا
ده‌خولقی‌نی. هه‌ر وه‌کوو ده‌گه‌ل یه‌که‌م چرکه‌ی په‌یا‌بوون، نه‌بوون
پیکدی، یان به‌ پی‌چه‌وانه‌وه مه‌به‌ستم له‌ داهینان و ئه‌فراندنی زبانی
ئه‌مه‌یه و ئه‌م شته‌ش هه‌یه که‌ئه‌لبه‌ت ده‌بی هوش و گوشمان پی‌وه
بی، به‌ بونه‌ی داهینانی زبانه‌وه هه‌له‌ق مه‌له‌ق و قوریات ساز
نه‌که‌ین. هه‌مدیس روواله‌ت هه‌لمانه‌ خه‌له‌تینی، یانی بلین: ده‌سا
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ره‌میک مؤدی‌رن بی، ده‌بی زبانه‌که‌ی پر بی له
وشه‌ی تازه، ته‌نانه‌ت وشه‌ی روژئاوایش ... نا، ئیوه به‌ نیوی
هونه‌رمه‌ندی مؤدی‌رنه‌وه ده‌توانن چما به‌ره‌مه‌که‌تان پی‌ویستی
بوو، زبانی به‌یه‌قی ساز که‌نه‌وه. به‌خته‌وه‌رانه پۆست مؤدی‌رنیزم
«پاش نو‌یخوازی» له‌ م‌رودا ئه‌م کیشه‌یه‌ی چاره‌سه‌ر کردووه‌و،

كەسئكى وهكوو من، به پئى خوو وخدهى كهسئتى چيرووك و
ويستى رپووداو، بو وينه نهسرى سهردهمى قهجر يا نهسرى
ميرزايانهى تومار كردنى بهلگه يان نهسرى سهدهى چوارهم
دهكار دهكهم، ئيدى تاوانى كونه خوازم پيوه نالكينن، هيچ، تهنانهت
بوى دهچى بمگهينهنه پلهى پر له شانازى « پاش نوى خواز»
بوونيش. بهلام تهواوى ئەم باسه، ئەم ههموو قسهيه دهكهم كه
بلييم، ئەمەش ههلهيه. سهه خوش و دلخوشى مورى ئەم
قوتابخانه و ئەو قوتابخانه نهبين، ئەمانه له ههمبهر گهورهيه
ئەدهدا گچكهن، شايد ئەدهب ههه لهم برگه زهمهنيانه و ئەم
چركهساتانه پيكهاتبى، بهلام پرؤسهى رهسهن و قورسى ئەدهب،
ههتا ههتايى بوون، يان وهدهركهوتنهكهى له زهمهن، زور
زورگهورهتره له خوره و خوشهى جوباريك كهله ماوهيهكى كهه
وكورتدا تيدا دهچى و فهراموش دهكرى. ئەو زهمانهى
رومانسييهكان ياساكانى ئەم قوتابخانهيان دادههيناوه و
دهياننوسيهوه، كهسانى ههبوون كه دژ بهم قسانهى ئەوان ئالايان
ساز كردوو و توورهيهيان بهسهرياندا نوواندوو، مشتيان لى
ئەستوور كردوون و له پاشان رپاليزم هاتوووه ههميسان تاقمى
له ژير ئەم ئالا يهه دا ديترانيان کوتاوه و ديترانىكى ديكهيان
گه ياندوته عهرش و قورش. ههه لهم زهمهنى خومانهدا، ئەدهبى
مؤديرن هاتوته گورى و ديسانهكه ئەم قيرسيچمهيى و توورهيه
و گيرهوكيشمهيانه دووپات بوونه تهوه، ههتا ئيستاو كيشه
پوست مؤديرنيزم. دهليم خال و ياسا تازهكان و دوزينهوهكان و
داهينان و تيگهيشتن و پيگهيشتنه تازهكانى له جيى خوياندا
بايهخدارن، بهلام هونهه، مهيانى راميارى و ئايديوئوژيا و بازار

نیه. گه ورهیی رۆحی هونه رمان که بو دهرکه وی و ههستی
پی بکهین، ئیتر ناتوانین یه قین و متمانهی ئوستوورهیی و لاق
چه قاندن و توورهیی به سه ر هونه ردا داسه پینین.

من به تا قمی له م که سانهی که ئاماده نین «دوگم» هکانیان
حه واده ن و زۆرکات زۆر به شیان ناسیاری و زانستی که میان
ههیه، ده لیم: ئاغه گیان، باشتر وایه تو برۆی و بییه لایه نگری
«لیویرپوول» یا لایه نگری «سوور» و «ئاوی» ...

ئیمه ده بی بلیین: ئهی من یا ئیمه چی؟ رۆژئاوا ییه کان ئهم یاسا
و تایبه تمه ندییانه یان له ئه ده بی خویان هه لکراندووه، دوواتر،
ده گه ل پیشکه وتن یان ئالوگۆر، ئه مانه فه سخ و به تال ده که نه وه و
گۆشه نیگای تازه پیشکه ش ده که ن. ئیمه چیمان ههیه یا چی
ده کهین؟ ئه مه وایه که پرۆسه و بزاقی ئه ده ب، له گشت زبانه کاند،
زۆر و که م، له پیشتر دایان دوواتر، وه کی یه ک به ری که وتوون و
هه ن، به لام هه ر فه ره نگی، تایبه تمه ندییه کانی خوی به چه شنئ
ویرای تایبه تمه ندییه کانی هاوبه شی جیهانی، ههیه، ئیمه بو به یان و
ده ربیرینی ئه ده بی ولاتی خومان چیمان کردووه؟ بیتوو له
چیرۆکی ئیرانیدا، نووسه ر هاته ناو چیرۆکه وه و وه کی کوپی
سه دان چیرۆکی دهیهی هه فتا و هه شتای زاین، دهستی کرد به
قسه کردن ده گه ل که سیته کانی چیرۆک سه بارهت به دهق و
سه بارهت به «سپی خویندنه وه»، سه بارهت به مه رگی نووسه ر و
له م چه شنه، بلیی ئهم چیرۆکه پۆست مۆدیرن بی؟ چما پۆست
مۆدیرنیش بی، فارسی بوونه کهی له کویدایه؟ ههیه یان نیه؟ بیتوو
نه بی ده بیته فۆتوکۆپی دهستی چه ندهم له به ره مه پله
چه ندهمه کان وفانتازیای رۆژئاوایی ئه ویش چی؟ ده با وردتر

سهرنج بدهينه ئەم بەرھەمە بە پرواڵەت پۆست مۆدیپرنە، دەبا بزاین نەبوونی رەھا بوونی زبانی، نەبوونی رەھابوونی راستەقینە بوونی چیرۆکی تێدایەیان نا؟ جا خو چما ھەر ئەمەییە و بیج لە مەنیە ، ئەمانە خو دژوازن دەگەل تیفکرینی «پاش نوێخوازی» دا. ئەوھێ کەوتم بیج لە فۆرم و پرواڵەت باشتر وایە سهرنج بدهينه کردەئێ نووسەر دەگەل زباند، مەبەستم ھەر ئەم نمونانە بوو ھەر ئەم رەخنە یان چیرۆکی پاش نوێخوازییە، کە نووسەر لەویدا، قسەئێ بی واتا بوونی دەق - بە پێئێ بە ھەلە خویندەنەوہ - بە یەقین و متمانەییەکی ئوستوورەییەوہ، بەبێ هیچ گۆمان و دەربرینی گۆمانئێ سەبارەت بە دەقی خوئێ دەر دەبرئێ و دەنەرئێئێ: دەبئێ لە دەقی من حالئێ بی! دەق واتای نیە... ئەرئێ پئێ بکەنئێن یا بگريين؟...

ع: ئەواکە قسەئێ کردە دەگەل زبانی و داھینانی زبانییدا ھاتەگۆرئێ، بەرئێ من دەتوانئێن یەکئێ لە ھۆکارەکانئێ شاعیرانە بوونی چیرۆکئێ ئەمرۆئێ، ھەر ئەم چەشنە کردەئێ دەگەل زباند دا بنئێن.

م: بەوردئێ، کردەئێ نووسەرئێ مۆدیپرن دەگەل زباند و ھەکوو کردەئێ شاعیر وایە. بەلام نووسەر بە نۆرمئێ نەسر دەیکات، شاعیرانە دەنووسئێ و شاعیر بە نۆرمئێ شیعەر، شیعەر دەھونئێتەوہ.

ع: یانی لئێرەدا گئێرانەوہئێ چیرۆک کەم رەنگ دەبئێتەوہ؟

م: نەک بۆ ھەمیشە، بۆ ماوہییەکی زەمانئێ یا سەردەمئێک شایەد. بۆ وئێنە پلات کەمرەنگ دەبئێتەوہ.

ع: بۆ چی؟

م: لە بەر ئەوہئێ پلات /گەلآلە/ لە جەوہەرئێ زباندایە، راست

وہکوو تہعلیق «داهیلان». نازانم ئەم شتہ کہسیک لہ شوینیکدا وتوویہ یان نا، چوونکہ لہ ہیچ کویدا نہمخویندوتہوہ، رہنگہ تازہ بی! لہ وتاریکدا کہ سہبارہت بہ داهیلان نووسیومہ، سہلماندوومہ کہ داهیلان پاژو ئەندامی گہوہری زبانہ. شاید وردتر بینہوہ خراپ نہبی. کاتی یہکہم وشہی رستہیہک دەوتری، زوو داهیلان پیکدی. بو وینہ من دەلیم: «من» بیسەر دەپرسی: «باشہ من چی؟» چاوہنوارہ تاکوو وشہی دووہم بیستی، دەلیم: «من دوینی» لہ کات و ساتدا ہمیسان پرسیار لہ زہینی بیسەردا پیکدی: «دوینی چی؟...» بہم چہشنہ لہم گوشہ نیگیاہوہ، دەر دہکەوی کہ لہناو دلای ہەر رستہیہکی تہنانہت ہہوالدەریشدا، داهیلانگہلی جورانجور ہہبوونیان ہہیہ. دەیجا تہکنیکی وہکوو داهیلان لہ دەرہوہی زبانہوہ بہ سەر چیرۆکدا دانہسہپاوہ، لہ ناو بنہمای زبانہوہ، ہاتوتہ چیرۆکەوہ و لہ چیرۆکدا زہق بوٹہوہ. «پلات»یش دەتوانین لہ جہوہری زباندای بدوزینہوہ. وەسفی من لہ پلات، نہک وەسفی «ئەرہستووی»، بەلکوو وەسفی «فورستیر»یم مہبہستہ، یانی زہنجیرہی ھۆکارەکان «عیلہت و مہعلوول»، یان پیوہندی «ھۆکارەکان»ی نیوان رۋوداوەکانی چیرۆک. بہوتہیہکی دیکہ، زہنجیرہ رۋوداویکی ھۆکاری «عیلہت و مہعلوولی» کہ چیرۆک پیکدینن. باشہ ئایا لہ زبانیشتا پیوہندی ھۆکاری زال نیہ؟ ہہیہ! وشہ بہھوی پیویستی پیوہندییہوہ، لہ شانی یہکدیدا، لہ سەر تہوہرہی ہاوشینی ئارا و قارا دہگرن تاکوو رستہیہک پیک بی. «نہحویان نورم» مہگہم یاساو ریسای لوژیکی نیوان وشہکان نیہ ہہتا رستہی لوژیکی پیک بینن؟ ئەم یاساو ریسایانہ ہہمان زہنجیرہی

هۆکاره کانن. به چەشنیکی زۆرسانا نمونە یەک بێنمەو: یاسا و ریسا دەلی کاتی له رسته یە کدا کارا «بکەر» هینراوه، فرمانیش «فعل» پێویستە. بکەر دەبیتە هۆکار، فرمان دەبیتە ئاکامی ئەو شتە. هەر وەها بەرکاریش «مفعول». هەر بەم پێیە. فرمان، بە هۆکاری هەبوون جەختی له سەر دەکردی... . باسی وردی ئەم بیروۆکە و تیۆرە دابنێن بۆ وتاریکی جیا لێرە، که نووسیومه.

کورتی بېرینەو، تەماشادەکەین پێوەندی هۆکاریش «علت و معلولی» هەر له جەوهەری زباندایەو، له زبانهوه هاتۆتە چیرۆکەو. دەيجا ئەمانە حەوا نادرین. بۆی هەیه له یەک دوو دەیه دا، یان له سەردەمی کدا به پێی پێداویستی فەلسەفە ی ئەو سەردەمە زەمەنیە، یان به پێی سەلیقە یا هەر شتیکی دیکە، که مەرەنگ ببنەو، یا تەنانهت دژی ئەوان له چیرۆکدا جیگیر بیت، بۆ وینە له سەردەمی «رۆمانی نوێ» دا که به پێی گوشە نیگای تایبەتی تاقمی له رێرەوانی ئەو ریبازە، پلات رەفز کراوه. به لام هەر ئەم رەفز کردنە، یان نووسرانی چیرۆکی که رۆداوه کانی پێوەندییەکی لوژیکی و هۆکارییان پیکهوه نەبی، نیشاندەری جەوهەری پلاتن. بهوتە ی ئەرەستووی و بەدەر بېرینیکی تازه تر، دژە پلات، ئاکام و داھاتی دیالەکتیکی پلاتە. بهم پێ و دانگانه، چما زبان له بری یان چەشنی چیرۆکی نویدا دەبیتە. شاعیرانە - که ئەم شاعیرانە بونە جیاوازه دەگەل زبانی رۆمانسی بوون - ئاکامە که ی ئەمە نابێ: گیرانەو که خۆی داھاتی پلاتە، که مەرەنگ بیتەو. له پەراویزی ئەمە دا عەرزتان بکەم من بروام وایه که باری بەشیکی گەورە ی بووژانەو هی ژین و پشکووتن و گەشه کردنی

ئەدەبىي فارسى، نراوھتە سەر كۆلى نەوھى ئىستاو نەوھى پاش ئىمە، چ بمانھەوئى و چ نەمانھەوئى ئامادە بوون و شاھىد بوون لەم سەردەمە تايبەتەي ميژووى ئيراندا، يانى سەردەمى شورش و شەرى ئەم سالانەي دواي، ھەلسووران و چالاكى بو دابىنکردنى ديموكراسى، بەرپرسايەتى و ئىقباليكى ئاواي ناوھتە سەرشان و ئەستوى ئىمە. بەشكەم لەم ئەركەدا تيشكايىن. بەلام بير و بروام واىە بيتوو درووست و ئەركناسانە و ويپراي ئەويندارى بو ئەدەب و ئىنسان و زباني فارسى بجوولينەوھ و تەقەلا بكەين، ديوار و بەندى نيوان ئەدەبىي فارسى و ئەدەبىي جىھان بەدەستى ھەر ئەم دوو نەوھىە درزى تيدەكەوئى و. شەقار دەگرئى و دارمان و تىكرووخانەكەي ئىدى ھەتمى دەبى. باشە، چما ئەم بروا يا گومانە بسەلمىنين، دەبى دژواربوونى رپگەش بسەلمىنين و بو وينە لۆمەو سەرزەنشەكەنى درووى موغيلانىش. دەيجا دەبى ئاسوى پروانينمان لەو لاترەوھى چەند دەيە و لەو لاوھترەوھى دەورووبەرى خومان تەماشاكەين و بدىنين. گشتى ئەدەب ببىنين ھەتا رۆحى ئەدەبمان بو دەركەوئى.

ع: بگەرپىنەوھ سەر چيروۆكەكانتان، بەم گوشە نيگايەوھ كە ھەتانە، مەجبوور بەمەن كە لە ھەر چيروۆكىدا بە گوشە نيگايەك و زبانيك و تيفكرينيكي جياوازوھ برۆنە پيشەوھ. بەپراستى شتى ئاوا لە چيروۆكەكانتاندا دەقەومى؟

م: واى دانىين بيژەر وگيرەوھەرى چيروۆك، بو وينە چيروۆكى «بەرد» كار بە دەستىكى درۆزنى جامبازى دورووھ كە دەيھەوئى پلەو پاىە وەرگرئى لە بو گەيشتن بەم مەبەستانە ھەر كاريك دەكات. من چى بكەم؟ من بە نيوى نووسەريك ھەول ئەدەم ئەم

کابرایه بناسم، چونکه دهمهوی ئه و بگيرمه وه. ئه م کابرا چ زبانیکی ههیه؟ ئه مه ئیدی زبانی منی نیه. من دهبی تیکۆشم و دهبی بتوانم زبانی کهسیکی ئاوا ساز کهم. به هه موو ناشیرینی وه دهبی ته قالا بکه م تیفکرینم ده گهل تیفکرینی ئه ودا بیته یه ک، هه تا زبانه مان بینه یه ک. له هه ر چیرۆکیکدا ئه م رۆودا وه دهقه ومی، چما سه باره ت به کابرای چیرۆکی «بهرد» پرسیار له من بکه ن ده لیم له و زبانه بیزارم و زبانی من نیه، له بهر ئه وهی زبانی که که درۆ و دوورپوویی تییدا له شه پۆلاندایه، فه رههنگی دوورپوویی تییدا یه. فه رههنگی وتن و نه وتن یانی نه بوونی راستی تییدا یه. هه ر له رسته ی یه که میه وه درۆ ده کات... له بۆ ئافرانندی که سیتییه کی چیرۆکی، ئافرانندی ئه و پئویسته. پئوه ندی به هیژ و توانای نووسه ره وه هه یه که بتوانی چه نده که ول و توئژ چه وادات، چه نده بتوانی بچیته که ولی که سیتییه کی دیکه وه و به زبانی ئه و بدوی و شت بگيریته وه.

ع: ئیستا لیره دا ئه م مه ترسییه نیه، به لام چیرۆکی «دۆل و دهره ی خۆشه ویستی گیا» له بهر چاو بگرن، له م چیرۆکه دا ئه و مه ترسییه هه یه که تیفکرینی ئه و که سیتییه له چیرۆکدا بۆ خۆتان دایسه پینن. له راستیدانایه ی به ناوی ئینسانیکی سه ده ی نۆزده وه له چیرۆکی «دۆل و دهره ی خۆشه ویستی گیا» قسان بکه ی؟

م: به لئى به رای خۆم ئه مه ئه و په ری سه رکه وتوویی من ده بی که بتوانم ئه م رۆودا وه یه به شیوه تیفکرین و زبانی کابرایه کی سه ده ی نۆزده وه بگيرمه وه. له بری چیرۆکدا، نووسه ر ئاخپوه ر و گيرپوه ری چیرۆکه. له کاری ئاوادا، له لایه نی یه که م لایه نه کانی دوواتره وه، زبانی نووسه ر کار ده کات به لام ته شقی سه ر

که وتوویی نووسه ریک ئەو کاتە یە که ئاخیوهریکی یە که م کهس له
چیرۆکدا هەیه و کهسیتی چیرۆک و کهسیتی نووسەر جیاواز و دژ
به یەکن. تەشقی سەرکه وتوویی نووسەر ئەمە یە زبانی خوئی
خامۆش کات و زبانی گێڕوهری چیرۆک دەرکار کات. له راستیا
چیرۆکنووسین یانی ئەمە و ئەم کارانە. هەر نووسه ریک چەندە
بازنە ی ئەو کهس تییانە ی خولقاندوونی، زیاتر بی، نووسه ریکی به
تواناتر و سەرکه وتووتره. نووسه ریک به زبانیک و دوو سی
کهسیتی چیرۆکیه وه. یانی دووپات بوونه وه ی دوو سی چیرۆک.
یانی مایک یا بنه ماله یه ک. نا، گەرەگیک. نا شاریک، یا ولاتیک. له
هەمبەر ئەمانە دا، نووسه رانی کمان هەیه یانی جیهان. بهم چەشنه
یه کی وه کوو من دەبی بتوانم له چیرۆکه کاندا، هەمە چەشنه
کهسیتی چیرۆکی له راسته قینه ی چیرۆکیدا سازکه م. باش، خەرپ،
ناحەز، جوان، راست بیژ، درۆزن، بویر، ترسه نوک و ... هەلبەت
ئەم ئاوه لئاوانه نیسین و له راسته قینه یی چیرۆکیدا نیسبی
بوونیان دەبی. به لام هەر له م نموونه یه ی چیرۆکی «بەرد» دا، چما
من توانام بووبی زبانی ئەو کاربه دهسته دوورپوه فیله باز و
ریاییکه ره راست که مه وه، له لایه نه کانی خواره وه ی چیرۆک، یانی
له ده لاله ته پیوه لکاوه کانی ئەودا، حه تمه ن راستی و داده وری
نووسەر له زهینی خوینه ردا وه جم و جۆل ده که وی. نابی نیگه ران
بین، ئەوه مان له یاد بی که ههروه کوو زبان، چیرۆکیش خاوه نی
خودی ناھۆشیاره و ئەمە ده گەل خودی ناھۆشیاری خوینه ردا
پیوه ندی پیکدینی. دهمه وی بلیم خوینه ری به هۆش و گووش و
حیرفه یی، حه تمه ن له نیوان درزی گێرانه وه کانی کهسیتییه کی
درۆزن و دووروی پسپۆره وه، درۆکان و فیل و فره جه کانی

ئەوى بۇ دەردەكەوئى. خوئىنەرى جاروبارەيى و ناحيرفەييش. ھەر بە سۆنگەي خودى ناھۆشيارى زباني چيرۆكەو، ھەست بە راستى شتەكە دەكا يانى راستى بۇ دەردەكەوئى. ئەزموونى ئەم دواكارىيەم ھەر لەم چيرۆكى «بەرد» دا ھەيە. خوئىنەرىك بوى دەرنەكەوتبوو ئاخيۆەر درۆ دەكات و ئەوى بە كەسيتيىەكى باش و دلسۆز دانا بوو. بەلام ئەم خوئىنەرە، ئەم ئاخيۆەرەي خوش نەدەويست، خوشى لىي نەدەھات. چى قەوما بوو؟ ئاشكرا نيە!!...

ئەلبەت دەبى ئەمەش بزاني كە پيۆە بوونى ئاخيۆەرى درۆزن نابى دەستکرد و بە ئانقەستە بى. دەبى ھەر بە ساز و كارى چيرۆكەو، راستى چيرۆك ئاشكرا كرى يان ئاشكرا بى. ھەر لە سەر ئەم باسە چما سەرنج بفرموون، وتم لە لايەنەكانى خوارەو، يان لە دەلالەتە پيۆەستەكانەو. ئەم قسەش جياوازى ھەيە لەگەل ئەوەدا كە بمووتايە لە ناو لايەنەكانى خوارەو يانى لە ناو دەلالەتە پيۆەستەكانەو ھەر بەم واتايەو ئەم شيوازى ئاخيۆەرى درۆزنە، لە چيرۆكىكى ديكەشدا، نيزىك بوومەتەو. چيرۆكىكە بە نيوى «قەلاكون» لە كو چيرۆكى «رۆژھەلاتى وەنەوشە» دا لە ويىدا سى ئاخيۆەرى جياواز حوزوورىان ھەيە و باسى رپوداويك دەكەن كە بەسەر ھەقالىكيان دا ھاتوو. لە شەويكدا. ھەر بەتكاي ئەم ھەقالە، لەو كۆنە قەلايەدا ھەركام لەم چوارە ئاوات و خۆزيايەك دەخوازن، بەلام ھەقالەكەيان خۆزياكەي خوى ئاشكرا نەکردوو. بەلام لە پاش ئەو شەو، رەوتى ويىرانبوونى ئەو دەست پى دەكا: عاسى و ھەميشە توورە، ناسازگار و گوشە گير دەبى. دارمان و ويىرانى و تەنيابى تا مردن. سى ئاخيۆەرى چيرۆك بەرووالەت سەرقالى ئەوہن ھەركام -

ئەلبەت لە پروانگەى خۆیەوه - ھەمووشتی بە راستی بگێرنەوه. ھەركام لە دووایین رستەدا دەلین: ئاخى نەمزانی فلانى چ ئاواتیكى خواست كه وا ئەم ھەموو بەلایەى بەسەر ھات. تەنھا یەكی لەوان دەلی ئاخى كەرەت كه لە خۆیم پرسى لامەزەب دابلی بزانیچ خۆزیاو ئاواتیكت خواست كه ئاوات لیھات؟...

گێراییەوه كه ئەو دۆستەیان وتووێه چما دەتھەوی بزانی چ خۆزیاپەكم خواست، دەبایە خۆت خۆزیاو خواستایە تاكوو بتوانی فیکری ئینسانەكان بخوینێهوه... باشە زۆر كەس لەم نەھینی یەى چیرۆكە كه تینەگەیشتبوون، دەتوانم چی بكەم؟! ھیچ... گێرانەوه بە دەست ئەو سى كەسەوھى، قەوارەو فۆرمى چیرۆك ھەوجى و نیازى بە مەى، وەكوو چارەنووس. ئەمانەش زۆر سروشتیانە دژى خۆیان قسەناكەن. وێرای ورد بوونەوه و سەرنجدان لە دوایین رستەى ئەو دۆستە، دەبى سەرسامبوون خویا بى، سەرسامبوونی لە خویندەوھى فیکری دیتران. ئاواتیكى وێرانكەرە، ئەو سى ئاخوەرە، وەكوو ئینسانە درۆزن و دوورپووەكان - كه ھەموومان نمونەیانمان بینووه - قسان دەكەن. باسى ئەو دزی و درۆزنییە ناكەن كه لەگەل ھەقالەكەیان كردووین، بە دەربڕینیكى رەشۆكى، باسى نامەردییەكانى خۆیان ناكەن. بەپێچەوانەوه، تیدەكووشن خۆیان بە خوازیار و لایەنگر و میھرەبان دەگەل ئەودا بنوینن. نالین كه دۆستایەتى ئەویان تالان كردوو و لە جیاتیدا، دۆژمنیان بو ئەو لە دڵدا بووه، یا باشتر بلین لە دڵووه دۆژمنیان دەگەلدا كردوو. ھەتا ئەو رستەى نەھینیەكە خویا و ئاشكرا دەكات، كەسیتی و دوستی ئەو سى ئاخوەرە، خەراپ و بەدفعەر نەخش كراوه، لە پاش دەربڕینی ئەم

رسته‌یه، کلیک ئه‌دریته ده‌ست خوینه‌ری به‌هوش و گوشه‌وه.
بیتوو خوینه‌ر بۆی ده‌رکه‌وی ئاواتی ئه‌و هه‌قاله «بابرده‌له»یه،
خویندنه‌وه‌ی زه‌ینی دیترا‌ن بووه، له‌ خه‌یالاتی خویدا، ده‌توانی بۆ
چوونی هه‌بی که ئه‌وکابرا چی له‌ زه‌ینی دۆستانیدا خویندۆته‌وه
که‌ئاوه‌ها لیل و تال و ره‌ش و هیوا بپراو بووه ... به‌لی ئاوایه که
چیرۆکی دژوار ده‌بی و دره‌نگ خۆی بۆ خوینه‌ر به‌ده‌سته‌وه
ئه‌دات. ئه‌لبه‌ت چما رۆژگار و عه‌یامیک خوینه‌ری تازه‌کاری
ئیرانی، ده‌گه‌ل ئه‌م چه‌شنه‌ فۆرم و فرۆفیلا‌نه‌ی گێرانه‌وه دیوناس
بی و ده‌یان چیرۆکی له‌م چه‌شنه‌ی خویندبیته‌وه، چیرۆکیکی ئاوا
هیچ دژوارنیه. خوینه‌ر فی‌رده‌بی که‌ ر‌وواله‌تی گێرانه‌وه، شیمانیه‌ی
هه‌یه هه‌موو ر‌استی ر‌ووداوه‌که‌ نه‌بی، یان لانی که‌م ر‌استه‌وخۆ له‌
گۆشه‌ نیگای که‌سیکی دیکه‌وه. لیره‌دا منی نووسه‌ر ده‌بی له‌ هه‌ول
و ته‌قالای ئه‌وه دا بم زبان و فر و فی‌ل و دوور‌وویی ئه‌م سی
ئاخپه‌ره چی‌که‌م. شیاوی بپراو پیکردنه و به‌راستی‌یه. له‌
قه‌لاکۆندا، به‌ ر‌استی ئه‌م سی گێره‌وه‌ره ناشزانن خۆزیای
هه‌قاله‌که‌یان چی بووه، یانی لانی که‌م ئه‌مه‌یان به‌راسته. به‌لام
ئه‌مه‌ش نالین هه‌ر کاتی چوونه‌ته‌ سه‌ر و سۆراغی دۆسته‌که‌یان،
بۆ وینه‌ بۆ وه‌رگرتنی پوولیک، یان به‌ بۆنه‌ی هاوده‌ردی ده‌گه‌ل
ئه‌ودا، له‌ زه‌ینیاندا چ فیکریکیان بووه که‌ ئه‌و زۆر توند تووره
بووه و ئه‌و گشته‌ هاواره‌ی کیشاوه و ...

با بگه‌رپینه‌وه سه‌ر باسه‌که‌مان. ده‌موت که‌ زبان چی‌کردن و
زبان داهینان کاری سه‌ره‌کی نووسه‌ره ئه‌گینا خۆ له‌ می‌ژه،
ر‌وداو به‌ چه‌شنگه‌لیکی دیکه‌ گێردراوه‌ته‌وه... هه‌ر زبانیکی له‌
ده‌روون و ناو خویدا شیمانیه‌ی هه‌بوونی بی ئه‌ژمار زبانی دیکه‌ی

هه‌یه. یانی هه‌مان لایه‌نیک له زبان که سووسۆر و زباناسانی بنه‌ما خوان، به ئانقه‌ست ئه‌و شته‌یان ده‌خسته پشت چاو، هه‌تا ده‌ست بگه‌یه‌ننه رۆحی هاوبه‌ش و بنه‌مای هاوبه‌شی گشت زبانه‌کانی جیهان به‌لام بۆ نووسهر، له راستیدا ئه‌م لایه‌نه‌ی زبان گرینگ و سه‌ره‌کییه. کاری نووسهر ده‌رکیشان و دۆزینه‌وه و ده‌کار کردنی شیمان‌ه‌کانی زبانییه. به چیرۆکیک، دووان، سیان، یان ده‌چیرۆک ئیدی به سه که نووسهر له وته‌ی خۆیه‌وه جیهان باس بکات. نووسهر ده‌بی گێرانه‌وه‌ی دیترانیش چی کات، چ له گێرانه‌وه دا و چ له ئاخافتن و دایه لوگی که سایه‌تییه‌کاندا.

ع: هه‌ر لیره شه‌وه‌یه که سه‌رنج بۆ ئاخافتن ده‌ست نیشان ده‌بی.

م: ئاخافتن له چیرۆکی نویدا شوین و پله‌وپایه‌یه‌کی شیاوی سه‌رنجی هه‌یه

ع: گرینگی ئاخافتن سه‌بارهت به هه‌مبهر بوونه‌وه‌ی له‌ناکاوی خوینهر ده‌گه‌ل که‌سیتی چیرۆکدایه.

م: به‌لێ، به تاییه‌ت ئه‌و کاته‌ی نووسهر خۆی ئاخپوه‌ری چیرۆک بی، له‌م کاته‌دا، به‌قه‌ولی ئیوه خوینهر له ناکاودا به دایه لوگ و ئاخافتن، ده‌گه‌ل ده‌نگی که‌سیتی دا هه‌مبهر ده‌بیته‌وه. ده‌یجا که بیته‌و ئاخافتنی که‌سیتییه‌کان باش نه‌بی و به قه‌واره‌ی ده‌میان چی نه‌کرابی و نه‌نوسرابی، چیرۆک له پر‌دا داده‌رمی. ئه‌لبه‌ت، به سۆنگه‌ی دایه‌لوگه‌وه ده‌کرئ «که‌سیتی» ش چی کرئ. ئه‌م قسانه‌م له زه‌نجیره و تاریکدا که سه‌بارهت به ته‌کنیکه‌کانی چیرۆک نووسیومه، هیناوه‌ته‌وه. با لیره‌دا کورتی که‌ینه‌وه بۆ ئه‌و

خوینەرانهی نهیانخویندۆتهوه. با ئهمهش بلیم: له زبانی فارسیدا به هۆی مهودای زۆری نیوان وته دهگهڵ نووسراوهدا، بایهخی دایهلوگ و وردهکارییهکانی زیاتر دهبی. بۆ وینه له ئینگلیزیدا مهوداکه ئهمهنده نیه. یانی «فاکنهر» بهو نهسره بهرزهوه، دهتوانی وتهی قوله رهشیکی رهشوکی ههر وهکی چۆن بری له وشهکان دهجوئی و دهیانشکینی و دهریاندهبری، تۆمارکات و بینوو سیتهوه. چونکه گشت وشهکان ناشکیندرین بهلام له فارسیدا «میرم» له کوپیه و «میرۆم» له کوئی، «میگم» له کوئی و «میگوییَم» له کوپیه؟ دهیجا کاتی له چیرۆکییدا نهسریکی رازاوه و قورس و بهشکۆمان هیه، هینانهوهی وشهیی سواو و شکاوی ئاخافتن له وتهی که سیتهکاندا، وهکوو لاتراسکه بهستنی لیدی له زولالی نهسریدا. ریگهی چارهسهرکردنیک ئهمهیه که وشهکان نهشکینین، بهلام دایهلوگهکان به نورمی ئاخافتن بنوو سین که دهگهڵ نورمی نووسیندا جیاوازی هیه. تا ئهو جیگهش بلوی له ئاخافتنی که سیتهکاندا له وشهگهلی که لک وهرگرین که پروالهتی نووسین و وتیان لیکدهچن. به ئهموون بۆم سهلماوه که بهم چهشنه خوینهر ئاخافتنی چهشنی نووسینهوه، به چهشنی ئاخافتن دهخوینیتتهوه. تهنانهت لهو ئاخافتنانهدا که سهرکهوتوانه ئهفراندراون، راپوێژ و زاراوهی ئاخیهوهریش دهتوانین بۆ خوینهر بگوینینهوه. چارهسهرکردنیک دیکهش بیج له مانهیی که وتم هیه. له رۆمانی «دلی دلداری»دا له مهه که لک وهرگرتوووه. یانی دهستهو داوین بوونی یاسا و رپسا. بهلام بهلینیم به خۆم دا بۆ وینه فرمانی پیوهندی «است» بکهمه «ههیان» وپرای ئهوهی بهم هۆیهوه کهیهکی له شوینهکانی

روداوہی رومان باکووری ئیرانہ، پیچہوانہ بوونی جیگہی
ئاوہلناو و ناویشم له رستہدا گونجاندا، ہم له نہسری روماندا و
ہم له زبانی ئاخافتنہ کاندایا... وەلحاسل، ئەوہندەہی بابەتی
دایەلوگ بایەخی ھەیە، تەکنیکیش ئەوہندە گرینگ و ئەوتۆیە.

ع: لە رابردوودا پێوہندی چروپری نیوان خوینەر و
نووسەریش نەبوو، نووسەر چیرۆکەکەہی دەگیراوہ و خوینەریش
دەخویندەوہ، گریان یان پیکەنینیکیشی لە دووا بوو و گشت شتی
تەواو دەبوو، بەلام لەمرۆدا ھەر لە دەست پیکەوہ نووسەر بە
خوینەر دەلی: «ھۆشیار بە جی نەمیئی». لەمرۆدا بە چەشنیک
خوینەر دەبیئە نووسەر و دەگەل نووسەری راستی شان بەشان
دەچنە پیشی.

م: بەلی ئەمرۆ لە چیرۆکی نویدا نووسەر تیدەکووشی
حوزووری نەبی. ئەلبەت بەو مەرجه فۆرمی چیرۆک وای پیویست
بی، دەجیا نەبوونی حوزووری رواللەتی نووسەر لە دەقدا دەبیئە
ھۆی ئەوہی خوینەر حوزووریکی زیاتر لە چیرۆکدا پەیا بکات.

ع: بەوردی بۆ چی؟

م: لە بەر ئەوہی نووسەریک نیە کہ کارەکەہی گەیانندی
ئاگەداری بۆ خوینەر بی. کاتی من بیری بیست سال لەمەوبەر
دەکەمەوہ کاتی ئەم بیرەوہریہ بۆ ئیوہ دەگیرمەوہ، دوو چەشنە
گیرانەوہمان دەبی کاتی خۆم بیر دەکەمەوہ، زەنجیرە
ئاگادارییەکی خۆم دەیزانم بۆ خۆمی دوویات ناکەمەوہ. بۆ وینە
نالیم: «میہردادی کوری پوورم»، دەلیم: «میہرداد». بەلام کاتی
بیرەوہری بۆ ئیوہ دەگیرمەوہ، کاتی ناوی میہرداد دەلیم، لیبراوم
دەبی بلیم: «میہردادی کوری پوورم» بەمەدلین گەیانندی

ئاگادارى راستە و خو. ئىستا چما فۆرمى چىرۆك جۆرىك يان
چەشنىكە كە كەسىتى چىرۆك ھەر بىردەكاتەوہ و بو كەسى
ناگىرپتەوہ، بىر بىر نابی ئاگادارى گەياندى راستە و خوۋى ھەبى.
لە زۆربەى چىرۆكە ئىرانىيەكاندا، كە بو وینە تاكبيژين، ئاگادارى
گەياندى راستە و خو و گىرانەوہى دەبين و ئەمەش لاوازی
چىرۆكە. بو وینە چىرۆكى «سبەينى» سادق ھىدايەتى مەزن.
بەلام ھەرەوہز و بەشدارى كردنى خوینەر، چر نابیئەوہ بەسەر
كۆكردنەوى ئاگادارى ناراستەوخو و دۆزینەوہى پىوہندى نيوان
كەسىتییەكان و نەوتراوہكانى ناو چىرۆك. بە ھۆى فەلسەفەى
چىرۆكى ئەمروۋى يەوہ كە لە دۆخى پۆست مۆدىرنىستىدا
قولتريش بۆتەوہ، خوینەر مەجبورە و دەبى بەشدارى بكات لە
پىكھىنانى چىرۆكدا. قسەكەى دوور و دريژە. بە كورتى: رەھا
نەبوونى راستەقىنە بوونى چىرۆك، پوون نەبوونى راستەقىنەى
دەرەكى، كە سىبەرى خستۆتە سەر چىرۆك، زولال نەبوون و
لاوازی زبان كە لە تايبەتمەندى زات و جەوھەرى زبانەوہى. يانى
تايبەتمەندى نەفسانى زبان كە داھاتى جياواز بوونە. بىچ لەمە،
كۆمەلى دلالەتگەلى دىكەش كە دەبنە ھۆى ئەوہى «مەدلول»
بەردەوام دوودل بى و تاقانە نەبى.

ع: ئەم رەوتە لە «رۆمانى نوحى» فەرەنسيدا رەفز دەبیتەوہ؟
ئەو كارانەى وا «رۆب گرىي» و دۆستانى ئەو كرديان؟

م: لە بو خودى من ئەو سەردەمە، سەردەمىكى يەكالا بوونەوہ
بوو، كاتى كتيبەكەى «ناتالى سارۆت» وەرگىردراوہ.

ع: يانى كتيبى «سەردەمى بەدگومانى»؟

م: بەلى، سەردەمى بەدگومانى. ئەمە يەكەم كەرەت بوو كتيبىك

له تیۆرهکانی رۆمانی نوی بکریته فارسی. وای بو دهچم پیشتەر
ئه بولحه سه ن نه جەفی له یهکی له ژمارهکانی «جونگی
ئیسفه هان» دا بهشی له رۆمانی «پینووس سره وهکان» ی ئالین
رۆب گری وەرگیرا بوو، دهگهڵ مژولیايش گهلیکی رۆمان
نووسهکان له مۆسکو ...

ع: وپرای ئه و ئاماژانهی رهزا سه یید حوسینی له
«قوتابخانهکانی ئه ده ب» دا بو رۆمانی نوی کردوو.

م: بهلی، یهک دوو وەرگیرانیکیش له کاره چیرۆکیکانی
دۆراسیش «مارگهریت» بوو، ئه مانه گشت ئه و شتانه بوون که
ئیمه سه بارهت به رۆمانی نوی ده مانزانی بریار وابوو ئه م کتیبه
بخوینینه وه و له کۆری پینج شه مۆیانی هۆشهنگ گۆلشیری دا
سه بارهت به رۆمانی نوی قسان بکهین. من دهستم کرد به
خویندنه وهی کتیبه که. زۆر لام سهیر و سه مه ره بوو. له بهر
ئه وهی ده مدیت بری له و شتانهی تیایدا باس ده کری و ده یکاته
تیۆر، له پیش دا، هه ر له ته مه نی چیرۆکنووسینی خۆمدا به چه شنی
ههستم پیکرد بوون. بو وینه ده مدیت گۆلشیری له داستانی
«کریستین و کید» دا به به شی له م قسانه گه یشتوو. له پاشان
ته ماشای میژووی وتاره که م که کرد له کتیبه که دا. دیتم ئای داد و
بی داد! سالی ۱۹۴۵ ز... دیتم ئه م قسانه چه نده کۆن و قه دیمین و
تازه ئیمه به وانه ده گهین یا ده یانبیستین. له پاشان له کۆر دا
قسه کرا، دیتم دۆستان ئه وینداری و گیرۆ ده ییه کی تایبه تیان بۆم
قسانه تی دا به دی هاتوو، باسی باب ته که م کرد: کاکه! ئه مانه
قسه ی ۵۰ سال له مه و بهرن. ئه لبهت گۆزاره ی رۆمانی نوی دلرفین
و جوان بوون و هه ن، هه میشه به زه ینمدا ده هات که لاوازییه ک

له نیو ئەمانەدا هەیه. له پاشان بۆم دەرکەوت لاوازی له وه‌دایه که
رۆمانی نوێ له هه‌ولی ئەوه‌دایه بیهته قوتابخانه‌یه‌ک و به‌وردی
هه‌ر ئەمه‌ش، خۆی ر‌ه‌فز ده‌کاته‌وه. چونکه له ر‌استیدا له ناو
خۆیدا ر‌ه‌فزی خۆشی تیدایه. چما ورد بینه‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ین
رۆب گریی جاروبار دژاودژ و دژواز قسان ده‌کات، یان ئەو
که‌سانه‌ی که وه‌کوو سه‌ر به رۆمانی نوێ نیودار بوون، وته‌ی
هه‌ر کام له‌گه‌ل ئەوانی دی جیاوازی هه‌یه. به‌م پیه‌ نه‌یانتوانی بینه
قوتابخانه‌یه‌ک و تاقه هه‌ر زهنجیره گوزاره‌یه‌کی باش و
شۆر‌شگه‌یرانه‌یان له پیه‌ندی ده‌گه‌ل چیرۆکا هه‌نایه ئاراوه، که به
که‌لکیش بوون. خالی دووایی ئەمه‌یه: رۆب گریی جه‌خت ده‌کات
که ده‌بی زبان له‌حاله‌ته ئینسانیه‌کان و وه‌سفه ئینسانیه‌کان بۆش
که‌ینه‌وه. ده‌لی: ئیمه نه‌لین ماله‌کانی گونده‌که وه‌کوو ئینسانه‌کان
کۆم ببوونه‌وه، یانی له گۆشه‌نیگای ئینسانه‌وه ته‌ماشای جیهان
نه‌که‌ین و ئاوه‌لناوه ئینسانیه‌کان به جیهانه‌وه نه‌لکینین. ر‌ه‌نگه له
حه‌ولی ئەوه‌دایه چه‌شنی زبانی زانستی یا فیزیایی بدۆزیته‌وه. به
چه‌شنیکی سروشتی زبانی سینه‌ما حاله‌تیکی ئاوی هه‌یه، زبانی ما
تما‌تیکیش که له چوواندن و شوبه‌اندنه ئینسانیه‌کان به‌تاله. به‌لام
به‌وردی هه‌له ر‌است لیره‌دایه. زبانی سینه‌مایی له جیگه‌ی خۆیدا
بایه‌خداره و نووسه‌ر له هه‌رکویدا به پیه‌ستی بزانی، ده‌توانی وا
بنوینی که ئاوا له فر و فیلی سینه‌مایی که‌ک وه‌رده‌گری، به‌لام
جه‌وه‌ری سینه‌ما ده‌گه‌ل جه‌وه‌ری چیرۆک یان جه‌وه‌ری
زباندا جیاوازیان هه‌یه. گریمان توانیمان چیرۆکی، ر‌ووداوی یان
داریکمان به‌سۆنگه‌ی زبانه‌وه، به بی هیه‌ حاله‌تیکی ئینسانی
ده‌ربری وگه‌یراوه، چ هونه‌ریکمان کردووه؟ ئینسان له ته‌قالای

ئەو ھەدايە بە ھۆى زبانى خۆيەو ھە جىھان بگىرپتەو ھە. يەكئى لە تايبەتمەندىيەكانى چىرۆكنووسىن ئەمەيە كە منى چىرۆكنووس ئەو جىھانەي كە دەيدىنم بە وشەچىي كەم و لە گۆشەنىگاي خۆمەو ھە بىلئىمەو ھە. ئەم گەردوونە و ئەو كۆ ئەستىرەو وردە ئەستىرەيەي دەوران دەورى خۆر و سەر باقى شتەكان بەبى ئەو ھەي من ھەبوونم ھەبى، ھەن. من لەم نىوانەدا، دەتوانم چى بگەم؟ من دەتوانم بە زبانىك كەمنى بەشەر پىكمھىناو ھە و لە نىوان ئىمەي ئىنساندا دانراو ھە، دەرى بېرم و بىگىرپمەو ھە. چما كاريكى ئاوا نەكەم و ھەر ھەول بەدەم بگەمە وەسفىكى زانستى لە درەخت يا ئەستىرەي ناھىد لە ئاسماندا، ئەمە خۆ نايتتە ئەدەب. لە بەر ئەو ھەي گەردوون، درەخت، ژن، كورپە منالئىك، خەرتەلئىك، سەيرە و قەندان و زەمان، وتن و راپوئىژو دەربېرىن و زبانى ئىنسانىيان كەمە. كاتئى دەلئىم چاوى ئەو لە «نەرگىز» دەچئى، جىھان ھەم چاوى ھەيە و ھەم نەرگىزى ھەيە. بەبى ئەو ھەي پىوھندى پىكەو ھەبى وئىراي پىكھىنانى پىوھندى لە نىوان ئەم دووانەدا، وئىراي پىوھندى پىكھىنان لە نىوان زبانى ھەسارە و چاوى پەلەنگى رەشدا، ئەدەب ھاتوتە ھەبوونەو ھە و لە پەراوئىزى ئەم كارانەشدا، جەوھەرەكەي لە گەريان دايە. لە راستىدا بېرىار وايە راپوئىژى زبانى ماتماتىك لە سەر جىھان، جىاوازى ھەبى دەگەل راپوئىژى زبانى ئەدەب و زبانى رپوژانە.

ع: يانى ئەوان چىرۆكىكىيان دەوئى كە وەكوو فىلم گشت شتىك نىشان بدات؟

م: بەوردى و راست و درووست. رپوب گرىي تىدەكوشى ھەتا بەسۆنگەي زبانهو ھە، دەربېرىنى وئىنە ئاسا پىك بىنى، بەلام ئاگاي

لهوه نيه كه ئەم كارە كامیرا و فیلم دەیکەن، دەیجا چ ههوجی یهك به نووسهره. بهلام لهم دوايانهدا لهوت وویژیکداکه دهگه‌ل رۆب گری کرابوو بهر چاوم کهوت. پرسیاریان لیکردبوو، ئیوه تیورگه‌لیک ده‌لین، که چی کاتی چیرۆکه‌که‌تان ده‌خوینینه‌وه، خۆتان ئەم تیورانە ده‌کارناکه‌ن. بو وینه چیرۆکت له ژانری «پولیس» دا نووسیوه. ولامی دابو وه: «به‌لی، من کاتی سه‌رقالی نووسینی چیرۆکم، ئیدی سه‌رقالی چیرۆکنوسینم و .»

ئیدی کاری به‌وه نیه خوی چی وتوو و چ یاسایه‌کی بو چیرۆکنوسین داناوه. ئەوهی چیرۆک به‌وی ده‌لی بیکه، ده‌یکات، بی مه‌به‌ستی ئەو تیوره‌ی که بو خوی دایناوه. جا لی‌ره‌دا به‌د بو حال و بالی لایانگرانی قیرسیچمه و پرکه‌ف و کولی تیور و بیروکه‌کانی ئەو، له شوینگه‌لیکی وه‌کوو ئیراندا.

ع: وه‌کوو دووایین قسه‌کانمان، با برۆینه‌وه سو‌راغی چیرۆکه‌کانتان. ئەو خه‌م و خو‌شییانه‌ی ده‌گه‌ل ئەواندا بووته ماندوو نیت؟ له نووسین په‌ژیوان نیت؟ چ کار و ئیشیکت به‌ده‌سته‌وه‌یه؟

م: بنچینه و گرینگ هه‌ر ئەم چیرۆکانه‌ن، ئەگینا ئەم قسه‌ دوور و درێژانه، دره‌نگ یا زوو کۆن ده‌بن. سه‌باره‌ت به‌ چیرۆکه‌کان ره‌نگه‌ وتنی ئەم قسه‌ خراپ نه‌بی، له پیش چاپ بوونی کتیبیکدا - وه‌کوو هه‌مووان - بری رۆوناکی و خو‌زیام هه‌یه. له پاشان، له‌گه‌ل‌کوو کتیبه‌که‌مم له پشت می‌زیا له‌ناو جامی کتیبفرۆشیدا دیت، دلته‌نگ ده‌بم. بۆم - ده‌رده‌که‌وی شاد نیم و نازانم بو چی! چه‌شنه دلته‌نگیه‌که. وه‌کوو له‌کیس چوون و له‌ده‌ست چوون. بیج له‌مه، رۆژیک له‌رۆژان که له هه‌میشه زیاتر خوین زابوو ده‌لمه‌وه،

له کردهی تا قمی هونه رمه ند، که زور دژوازه ده گهل ئه وهیدا وا
فیری بوون، به چه شنیک و بو وینه ده شنووسن. ، به زهینمدا هات:
ئای داد و بیداد بیدهنگ بوون چ «مه زنایه تی» یه کی گه وره یه.
وه کوو «هه ملیت» سهر بنییه سهر گاشه به ردیک و بلیی: «ئیدی
خاموش بوون و بیدهنگ مان»... به لی، ئه مه هیوا برپاوی و
ناهومیدییه که. ده لیم کاتی ئه م هه موو ئه ده به، نه یتوانیوه به ری
ته قینی تیر و گولله یه ک بگری، یان به ربگری له بهر بوونه وهی بو
مبایه ک، یان ئه وین له چاره نووسی حه تمی و مانووبوونی له ش و
فه راموشی رزگار کات، کاتی ئه ده ب نه یتوانیوه هه ر ئه م ئیمه
مانانه ی که سهر و کارمان ده گهلیدا هه یه مه جبوورکات «ئینسان
بپاریزین»، دنه و هانمان بدات بو «پاراستنی ئینسان» - که بری
کات، ناحه زترین و به ئه زره به و جه زره به ترین خویرییه تی زور
ئاگاداران، که سانی ده یکه ن که داواکاری هونه رمه ندییان هه یه -
ئه ی به چ واتایه ک؟ یانی چی؟ مه به ستم ئاموژگاری و فی رکردنی
حیکمه ت نیه، یان ئه و شته ی مه به سته لایه نگرانی ئه ده بی
به رپرسه. مه به ستم جوانی و هه سته جوانییه. چما ئه ده ب یا
هونه ر، به گشته ی رۆح و ده روون نه رم و له تیف ناکه نه وه؟ هیز و
توانای لیحالیبوون که دوژمن و ئه و که سه ی هه مبه رت بوته وه
ناده نه ئینسان؟ چما به جوانی رۆخسار و قه واره، یانی جوانی
داهینان، حالیبوون له جوانی، پیزانین و قه در و قیمه ت ناسینی
جوانی و هه سته جوانی ناگویننه وه بو ئینسان؟ ئه ی بوچی له
کرده داوانیه؟ ئه ویش به م گشته ئه ده به جوانه وه! چوون ده کری
که سیک که بیست، سی سال سه روکاری ده گهل ئه ده بدا بووه و
تاراده یه کی مام ناوه ندی ئه ده بیش ده خولقینی، خویری ترین بی

ئەمەك و سېلە و پېنەزان و باشە كوژ بى؟ چۆن دەكرى قەلەم
فرۆشى بكرى لە حالىكدا تالستوى خويندۆتەو، هيدايەت و شازادە
بيچكۆلە و حافز و فرووغ و ئەليۆت و پازى خويندۆتەو...

كەسىتى داوود لە رۆمانى «دلى دلدارى» خۆمدا، لە كاتى
ئاويلكە و سەرەمەرگدا بوى دەردەكەوى شەر مۆديرن بۆتەو،
بەلام خيەر هەرودها تەمەل و سەلەفى ماوتەو. شەرکەلك
وەرگرتن لە هەمو كەرەسەيەكى مۆديرن و لە راستيدا ئالوگورى
مۆديرنى كردۆتە ئى خوى، بەلام خيەر، هەروا ساويلكە و دلساف،
بەبى پيچ و پەنا و ئالوزكاوى و گۆرانكارى، هاتۆتە پيشى، هەر لە
بەر ئەمەشە خەريكە لە جيهاندا تىكدەشكى. يان
سەرکەوتوويەكانى كەمن. ئەم فيكرانەم هەيە و لە پاشان ئەمەش:
«بۆچى دەنووسم؟»! من خۆ لەبەر هەژارى يا لە بەر گرىي خۆ بە
كەم زانين و دەستەووەستانى روم نەكردۆتە ئەدەب. چما روم
نەكرد بايەتە ئەدەب، ساماندار بوون لە بۆم سانا بوو، نقوومبوون
لە ناو خۆشى و بەختەوهريدا لە بەردەستىدا بوو. ئەى بۆ چى
ئىستا كەوتوومەتە ئەم فيكرەو: خەريكە چيم بە سەردى، چ
بەلايەكيان بەسەر من و ئيمەمانان هيناو كە ئىستا گەييومەتە ئەم
بروايە: «مەزەنترين مەزەنايەتى بۆ نووسەر، هيزى بيدهنگ
مانەوہيە. «نازانم دەرگای دەردەدل كراو، لىي دەرژيئە دەرى كە
گشت ئەم قسە و باسانە و ئەم چەنە دريژى و دريژە دادريە و
ئەم هەموو وتن و وتنانە بشواتەو، بيشۆريئەو.

كارىكى خەراپيش نيە، چما تەواوى قسەكان حەوادەى و
تاقەهەر ئەم چەند رستەيەى دوواو بەينيەو، بينووسىيەو.
قەولى ئەم ئاخافتنەم دابوويەى، ئىستا ئىدى ملكى خۆتە دۆستى

ٲازيز. ههواشتدا، ههوايده... وشه... وشه، وشه... سهسامبووني
ههيه ٲهم گشته وشهيه، كهچي ههه بهمانهش ٲهم ههموو ٲدهبه
جوانه و ٲهم ههموو درؤ و دوورپوويي يه ساخته و پاخته كراوه.
هيشتا كواني ههتا گهيشتن به مهزنايهتي خاموشبوون! گشت
ٲهمانهم وت. بهلام دهزانم له قوولايي دلدا دهزانم و متمانهم ههيه:
هههچي بي و نهبي، چما كهههٲهٲيكي ديكهش بييمهوه سهه دونيا،
ههمديس ههه ٲهم ريپازي ٲدهبه ههلهٲهٲهٲهوه. نههيني ٲهمهيه،
پارادووكس دژوازي نههيني ٲهم مهجبوور بوونه، نههيني ٲهم
جوانييه تاله. چما دراندتن و ههواشت دان.
سوپاس.

تي بيني و نة راوي زة كان:

ئا: وەرگيراني ئەم دوو ليدوان و ئاخافتنه له پرووی کتیبی «نەوہی سیہەم» کۆی دە وتووێژی یوسف عەلیخانی لەگەڵ دەنوسەری فارسی ئیرانیدا که چاپی یەكەمی سالی ۸۰ی، ۲۰۰۱ی زاینی و چاپ و بلاوکرارهی «مەرکەز = ناوەند»ی تارانە بە ئەنجام گەیشتووہ.

ب:

۱. سادق هیدایەت و محەمەد عەلی جەمالزادە دوو نووسەری دەست پیکەری نووسینی کورتە چیرۆکی ئیرانی و فارسین و ناسیاوتر لەوہن ئاماژە بە سالی هاتنە دنیا و مردن و بەرہەمەکانیان بکەین.

۲. شوڤشی مەشرووتە = شوڤشی گەلانی ئیران لە سالی ۱۲۸۴ی کۆچی «۱۹۰۵»ی زاینی دژ بە بنەمالەہی قەجەر و دیکتاتۆریەتی قەجەر و بو بە دەست هینانی نیزام و نەریتی پەرلەمان لە ئیران دا بوو.

۳. کیشەہی «ئەنگوور و عەنیب و گریپ = ئاماژە بە شیعیکی مەولەوی فارسی = جەلالە دینی رۆمی یە کہ لەودا سیکەس لە سی نەتەوہ و رەگەزی جیاواز لە سەر ئەوہی «تری» ناوی چیه شەرپانەو.

۴. «صفویە و قەجەر» دووبنەمالەہی پاشایەتی رابردووی

ئیران

۵. n واتایی دەق یان n واتا دار بوونی دەق = تیوری پاش

نوی خوازی که لهودا دهوتری دهق هەرمانایهکی نیه و بگره ههردهقیک چهندان واتای لی بکری. جیاوازی ههیه دهگهل «بیواتایی دهق» دا.

۶. بارام سادقی = چیرۆکنوو سیکی زۆرباش و گهورهی ئیرانی که دووبه رهه می ههیه. «مهله کووت» که نو قلیتیکی مؤدیرنی بلنده ۲. «مهته ریژ و قومقومه خالییهکان». بارام سادقی زۆر زوو بیواده کۆچی دووایی کرد له کۆ چیرۆکی «مهته ریژ و...» ی ئەو وهکوو به ریژترین و باشتترین کۆ چیرۆکی ئیرانی باس دهکری.

۷. «دلی دلداری» م به واتای «دلی دلداده گیها» رۆمانی به ناو بانگ و ۲ بهرگی مۆندهنی پووردا داناوه.

۸. «شوهوود» ریبازی سهه به قوتابخانهی «اشراق» ی شیخ «شههابه دین» سوهه وهردی عاریف و فهیله سووفی کوردی ئیرانی، پیپهوی قوتابخانهی نوی ئەفلاتوونی دهکن له هه مبهه ریبازی «مه شائیان» که ئەمانه سهه به قوتابخانهی ئەرهستوون

۹. ههشت کتیب = کوی ههشت دیوانه شیعیری سوهراب سپهیری شاعیری فارس که له م تاقه کتیبه دا کۆ کراون و چاپ بوون.

۱۰. «فارسی بیاریژین» پروگرامیکی رادیویی و تهله فزیونی که مبیاهه که له سهه ریژمانی فارسی دهووی.

۱۱. بهیههقی = محهمهه کۆری حوسین له شارۆچکهی «بهیههق» ی پاریزگای خوراسان له رۆژهه لاتی ئیران دا له دایک بووه. کاتب و نووسهه ری دام و دهزگای مهحموود و مهسعوود

«غهنهوی» بووه. خاوهنی کتیبی میژوویی «میژووی بهیهقی»یه. زبان و نهسری ئەم کتیبه هینده بهرزه که ئەحمەدی شاملوو و مەحموود دەولەت ئابادی سەدان جار پێیان لیناوه که له بهرهمهکانیاندا له ژیری کاریگەری زبانی ئەم کتیبەدان.

۱۲. دۆگم = ئیشک، وشک. دوگمه تیزم = فکری ئیشک، دید و فیکری سنووردار و بهرتهسک و بهرچاو تهنگانه.

۱۳. لیویرپوول - ناوی شارێک و کلووپیکی فووتبالی ئەم شارەیه، له بریتانیادا. لایهنگرانی ئەم کلووپه فووتباله زۆر خێلهکی و سهبارەت به کلووپه کهیان دەمار گرژ و قیرسیچمەن.

۱۴. «سوور» و «ئاوی» دوو کلووپی فووتبالی شاری تاران له ئێراندا که جل و بهرگه کهیان سوور و ئاوی یه و لایهنگرانی ئەم دوو کلووپه زۆر قیرسیچمەن و بهردهوام له گهڵ یهک دا شهڕ و کیشه یانه.

۱۵. زیره بو کرمان بردن. شاری کرمان ناوهندی زیرهیه و لهو شارهدا زیره زۆر و زه بهنه و هەر کهسی کاریکی پیچهوانه و نازانستییانه بکات دهلین ئەم کارهت زیره بو کرمان بردنه. چونکه له کرمان زیره زۆره و نابێ و ناگرێ زیره بو ئەوی ببردێ.

وت و ويژ له گه ل

«مه نسوور كووشان»

چيروكنووسى ئيرانى

پيشه‌كى:

بايه‌خ و گرینگی ئەم وتووێژە لەوە‌دايه كه يه‌كى له چيروكنووسانى باشى ئەم‌پروى ئيران زور بويرانه‌و به‌بىياكانه‌و بى‌گرى و گول به‌كورتى و ئازايانه‌ له‌ سه‌ر ر‌ه‌وتى چيروكنووسى ئەم سه‌د سه‌له‌ى ئيرانى قسان ده‌كات. مه‌نسور كووشان سه‌رنووسه‌رى گوڤارى «تكاپو = ه‌لسووران و ته‌قالا» بوو كه له‌ لايه‌ن ميرى‌يه‌وه داخرا.

كووشان سه‌لى ۱۳۲۷ ه‌ه‌تاوى «۱۹۴۸»ى زايى له‌ شارى ئيسفه‌هان هاتۆته سه‌ر دونيا، ئىستا له‌ ده‌ره‌وه‌ى ئيران «له‌ ئەوروپا» دا ده‌ژى و نيزىك ده‌ كتيبى بلاو كردۆته‌وه.

له‌ كتيبه‌كانى مه‌نسور كووشان: ۱ - موحاق «تاريكه‌شه‌و»

رۆمان

۲- خه‌وى به‌يانان و دوور خراوه‌كان «كوچيروك»

۳- مه‌ترسييه‌كانى ژيان كوچيروك.

۴- مه‌ترسييه‌كانى مه‌رگ «كوچيروك»

۵- نه‌هينى ژوورى به‌هار خاب «رۆمان» ۶- زانى‌يه

«كوچيروك» ۷- نه‌ريته‌كانى سه‌رزه‌وى «رۆمان» و ...

ئەم وتووێژە له‌ لايه‌ن يوسف عه‌ليخانى «تيكووشه‌ريكى به‌ستينى چيروك و ئەده‌ب» ه‌وه ده‌گه‌ل كووشاندا كراوه و له‌كتيبى «نه‌وه‌ى سيه‌هم»ى چيروكنووسانى ئيرانيدا له‌ چاپ دراوه‌و له‌ لايان بلاو‌كراوه‌ى «مرکز»ى تاران‌ه‌وه له‌ سه‌لى ۸۰ ه‌ه‌تاويدا بلاو بوته‌وه. له‌م ده‌قه‌دا «ع» كورته‌ى عه‌ليخانى و «ك» له‌ برى كووشان ده‌نووسرى.

«حوسين شيربه‌گى»

ع: که متر باسی نووسه رانی ئیرانی کراوه، پیم خوشه له م
وتوویره دهگه ل ئیوه دا باسی ئه وه بکهین
ک: له گه ل تام.

ع: له سانترین پروانگه وه ده توانین ئه ده بی چیرۆکی ئیران
به سه ر سی نه وه دا پۆلین بکهین. نه وه ی یه که م له «محهمه د عه لی
جه مالزاده» وه ده ست پیده کا، نه وه ی دووه م به «برایمی
گولستان» ه و به ره ی سی ش که هه ره چیرۆکنووسه تیکۆشه ر و
هه ل سوورپاوه کانن - هه تا ئه مرۆ - خویان ده بنه دوو به ش ۱-
لاوتره کان که تازه ده ناسرین. ۲- ئه و نه وه ی «سی» یه ی که له
سه ره تای شو رشی ئیسلامیه وه به رده وام کاریان کردوه.

ک: به لئ، منیش له و یادداشتانه دا وا له گو قاری «گه ردوون» دا
ده منووسی وام دابه ش کردوه. نه وه ی سی دوو تا قمن! ئه و
نه وه ی سییه ی که ئه زموونه کانیا ن هی به ر له شو رشی ئیسلامیه
و کارامه یی و گه شه کردنیا ن له پیش شو رش له قه واره دراوه. ۲-
ئه و تا قمه ی که هه م ئه زموون و هه م گه شه کردن و کارامه ییه که ی
له پاش شو رشدا بووه. ئه لبه ت له هه موو نه وه کاندایه توانن چه ند
لک و پۆپی جیاواز له به ر چاو بگرن.

ع: به لئ، ده توانین له م پروانگه یه شه وه سه یری بکهین، به لام
هه ر ده بی ئه م ره وته له شوینیکه وه ده ست پی بکا.

ک: به لئ، تا قمیکی ده ست پیکه رمان هه یه که به «تا قمی
ئه ربه عه» نیودارن و بناغه دانهر و بنچینه ی چیرۆکی مۆدی رنی
ئیمرووی ئیران یان با شتر بلین (چیرۆکی ئه ورووی) «ئاسا له
ئیراندان. ئه وانه یارمه تیا ن کرد چیرۆک بنا سری، له به ر ئه وه ی
ئیمه له پیش ئه واندا، به پرواله ت زانستی کمان له فه زای ئه ده بی

چیرۆکی نەبوو ئەلبەت لە پێش ئەمانەدا چەند کەسی رۆمانیان دەنووسی، بەلام من ئەو کەسانەى وا لەسەردەمى «مەشپرووتە = شۆرشى پەرلەمان خوازى لە ئێراندا» بوون و دەیاننووسی باسیان ناکەم، ئەویش بە ھۆى ھەل و مەرج و گۆرانکارییەک وا مەشپرووتە پێكى ھینابوو.

ع: بەوتەییەک نەوھى یەكەم دەست پێكەكەى جەمالزادەییە و «بزورگ عەلەوى، سادق ھىدايەت و سادق چووبەك» درێژەى پى ئەدەن.

ك: گەراكانى ناوھندى نەوھى یەكەم ئەمانەن.

ع: دەيجا لە «جەمالزادە» وە دەست پێدەكەين

ك: سەبارەت بە جەمالزادە دەتوانين بليين: ئەو كتيبى «فارسی شەكرە»ى لە برگەى زەمەنى خۆيدا نووسى و بە ھۆى پالپشتى فەرھەنگى و كۆمەلایەتى یەكەى، كە ھەيەتى، زۆر دەلرفين و شیرینە. لە راستیدا بەراى من تەمەنى چیرۆك نووسینی جەمالزادە ناگاتە دەسال، چەند سالیك لە دایك دەبى و زۆر زوو دەمرى. ئەو بەرھەمانەش كە لە پاشى بەجى دەمینی، بەرھەمگەلى نین كە ببە سەكۆى بازدان و فرینی نووسەرانى نەوھى پاش خۆى، بەلام ناشتوانين بايەخى جەمالزادە رەچاوەكەين.

ع: ھەر بەو ھۆیەووە كە پێشەنگ و دەست پێكەرە؟

ك: لە بەر ئەوھى لەو برگەى زەمەنیەدا ھەركەس ھەنگاویكى ھەلیناوتەووە، خاوەن بايەخە و دەبى لەجی خۆيدا ریزی لى بگیری. بەلام ئەو شتەى كە، لە جەمالزادەووە وەك چیرۆكنووس و مامۆستای پێشەنگى چیرۆكى ئیمە قسە و باس بكرى، بەراى من وانیه و ئەوان پێشەنگ نین

ع: ئەى بەس، بەرەى ئىوھ پىشەنگ و مامۆستامان كىيە؟
ك: پىشەنگ تاك و تەرا سادق هيدايەتە. ئىمە ئىدى پىشەنگى
چىرۆكنووسمان بىچ لەو نىه، يانى ئەوكەسەى بتوانى نموونە و
پرىشكەى هەلگرساندنى ئىمە بى، ئەو كەسەى ئىمە بەرەو ئەو
دەچىن، سادق هيدايەتە، ئەویش بە ھۆى ناوەرۆك و قەوارە و
فۆرمى بەرەمەكانىەو. هيدايەت ئەو خالە گرینگەىە كەمن
دەمەھوى بىگەمى.

ع: ئەلبەت ئەمە وىستى ھەموو نووسەرانمانە.
ك ئەو كارەى كە ئەو لە سەردەمى خۆى و زەمەنى خۆى و لە
برگەى زەمەنى و مېژوووى خۆيدا كردوو، ئاواتى ھەموومانە.
ئەو بەرەمىكى خۆلقاندو. كە لە نەو جىاوازەكاندا زىندوو و
سەمەرە و بەر و بەرەمى ھەىە.

ع: لە پاش سادق هيدايەت كىيە؟
ك: لە پاش ئەو «بزورگ عەلەوى» يە. باوہكوو عەلەوى
چىرۆكى سىياسى نووسى بەلام خۆى پە قەرزابارى سىياسەت
نەدەزانى. عەلەوى خاوەنى بايەخىكى تايبەتە، يانى ھەر وەكوو لە
چىرۆكى «كابراى گىلانى = گىلەمەرد» دا وەلام دەرەوہى ھەل و
مەرچى كۆمەلايەنى و سىياسى خۆيەتى، ھەم دەگاتە مەبەستى
سىياسى نووسەرەيەتى خۆى و ھەم لە چىرۆك دوور ناكەويتەو
و سەبارەت بە چىرۆك بە ئەمەك دەمىنيتەو. . عەلەوى نەبوو
قەرزابازى كىشە راميارىيەكان و بايەخە چلۇنايەتيەكان و
كەسايەتى چىرۆكى نەفرۆشت و نەبوو دۆراوى دەستى
كىشەراميارىيەكان و لەم بابەتەو پلە و پاىەيەكى زۆر گرینگ و
بايەخداری ھەىە، بەتايبەت لە پۆمانى «چاوەكانى» دا كە پۆمانىكى

زۆر سەرکەوتوووه له سهردهمی خۆیدا، له چهشنی سیاسی و نموودهکانی کۆمه‌لایه‌تیدا.

ع: یانی بۆته نموونه بۆ دیتران؟

ک: به‌لێ، عه‌له‌وی له قه‌واره‌ی سیاسی خۆیدا، هه‌تا دوو سی دهیه «بیست سی سال» ده‌یتوانی نموونه بی. هه‌روه‌کو هیدایه‌ت هه‌شتا نموونه‌یه، عه‌له‌وی ده‌یتوانی هه‌تا دهیه‌ی په‌نجا «سالی ۱۳۵۰ = ۱۹۷۱ ز» نموونه بی له به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌م نووسه‌رانیک بوون که هه‌شتا به‌و شیوازه‌یان ده‌نووسی و هه‌م پێویستی بارودۆخی کۆمه‌لگا بوو. چما ئه‌زموونیان نه‌بوو باشتترین کار خویندنه‌وه‌ی کتێبه‌کانی عه‌له‌وی بوو که تان و پۆ و گریچنی ناوچه‌ی ئیمه‌ی هه‌یه و له چهشنی چیرۆکی ئه‌ورپوی نووسراون.

ع: ئه‌و شته‌ی ئه‌م‌رۆ له یاددا نه‌ماوه و فه‌رامۆش بووه.

ک: به‌لێ، ئه‌مه ئه‌و شته‌یه که ده‌بی هه‌رگیز فه‌رامۆشی نه‌که‌ین زۆربه‌ی نووسه‌رانی نه‌وه‌ی یه‌که‌م فه‌ره‌ه‌نگ و زبان و ته‌نانه‌ت فۆلکلۆریشیان پاراستوووه، ئه‌لبه‌ت له ته‌کنیکی ئه‌وروی که‌لکیان وه‌رگرتوووه.

ع: هه‌ر ئه‌م بابه‌ته‌ش بۆته هۆی ده‌وله‌مه‌ندبوونی ئه‌و به‌ره‌مانه.

ک: به‌لێ، سروشتیه‌، له به‌ر ئه‌وه‌ی له که‌لتووری خۆیان که‌لکی وه‌رگرتوووه. له به‌ر تازه‌بوونی ته‌کنیکی ئه‌وروی، نووسه‌رانی ئیمه قوتابی ئه‌وان بوون، ته‌کنیک لاوازه، به‌لام ناوه‌رۆک یارمه‌تی به‌ره‌مه‌می داوه. ته‌نانه‌ت چیرۆکه‌کانی هیدایه‌تیش هه‌موویان ئه‌مه قه‌واره‌یانه. سامانداربوونی که‌لتووری به‌ره‌م له‌میژووی ئیمه‌دا، له داب و نه‌ریت و ڕی و ڕه‌سمی

ئىمەدا دەبىندرى. ھىدايەت. بىچ لە «كوندەكوپرە» لە چىرۆكەكانى دىكەيدا تەكنىك لاوازە «عەلەوى» ش ھەروا. چىرۆكى «كابراى گىلانى = گىلەمەرد» ھەموو نىشانەى كابرايەكى گىلانى پىوھىيە، كەش و ھەوا و بارودۆخى گىلانى پىوھىيە، زبانى كابرايەكى گىلانى پىوھىيە و ھىچ لاسايى كردنەوھىيەكى ئەوروپى نىيە، بەلام بىنا و پىكھاتەى چىرۆك - كە ئەزقەزا چىرۆكىكى سەركەوتووشە - لە ئەوروپا وەرگىراو، كەچى لە نەوھى دووھەمدا ئەم شتە پىچەوانەيە.

ع: چۆن؟ ك: ئىمە لە نەوھى دووھەمدا دەگەل تەكنىك ديوناس بووين و سازاوين تەكنىكى چىرۆك فىر بووين و تىيدا سەركەوتووين، بەلام بەداخوھە كارەساتى دلتەزىن ھەرليرەوھ دەست پىدەكا، چوونكە ناوھرۆك ئى ئەورپوپايە. ناوھرۆكى ئىمە ئى ھۆردووى سۆشيالىستى رۆژھەلاتى ئەورپوپايە. ناوھرۆك ئى سۆقىيەت و كۆمارەكانى سەربەوھە. خو ئىمە كرىكارى سەنعاتكارمان نەبووھە. بەلام چىرۆكى ئەو نەوھى دووھەمە پىپر لە كرىكارى سەنعاتكارە. نازانم لە كوپرا ھىنابوويان!!

ع: رەنگبى لە بەرھەمە رۆسىيەكان وەرگىرابوون؟

ك: بەلى، سەرمەشقى چىرۆكى ئىمە بو وىنە فلان نووسەرى رۆوس يان سەربە پارتە كومۇنىستەكان يان بىرورپا ماركسىيەكانن و بەم چەشنە ئەو زەبرە سەرسام ھىنەرە لەئەندام و جەستەى چىرۆكى ئىمە دەكەوى و ھەتاكو ماوھىيەكى زور ئەم جوولانەوھ لارپىيانەيە درىژەى دەبى و چىرۆكى ئىمە گەشەى پىويستى خو ناكات ھەتا دەيەى ۶۰ى ھەتاوى واتە «۶۰»ى زايىنى كەكۆمەلگاي رۆوناكبير برى وەخو دىتەوھ و ئەم رۆوداوھ

دهوروبەر و بهچه شنیکی ناوشیار و ئۆتوماتیک له چیرۆکه کانیشتا دهبینری. هیچ کاتی له کورته چیرۆکدا گیره و کیشهی نیه. ئاخوهر ههرگیز تیوه ناچی، زۆرکه م وایه تیوه چی. هیدایهت ههمیشه خه مخوری و هاودهردی بو که سییتی یه کانی دهکا، یان شادی و خوشحالی یان بو دهکا و ههر کام له چیرۆکه کانی بدهینه بهر زهین ههر ئاوايه ته نانهت له یهک دوو دانه له چیرۆکه کانییدا که یه که م کهس دهیگیریتته وه. دهبیندری، ئەلبهت له واندا که متر وایه وهکی «سی دلۆپه خوین» و «زینده به گور» به لام نیوان و مه و دایهک له بهینی ئاخوهر و که سییتی یه کانی ههیه که به واتایهک یه خسیری گیره و کیشه نابی.

ع: به لام له «کونده کویره» دا ئەم گیره و کیشهیه ههیه.

ک: «کونده کویره» جیاواز و تاکه. له دۆخیکدا «حاجی ئاغا» رۆمان نیه، «راپورته چیرۆک» یکه و هیدایهت بو خویشی دهیلی و هوکاره کهشی دهست نیشان کردوو. ههر نووسهریک له برگه یهکی زه مه نندا له م کارانه دهکات. سه بارهت به کورته چیرۆکه کانی هیدایهت زور و تراوه و دووپات بوونه وهی قسه کانی من شتییک به وانه زیاد ناکات، به لام کو چیرۆکی «سیدلۆپه خوین» چه ند چیرۆکی گه وره و هه لکه وتهی تیدایه.

ع: «بزورگه له وهی» ش له چیرۆکگه لی «چاوه کانی» و «کابرای گیلانی» دا باش دره وشاوه ته وه.

ک: به لی، ته نانهت «سادیق چووبهک» یش. من وای بو دهچم چووبهک جیگایه کی زور تایبه تی له ئەدهبی چیرۆکی ئیراندا ههیه. جیگایه کی وه ها که هیچ کهس له پاش ئەو پری نه کردۆته وه. چووبهک راسته و خوترین نووسهری ئیمه سه بارهت به

رېوداوه کانی رېوژگاری خوږه تی. هیچ کهسی له و سهرکه وتووتر و دلخوازانه تری نه توانیوه بنووسی. ئەو ویپرای له بهرچاو گرتنی ئەزموونه کان و پیشینه ی خوږی و برگه ی زهمه نی خوږی زورباش رېویوه ته پیشی و زور سهرکه وتووه.

ع: بۆ وینه له کتیبی «بهردی سیبوری» دا.

ک: به لئ، ئەو له «بهردی سیبوری» دا تهکنیکی نوږی ده کار ده کا و ئاخوهره کان یه ک به یه ک قسان ده کهن. ئەم تهکنیکه بۆ سالانیکی زور له ئیراندا نه ناسرا بوو. یه کهم کهس خوږی بوو و له پاش ئەویش یه کهم کهس وا ئەم تهکنیکه ی تاقی کرده وه، رهزا به راهه نی یه.

ع: به راهه نی له کتیبی «نه هینی یه کانی ولاتی من» دا

له وه پیش چووبه ک له ته واوه تی رۆمانی «بهردی سیبوری» دا ئەم تهکنیکه ی له قه واره ی تاک بیژیدا ده کار کردووه و له کورته چیرۆکه کانیشیدا. وه کوو ئەو چیرۆکه نیوداره ی «یاوی گهرده لوول» یان «نهفتی» یا خودی چیرۆکی «ئەو عه متهره ی وا لوتیه که ی مردبوو» که له چه شنی خویدا زور دلره فین بوو و هیشتاش جیگریکی بۆ نه دوزراوه ته وه.

رهنگه هه ل و مه رجي زهمه ن پیویستی نه بی، به لام هه ر چۆنیک بی من وای بۆ ده چم هه موو داب و ده ستوور و قه واره ی ئەده بی چیرۆکی ی که له ئەورووپاوه هاتبوو، ده یپاراست و له م دۆخه دا راسته وخۆ ده گه ل خوینه ری خوږی ده رۆییه به ره وه، وای بۆ ده چم زوربه ی چیرۆکه کانی چووبه ک خوینه ر ده گه ل خویندا سه رقال ده کهن، له بهر ئەوه ی بزاڤه که ی زور وه کی ژین و ژیان وایه. ئەو ئەده به ی بیهه وی زور له نیژیک ژین و ژیان وه

بجوولیتتهوه، له راستیدا له مهترسیدایه و له هر کاتیکدا بوی دهچی
 بیته راپورتیک، له حالیکدا «چووبهک» له زوربهی بهرهمهکانیدا
 له مهتیپه ریوه. یان گریمان له چیرۆکی بلندی «تهنگسیر» دا، ئەو
 که سییتییهی ئیمه له کهلتووری خۆماندا هه مانه، زور له نیزیکی
 ئوستوورپهوه دهجوولیتتهوه، ئیمه له چیرۆکی مۆدیرنیدا ئەوه مان
 نیه، چیرۆکی مۆدیرن به واتای تهواوی چیرۆکی ئەم په نجا،
 شهست ساله ی خۆمان مه به ستمه. مه به ستم ئەوه یه له مرۆدا نیمانه
 که سیک بیت و خو ووخده و دره شان هوه یه کی وا بداته که سییتییه کی
 چیرۆکیکی خوی که له فیکر و زهینی خوینه راندا بمینیتتهوه. من
 وای بو دهچم چما بریک هیمه تی کردایه و ئەم تی فکرین و
 پروانگه یه ی نووسه ری ئەمرۆیی که زور به خویدا دیتتهوه هه تا
 به ره میک بلاوکاته وه. چما ئەمه ی بسه لماندایه یان وزه ی بایه،
 هه تمن پاله وانی «تهنگسیر» ده بووه که سییتییه کی ئوستوورپه یی
 بو داهاتوو. به لام نه بوته ئەو به ره مه، که چی خاوه نی پریشکه کانی
 ئەوشته یه یانی چما ئیوه له کومه لگایه کی فه ره نه نگیدا باسی
 «تهنگسیر» بکه ن، که سییتییه کی تاییه ت بو ئیوه ی ده رده که وئ.
 ئیستا ده لین ئەمه ی له پرودا وه ی «بویرانی تهنگستان»
 هه لگرتوتته وه، ئەمه ئەوتونییه. من وای بو دهچم «تهنگسیر»
 جیگه ی دووباره نووسینه وه ی بو نووسه ریکی دیکه هه یه.
 نووسه ریکی وا که ئەو فه ره نه نگه زانستی کات و بیهینیتته سه ر
 کاغه ن.

ع: ئەه ی له پاش جه مالزاده و هیدایه ت و عه له وی و چووبه ک
 چی؟

ک: ده گاته «جه لال ئال ئەحمه د» باوه کوو به واتایه ک، به لکه م

جەلال چیرۆکنووس نەبی، بەلام بە پێی راقەی چیرۆکی ئەمرو که دەلی:

« چیرۆک ئۆتووبیوگرافییه که « ئال ئەحمەد خوی ژیاننامە نووسیکی ژیان خویەتی . تەواوەتی بەرھەمەکانی ھەروان . بەلام بیتوو بلیم چیرۆکی نەناسیو، ناوانی، ئەو چەشنە پێ بایەخدار نەبوو و مەبەستە رامیارییهکانی زیاتر لە مەبەستە ئەدەبییهکانی بوون . بیئختیار راپۆرت دەنووسی و تەواوی ئەو بەرھەمانە پاپی کردوون، «راپۆرتە رۆمان» ن، لە خورا نەموتو، تاقەیهک دوو چیرۆک دەتوانین لە کارەکانیدا بدۆزینەو، وەکوو «جەژنی پیروژ» که بۆتە چیرۆک، ئەویش لە قەوارەیهکی بی فیل و فەرەج و زۆر ھیلی و ئاسۆیی دا! ئەگینا، لە راستیدا بە راقەیهک ھەر لە نیو چیرۆکنووساندا جیگە نیە . مەگەر بەنیوی ئاماژە و کەلک و بەرھەیهک که خوی ویستووێ وەری گری، دلرەفین بوون و ریزیکی که بۆیم ھەیه، ھەر ئەمەیه . خۆیشی ھیچ داواکارییهکی سەبارەت بە چیرۆکنووس بوون لە ھیچ کۆیدانەبوو . داواکاری وای نەکردو . وای بۆ دەچم، ئارمانیشی ھەر ئەمە بوو که بە نووسراوەکانی دیکە دەیکرد، ئەو رەخنە و راقەیانەش وا نووسیویەتی،

رەخنە و راقە نین، یانی ئیو رەخنە و راقەیهکی ئال ئەحمەدتان نیە، شیکاری، لیکدانەو یان راقە دەق بی . دەست دەکا بە رەخنە، لە سەد رینگەو دە و دەروا . بۆ وینە گیروگرتی شیوکاری دەکاتە بیانوو، خەریکه فلان کەسیتی کۆمەلایەتی، یان میژوویی، کەسیتی یەکی بەستی نی ئەدەب و ھونەریان فلانە کەسیتی فەرھەنگی دەکوئی، یان رینوینی دەکا و رپوانگە و

بۆچوونی دەداتى. لە راستیدا ھەر کارى ئەو نىە كەبى و شىكارى
 و لىكدانەو ە بكات ھەتاکوو من ئەمرو لە يانەى رەخنەدا بتوانم
 وەكوو سىستەمىك كارى ئال ئەحمەد بکەمە نموونە. لە حالیکدا بە
 نيوىكارى راميارى يان كۆمەلايەتى تەواوى بەرھەمەكانى جىگەى
 لیدوانن و لەيانەى كۆمەلايەتیدا كە چۆن ئیو ە بۆ دەربىنى قسەى
 خۆتان دەتوانن لە ھەر شتى كەلك وەرگرن، چ لە شىوەكارى، يا
 شانۆ، چىرۆك يان شىعر، چ لە ھەر شتىكى دىكە بۆ سەلماندى
 قسەى خوى و مەبەستى خوى كەلك وەر دەگرى و ئەوشته لە
 قەوارەى خوى دەباتە دەرى. ھەروەكوو دەبىنن كە «سەفەرنامە»
 دەنووسى، زۆربەى سەفەرنامەكانى لە رۆمانەكانى دلرەفین ترن،
 ئاخرخۆ وانابى ئەو كە سىتییەكى سىياسى كۆمەلايەتى زۆر
 ھەلكەوتەبوو. من تاقە جارىكان دىتم، لە ئىسەفەھاندا بۆ ماوہیەكى
 زۆر كەم. زۆر بەرپشت بوو و لە چاخ و خولى خۆیدا
 زۆرسەركەوتووبوو. من زۆرىش بەداخەو ەم كە دوواتر لە
 بۆچوون و تىفكرىنى ئەو زۆربە خراپە كەلك وەرگىرا و دژ بە
 زۆر كەس لەو بۆچوون و تىفكرىنە كەلكيان وەرگرت. دەى ئەى لە
 پاش ئەمانە؟

ع: ئەلبەت لىرەدا نەوہى يەكەم تەواو دەبن

ك: بەلى واىە. «ئەلبەت لە نەوہى يەكەمى چىرۆكنووسانى
 ئىرانیدا بىچ لەمانە لقیكى دىكەش ھەبوون كە بەشىوازی زۆر
 رۆمانسى و سانتىمانتال دەیاننووسى. وەكوو محەمەد حىجازى -
 عەلى دەشتى - حوسىن قولى مستەعان، محەمەد مەسعود، م -
 دەرویش، حسىن مەسرور... وەرگىر»

ع: لىرەو ە نەوہى دوو ەم دەست پىدەكات كە برىتىن لە

«به هرام سادقی - غولامحوسین ساعدی، نادر ئیبراهیمی، سیمین دانشوهر، برایم گولستان - تهقی موده رپرسی و دیتران. «لقى رۆمانسی و سانتی مانتالی ئەم نهوهیه دهبنه جهواد فازل - رهسوول ئەروه نهقی کرمانی - ر - ئیعمادی - س - سالوور - کهمال رهجا - سه دره رین ئیلاهی و ... وه رگیر»

ع: دهیجا له «برایم گولستان» هوه دهست پیده کهین
ک: هیزی کیشان و دلره فیینی گولستان له وه دایه که یه کهم نووسه ری ئیرانییه وا بایه خ به وشه ئەدات. بایه خ بو وشه داده نی و توخمی سه ره کی چیرۆکی پیژبانه و زور باش ده زانی که چیرۆک قه رزاباری زبانه، ئەدهب قه رزدارای زبانه و له ئاکامدا نووسه ر قه رزاباری هه مووی ئەمانه یه. ده بی زورترین حه ول و تیکووشان و هه لسوورانی هه بی بو زبان. یانی ئیمه کاریکمان بیج له مه نیه که زبانی فه رهنگی خو مان په روه رده بکه یین. ئاکام ئەمه یه و کاریکی دیکه ناکرد ری. برایم گولستان له یه کهم که سانیکه وا له ئەده بی چیرۆکی ئیمه دا ئەم کاره ی کرد، له شیعرا زور که س ئەم کاره یان کردوه، به لام له «نه سر و په خشان» دا زور کهم ئەم کاره یان کرد بی. گولستان یه کهم که سه که بو گه شه دار بوونی زبانی چیرۆک ئەم کاره ی کرد. ئیمه قه رزاباری زبانی خو مانین و بی توو کریکار بین، کریکاری زبانی و ده بی حه ولی بو بده یین تا ده توانین زورتر پرشن گدار و به گه شه و نه شه ی که یین و له ده کارکردنی زبانه که ماندا به رپرس و به هه ست و سو زبین. هه ر لی ره دا با بلیم ئال ئەحمه دیش نه ک له چیرۆکه کانیدا، له سه فه نامه کانیدا ده ور یکی گرینگی له نه سر و زباند هه یه، یانی به لکه م یه کهم که سیکه که نه سری مردووی ئیرانی له سه فه نامه

نووسین و بیره‌وه‌ری نووسین و ژیاننامه نووسین، یا هه‌رشتیکی دیکه، نه‌سری نووسینه‌وه‌یی ئیرانی دینامیک و گیاندارکرد، زیندووی کرده‌وه، یانی وها خیراو به‌په‌له‌په‌ل ده‌رواته پیشی که ئیوه ده‌یخویننه‌وه و هه‌ر ده‌تانه‌وه‌ی برۆنه پیشه‌وه، برۆن، برۆن خیرا بو پیشه‌وه، پیشتر و پیشتر. هه‌لده‌قولی، یانی زیندووه، یانی هه‌لچوون و داچوونی موخی نووسه‌ره‌که‌یه‌تی، به‌داخه‌وه ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه له چیرۆکه‌کانیدا نیه، هه‌ر له یادداشته‌کانیدایه. بو وینه له راپورتی: «یه‌زد، شاری باگره‌کان» دا ئه‌م نه‌سره، باشتترین جیلوه‌ی خو‌ی له‌ویدا پینیشان ئه‌دا. له چیرۆکدا یه‌که‌م که‌سیک واهمانه، گولستانه. گولستان ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌ی هه‌تا ئه‌و جیگه‌ی توانیویه پاراستووه و هه‌ولی داوه چیرۆکه‌که‌ی شان به‌شانی ئه‌ده‌بی ئه‌مریکی به‌ریته پیشی. له به‌ر ئه‌وه‌ی بو خو‌شی وه‌رگی‌ری به‌ره‌می ئه‌ده‌بی ئه‌مریکی وه‌کوو چیرۆکه‌کانی هه‌مینگوای و ویلیه‌م فاکنه‌ره. له لایه‌کی دیکه‌وه فه‌ره‌نگی هاوبه‌شی باشووری باش له‌مس و هه‌ست و فام کردووه. ته‌ماشای ده‌که‌ین ده‌بینین چه‌نده له‌مه‌یدان و که‌ش و هه‌وای باشوور نیزیکه. ته‌شقی نموونه‌ی کاره‌کانیشی هه‌مان چیرۆکی «هه‌لچوون و مژ» هه‌لچوون و مژ چیرۆکه‌کانی دیکه‌ی ناتوانن پله و پایه‌یه‌کی ئه‌وه‌نده تایبه‌تیان له چیرۆکی بلندا هه‌بی. ئه‌م‌رۆ چما ئیمه بمانه‌وه‌ی چیرۆکی بلندا هه‌لبژیرین ده‌بی «هه‌لچوون و مژ» هه‌لبژیرین، به‌لام له کورته‌ی چیرۆکدا که‌سانیکی دیکه هه‌ن، وه‌کوو هیدایه‌ت که له فۆرم و ناوه‌رۆکدا، نه‌ک له زبانا، گولستان وه دووا ئه‌ده‌ن.

ع: ده‌توانین ته‌قی موده‌ررسی به‌دریژه‌ی گولستان بناسین/

ک: به‌لی، له‌پاش گولستان چیرۆکی «یه‌کلیا و ته‌نیایی ئه‌و»

به رهه می تهقی موده ررسی پله و پایه ی ههیه. «یه کلیا و ته نیایی
ئهو» به پای من کاریگه ری زوری له سه ر نه وه ی من و ته نانه ت
نه وه ی خودی موده ررسی بوو. ئەم به رهه مه به و راقه یه وه که
له مرودا له سه ر رومانمان ههیه، له گه ل رومان ناخوینیته وه و
باشتر وایه پیی بلین چیرۆکی بلند. «تهقی موده ررسی» به م
کاره وه کاریک ده کات که هیشتا له ئەدهبی ئیمه دا تاک و ته نیایه و
هیچ که سیکی دیکه ش ئیدی وه کوو ئەوه ی نه نووسی. ئەو یه که م
که سیکه که له فه رهه نگی خومان تیپه ری و به ره وه فه رهه نگی
نووسراوه ی جیهان - وه کوو کتیبی پیروزی «ته ورات و ئینجیل»
چوو ه پیشی و یه که م که سه که ئوستوو ره ی هینایه ئەدهبی
چیرۆکی ئیمه وه و زوره بانی له گه لدا گرت و سه ره رز و
سه رکه وتووش بوو. که ش وهه واو مه یانکی بو ئیمه پیکه ئینا که
زور دلره فینه و له یاددا ده مینیته وه و هه روا تاقه. به پیچه وانه وه
کتیبی دووهه می «شهریف گیان، شریف گیان» که هه ر له و
سه رده مه دا نووسراوه، هه روه ها له پاش شو ریش «ئادابی
زیارهت» و «ئینسانه بزر بووه کان» ی که بلاو بوونه ته وه،
باوه کوو بایه خی خویان ههیه، به لام چیرۆکی «یه کلیا و ته نیایی
ئهو» هه م زبان و هه م که سیتییه کانی له وینا کردنی ته نیایی جیهان
ته نیایی نه وه ی خوی له و ده ساله دا زور سه رکه وتوو ه. ئەویش له و
بارودوخه زور سیاسیه دا که هه موو نووسه ران به هه ر هویه که وه
له ژیر کاریگه ریدا بوون و نه یانده توانی له نووسینی راسته و خوی
سیاسهت رابکه ن. له وه دا ئەو زور سه رکه وتوو و دلرفین بوو. له
پاشانه چیرۆکی «ئادابی زیارهت» بلاو بووه، ئیمه دیتمان ده لئی
شهره تی خه ویان داوه به موده ررسی و له خه ویان خستوو ه و

پاش چل سالان له خهویان ههلساندووه و وتوویانه دیسانه که بنووسه! یانی له ههمان زهمهنی خویدا، لهو دهورهیه دا که «یه کلیا و...» ی دهنووسی و لهم پرووانگه وه چونکه میژووی خوئی پشتی نه گرتبوو، لاواز بوو. ئەلبەت خودی رۆمانه که جوانی و دلرفینی تایبەت به خوئی هه بوو، به لام ئەم لاوازییه گشتیه شی بوو که سهکۆی نووسه ری خوئی له بارودۆخی زهمه ن و کومه لایه تی نووسه ره که ی نه بوو. من وای بو دهچم موده رپرسی که چل یان سی و پینج سال له ئامریکا بووه، ئیستا کاتی فه رهنگی ئیران دهنووسی هه ر وه ک چل سال له مه وه بهر دهنووسی. ئەو له بهر ئەوه ی ئەم پروداوه نه قهومی، رۆیشتۆته دهوره ی خویه وه هه مان ته مه نی بیست سالانی زیندوو کردۆته وه و نووسیویه تی، یان تیکۆشابوو بینووسی. ته بهن چونکه به تاکتیکی ده ره کی ئەمه ئاگونجی، به وته یه ک ده بیته نووسینه وه ی تۆریستی «سه یاح و گه ریده ئاسایانه». به م وینانه وه نیشانه ی تۆریستی پیوه ده لکی و هه روها له بارودۆخ و هه ل و مه رچی زهمه نی خویه وه دوور بوو. له پاش ته قی موده رپرسی ئەلبەت «به همه ن شوعله وه ر» ه که یه که م چیرۆکی بلندی «تیشکانی زهمه ن» ی له ئیراندا نووسیوه، ئەلبەت له م یه ک به ره مه زیاتر نانووسی ئەو وه رگییری نیوداری «توو ره یی و زه نازه نا» ی فاکنه ر به زبانی فارسییه.

ع: ئەلبەت «به همه ن شوعله وه ر» وه رگییری (ولاتی ویران) ی ئەلیوتی شه.

ک: به لی. له پیش زهمه نی خویشیدا، رۆمانیک دهنووسی به نیوی «سه فه ری شه و» که هاو سهنگی ئەدهبی ئەوروپا و رۆژئاوایه.

ع: که به داخه وه «سهفهری شهو» پیشوازی لی ناکری.
ک: به لی، به لام هر بهم تاقه به ره مه وه، تایبه تمه ندی خوئی
ههروه ها ههیه. چونکه شتیکی وه کوو ئهویان هیشتا لهو
سهرده مه دا نهووسیوو. «سهفهری شهو» چیرۆکی چه ند
دۆستیکه که له شاری گهوره و پر ئاژاوه دا دهست دهکن به
خواردنه وه و له م مهیخانه وه پۆشتن بو ئه و مهیخانه و هر ئه م
شت و ئه و شت و بیره وه رییان وه یاد دیته وه ئه م دهوره یه ده برن.
تیشکانی زه مه ن له م چیرۆکه دا نیژیک له پرۆسه ی شه پۆلانی
زهینه. یانی له پیش زور به ره مه می وه کوو «مه له کووت» ی بارام
سادقی دانووسیویه تی.

ع: «بارام سادقی» ش وه کوو له کورته چیرۆکه کانیدا
سه رکه وتوو، له «مه له کووت» دا سه رکه وتوونیه، بوچی؟
ک: هر چی بی، رۆمانی «مه له کووت» چونکه یه که م
تاقیکاری و ئه زموونی سادقی بوو و به پرواله ت له م به ستینه دا
ئاگه داری و زانستی نه بوو و له چه شنیکی ئه ده بدا کاری کرد بوو
که ده گه ل شیوازی ته نزی خوئی نهیده خوینده وه، سه رکه وتوو
نه بوو. به بروای من بارام سادقی ئه و بایه خه ی له ئه ده بی
چیرۆکی ئیراندا هه یه که چیخوف له ئه ده بی سه رده می خویدا له
رووسیا هه یه تی. یانی چما چیخوف خاوه نی تایبه تمه ندی گه لی له
ئه ده بی سه رده می خویدایه، سادقی ش ئه و تایبه تمه ندی یانه ی هه یه.
ئه م نموونه یه بویه دینمه وه هه تا زور دوور و دریژ قسان نه که م.
سادقی ئه و که سانه ی ده یانه ییته وه، ئه و پروداوانه، ئه و ته نزه ی
له پشت یه ک به یه کی ئه مانه دایه، ئه و شیواز و ته کنیکه ی که
ده یه ییته وه، هه موو شتی هه موو سه نگ ده باته پیشی، هه موو شتی

تایبته. به بروای من تا ئەم برگهیه یانی سالانی ۱۳۵۰ «۱۹۷۱»
تاقه چیرۆکنووسیکی ئیمه ته‌مه‌نی درێژی هه‌یه و ئەویش بارام
سادقیه که ده‌توانی له ماوه‌ی زمانیه‌کی درێژدا بگه‌رێیه‌وه
سه‌ری و بو وینه‌ فلانه چیرۆکی وه‌کی نمونه‌ بخوینیه‌وه. وه‌کوو
چیرۆکی «ته‌واو به‌داخه‌وه» یا چیرۆکی «ئاو پاشه‌کانی هه‌مام».

ع: چیرۆکه‌کانی «غۆلامحسین ساعدی» چۆن؟

ک: به‌ بروای من با وه‌کوو له‌م‌رۆدا وه‌کوو چیرۆکنووسیکی
باسی «غۆلامحسین ساعدی» ده‌که‌ن به‌لام ئەو ئەوه‌نده‌ی شانۆ
نامه‌ نووسیکی هه‌لکه‌وته‌ بوو، چیرۆکنووسیکی ئەوه‌نده‌ هه‌لکه‌وته‌
نه‌بوو. ساعدی له‌و که‌ش و هه‌واو مه‌یانه‌ سیاسییه‌دا تیشکاو پرژ
و بلاو بووه‌ و زه‌ینییه‌تی خۆی له‌ کیس چوو، به‌ وته‌ی شاملوو:
«ساعدی له‌ ژیر گوشاری ساواکدا «ساواک، ریک‌خراوه‌ی ئەم‌نی
ره‌ژیمی شا» رۆحی ورد و پرد بوو و ئەو رۆحه‌ی وا بو
نووسه‌ریک پێویسته‌، نه‌ی ما. « ساعدی شیوازی رینالیزی
جادوویی له‌ پیش «گابریه‌ل گارسیامارکیز»دا ده‌کار هینا. کتیبی
«ئه‌ه‌لی هه‌وا. تازیه‌دارانی به‌یه‌ل - یا رۆمانی خۆف و له‌رزین»ی
ئهو جیگه‌ی زۆر باس و هه‌والی هه‌یه‌. له‌ مه‌یدانی
شانۆنامه‌نووسیندا، به‌ره‌مه‌کانی هاوسه‌نگی کاره‌کانی بیرتوولد
بریشته‌ و یونیسکو و ئادا مؤف و له‌ چه‌شنی شانۆی
«ئابزۆرد»دایه‌ و هیچی له‌وان که‌متر نیه‌. به‌داخه‌وه‌ لاوازی
شانۆکانی ئەو قوول نه‌بوون و سه‌ر به‌ توێژو
چینه‌کۆمه‌لایه‌تییه‌کان بوو، له‌ چیرۆکیشدا هه‌ر به‌م چه‌شنه‌یه‌.
ویرای ئەوه‌ی به‌رده‌وام یادی شاملووی مه‌زن حازره‌ که‌ ده‌یووت:
«ساعدی که‌ تورک بوو و به‌ مه‌جبووری تورکی فیکر ده‌کرده‌وه‌»

و به فارسی دهینووسی بریک زبان و نه سره که ی لاواز بووه و زهبری وی که وتوووه که به برپوای من لاوازیش نیه. « ئەمه لاوازی و موشکیله ی بلاوکه ره وه کان و کهش و هه وای فرههنگی ئیمه یه که به رهه م به بی «ویرایش» یانی به بی پیاچوونه وه ی زانستیانه بلاو ده بیته وه و زۆربه ی نووسه رانی ئیمه ئیزنی ویرایشی به رهه مه کانیا ن ناده ن، له بهر ئەوه ی زۆرکات که سیکی شیاوی ئەم کاره له گۆریدانیه که ویرایش بکات و سه لیکه ی خو ی زال نه کا.

ع: عه لی محمه د ئەفغانی چۆنه؟

ک: عه لی محمه د ئەفغانی به چه شنیکی ده گمه ن، به به رهه میکی وه کوو «میردی ئاهوو خانم» وه، خو ی له جه رگه ی نووسه رانی که مباحه خ و پاوه ره قی نووسه وه له نا کاودا ده هاو یته ئەم به ره وه و به م به رهه مه هه لکه وته یه وه خو ی له پۆلی گه وره کاندانیشان داوه. ئەلبهت خو ی وه کوو نووسه ریک هیچ هه لکه وته نیه، له بهر ئەوه ی بار و به رهه می نووسه ری ره سه نی نیه، ئەم تاقه کاره ی له ناو سه د کاری دیکه یدا بایه خیکی هه یه. عه لی محمه د ئەفغانی له ریژه ی نووسه رانی ره سه ندانیه، هه ر وه کوو حیجازی و مسته عان و... نین.

ع: بیستوو مه سه بارهت به «نادر ئیبراهیمی» ش ئەم رایهت

هه یه

ک: نادر ئیبراهیمی نووسه ریکی زۆر پرکاره و من تا هه نوو کهش به رهه میکی ئەوم به په سنی و ته واوی نه دیتوه هه ر به رهه میک شتی ئەدا به من، به لام به رهه می نادر ئیبراهیمی هیچی به من نه داوه، ئەوه ی بووه له گۆشه نیگا و بوچوونی خودی

ئىبراهيمى يەوۈ بوۈ. ھىوادارم ئۇ رايە سەبارەت بەوان دەيلىم، نەلن سووكايەتى پىكردوۈ، بەلام لە برى بنەمالەدا منالى وا ھەيە نازانن چى ليكەين، بەھرحال منالى مالىيە، خوشيشت ناوى، ھىچ كاريكى باش ناكات كۆمەلگاي چىرۆكنووسى ئيمەش سەرەندەر نەكردنىكى ئاۋاي سەبارەت بەمانە ھەيە ناكري لەگەلياندا ماملەبكەي، چ وەكوو شانۇنامەنووسى ھەژل «جيددى» چىرۆكنووسى ھەژل، يان فيلمساز و سيناريونووسى ھەژل. نازانم بەلام ھونەرمەندى ھەژل زۆركەمە. ئىبراهيمى ھەتا ئۇ جىگەي من بزانم بەرھەم گەليكى زۆرىشى ھەيە.

ع: بەلى، نيزىك سەد كتيبي بە چاپ گەياندوۈ.

ك: بەلى، بەراي من جياۋازى نيوان نادر ئىبراهيمى و عەلى محەمەد ئەفغانى لەگەل جەمال مىرسادقىدا زۆرە. من بەچەند ھۆۈ ئەفغانى بەسەر ئەم دووانەدا ھەلدەبژيرم . چونكە ئەفغانى خەرىكە كەشكى خۆي دەسوئ و ماستى خۆي دەخوا و كاريشى بەكەس نىە و كۆمەلگاش لە داھاتوودا ناتوانى تاوانىك بەاۋىتە ئەستۆي ئەوۈو. بەلام ھەتا ئۇ جىگەي من ئاگادارم، نادر ئىبراهيمى لەم لاو ئەولا وانە دەليتەو، يان جەمال مىرسادقى كە خاۋەن تىتر و عىنۋانە و پيشينەي زۆرى ھەيە و چوونكە سەر بە پارتي سياسيش بوۈ و خاۋەن بىر و رايەكى راميارى شياۋى قەبلاندن و ريزە، تىترىشى ھەيە و ئەواخەرىكە جەماۋەرىش رينوينى و ريبەرى دەكا، بەلام بەرەو رابردوۈ، نەك بو داھاتوۈ. بە پرواي من ھەر ھەنگاۋىكى مىر سادقى لەم بەستينەدا خەيانەتىك بە كۆمەلگاي فەرھەنگى و بەتايبەت بە كۆمەلگاي چىرۆكنووسى ئەمپروۈيە. لە بەر ئەۋەي لاۋانى تينوۋى زانستى

چیرۆکنوو سین به رهو دوواوه و دواکه وتووی پال پیوه دهنی. له بری ئه وهی به رهو پیشه وه پالیان پیوه نی، به رهو دواوه یان ده کیشینیته وه. ئیمه له زه مه نی ئه ده بی پۆست مۆدی پرن داین و ئه ده بی مۆدی پرن خه ریکه ده وره ی به سه ر ده چی و ئه و چی ده کا...

ع: به لام سیمین دانشوهر نووسه ریکی لایه ق و شیاوه؟

ک: به خته وه رانه ئیدی له مرۆدا خاتوو سیمین دانشوهر له ژیر سیبه ر و چه تری میرده خوالیخوشبووه که ی «جه لال ئال ئه حمه د» رزگاری بووه و من له سه رده می لاوه تی ئه واندا هه میشه له سیبه ری ناوی جه لال دا ده مناسی، ئه لبه ت ناجوامیرانه بوو، به لام هه مووی ئیمه ئاوا بووین هه تا پیش شوړش و ته نانه ت له ده وره به ری شوړشیدا مردنی جه لال ئال ئه حمه د، قسه و باسی له سه ر کاره کانیان زۆربوو. ئه مرۆ ناسینه ری سیمین دانشوهر رۆمانی «سووه شون» ه وه کوو «یه کلیا و ته نیایی ئه و»، «به ردی سه بووری» وه کوو «کونده کویره» و وه کی هه ر به ره میکی ده روشاوه ی تر

ع: دانشوهر له کورته چیرۆکه کانیدا چۆنه؟

ک: به بری وای من سیمین له کورته چیرۆکه کانییا سه رکه وتوونیه، بیج له چیرۆکیک له کوچیرۆکی (سلاو له کی بکه م؟) کورته چیرۆکه کانی دیکه ی ئه وم به دل نیه.

ع: رۆمانی «دورگه ی سه رگه ردانی» دانشوهر چۆن

به ره میکه؟

ک: قسه و باس سه باره ت به مه زۆره خویان ده لین ئه مه به رگی یه که مه، ده یجا سه باره ت به م یه ک به رگه دادوهری ناگری، به لام ویپرای ئه وه ی ئه مه بیست سی سال له پاش سووه شوون

جوولایهوه، ئەحمەد مەحموودیش لە ژانری «ریئالیزی
سۆشیالیستی» دا که خۆی برۆای پێی بوو، بۆ وینە لە رۆمانی
«دراوسیگان» دا زۆر زۆر سەرکەوتوو و ئەم بەرھەمە،
بەرھەمیگە دەمینیتهوه، بەلام بەداخهوه، هەلی نەدا و ناسینەری
ئەحمەد مەحموود «دراوسیگان» ه

ع: «مەحموود دەولەت ئابادی» چۆنە؟

ک: من لە سەرەتادا «دەولەت ئابادی» م بە شانۆوه ناسی .
چونکە من زۆرتر کاری شانۆم دەکرد دەسا بەرھەمە
شانۆییەکانی ئەوم بەوردی دەخویندەوه، زۆر لاواز بوون و
ئێستاش لاوازن. شانۆکانی خاوەنی کەسیتی شانۆیی نەبوون،
یانی بە ئاخاقتن و دایەلوگ نەدەچوونە پیشەوه. کاتی «A» قسان
دەکا، دەبی «تیز» بی، «B» که قسان دەکات دەبی «دژە تیز» و
ولامی ئەو بی «C» که قسان دەکا لە دۆخیکدا «سین تیز» ی ئەو
قسانەیه، خۆی دەبی «تیز» یک بی بۆ درێژە قسەکان. یانی ئەم
شەه دەلیم لە شانۆنامەکانی چیخوفدا بە دیارەوهیه. ئەمەش
وەکی بەردی گەریانی ئاش وایە دەسوورێ و دال بە دال ئیوه
چارەناچار دەچنە سەرێ و پرۆسەه گەریانی ئاو پیکدی. بە
چەشنیکی سروشتی هەموو شانۆنامەکان لەم قەوارەیه دان. وەکی
شانۆنامەه «چاوهروانی گۆدو» ی بیکیت یان شانۆ نامەه «
هەملیت» ی شەکسپیر.

ع: بەلام مەبەستی من چیرۆک و رۆمانەکانی دەولەت ئابادی

بوو.

ک: بەلی، یەکەم بەرھەمیگ که لەم بەستینەدا لە وانمخویندەوه،

زۆرم پێ بە هیزو دەلرەفین بوو.

ع: کام به ره می ئه و؟

ک: (ئو سانهی باوه سوبحان) چیرۆکی بری باند و له بهردلان. زبان و بارو دۆخیکی رازاوهی هه بوو، له پاشان ئیدی به ره می ئه وانم نه دی، هه تا له ناکاودا به قهولی شاملوو، ئه و به ره مه به خیلی هینه ره ی ئه و یانی «که لییدهر» بلاو بووه.

ع: که لییدهر؟

ک: به لئ، که لییدهر بلاو بووه و به داخه وه من زیاتر له دوو کتیبیم بو نه خویندرايه وه «که لییدهر ده کتیب له پینج بهرگدایه. وهرگیر» هیچ کام له هه ل و مه رج و بارو دۆخه که شتیکی زیادی و تازه به من نادا. ده سا ئه م به ره مه باوه کوو شوین و پله و پایه ی تایبه تی هه یه و خزمه تیکی زۆر به ئه ده بی چیرۆکی ی ئیران ده کا، دادوهری سه بهاره ت به و جیاوازه. به راستی خاوه نی تایبه تمه ندییه که که دادوهری بنه ماخوازی و ته کنیکی له سه ری بیواتایه و ئیمه ده بی دای بنیینه که لکی میژوویی خۆیه وه، له بهر ئه وه ی نه ده با له م برگه میژوویییه دا نووسرابا، ده با سه ده سال له مه و بهر نووسرابا. پشک به نیوی ئه و ده رکه وت و ئه ویش توانی زۆر سه رکه وتوانه ئه م کاره گه وره یه بکات.

ع: زۆر کهس برۆایان وایه «که لییدهر» ده بایه کورت کرابایه ته وه، چۆنه؟

ک: به لئ. هه ر وه کوو دیترانیش و توویانه ئه م به ره مه ده بایه کورت تر کرابایه وه، خۆزیا ویراستاریک هه با که ده ولت ئابادی متمانه ی پی هه بایه، ده گه لیدا هاوزهین و هاوبه ره و لایه ن بایه و ئه م به ره مه ی کورت کردبایه وه، چوونکه مه یدان و دیمه نی دوویات و چه ندپاتی زۆری هه یه.

ع: به لام هەر بهم چهشنهش لایانگرانی تایبتهتی خوی ههیه.
 ک: به لئی، نووسه ریکی هه لکه وتته و شیاوی هه لویسته له سه ر
 کردنه، به تایبتهت که پردیکی زور گرینگه له نیوان ئه ده بی عام خواز
 و پر خوینه رده گه ل خوینه ری چیرۆکی ئیمه دا، که نازانم نیوی
 «ئه ده بی کهم خوینده واران» یا «چیرۆکی زهنجیره یی گوڤار و
 رۆژنامه کان = ژوونالیستی» یه بیتوو که لییدهر کورت کریتته وه.
 نه وه ک چیرۆکه که ی بزر بی، به لکوو رووداوه و چیرۆک داتاشری.
 په راویزه زیادیه کانی دابردری، ئه و کات و ساته عالی و
 خالسانه ی زور دهره وشاوه ی نیو ئه و باشتر دهرده که وی که له
 مرودا بهم چهشنه بزر بووه، به لام من باشترین به ره می که
 تاکوو ئیستا له هی ده ولته ت ئابادی دا ده ی ناسم، رۆمانی بهر له
 «که لییدهر» ه

ع: یانی «شوینی خالی سه لووچ»؟

ک: به لئی وای بو ده چم بیتوو «که لییدهر» دوو هینده ی ئه م
 رۆمانهش بایه، زور دهره وشاوه تر له «شوینی خالی سه لووچ»
 ده بوو. ئه م هه موو په رژ و بلاو کردنه وه یه خه ساره ی هه یه، هه ر
 توخمی توانای هه ندی گه وره وه بوونه وه ی هه یه، خو ئیوه ناتوانن
 له توخمی به ره می که هیز و توانای رۆمانیکی سه د لاپه ره یی
 هه یه، له ناکاو رۆمانیکی چوار سه د لاپه ره سازکه ن.

ع: ده مینیتته وه «هوشهنگ گولشیری».

ک: گولشیری له زبان و نه سری ئال ئه حمه د و بنه مای چیرۆکی
 بارام سادقی که لک وه رده گری ئه و زور زه ق خاوه نی ئه م
 تایبته تمه ندیه یه. ویرای ئه وه ی به وته یه ک خالی هه لچوونه که ی
 سه رووتر له ئاستی هیدایه ته. هه ر له بهر ئه مه وای بو ده چم

سەرکەوتوو و راست رەنگدانەوێ هەل و مەرجی کۆمەلایەتی خۆیەتی . یانی لە سەردەمی دیکتاتۆریەتی پیش شۆرشێ ئیسلامی دا کە سەردەمی بێدەنگی یەکێ سەرسام هینەرە و ژیانکی فەرھەنگی زۆر زۆر بەر تەسک و سنوور داری بوو. یانی چی؟ یانی ئەو هەل و مەرجە چیرۆک لەودا پیکدی. چما ئیو تەماشای کەش و ھەوای دیکتاتۆریەتیکی توند بکەن، چیرۆکی کورت، ھەر کورت تر دەبێتەو، لە بەر ئەوێ ئیو مەجبوورن زۆرخێرا مەبەستی خۆتان راگەینن. مەبەست و ھکوو ھزریکی سیاسی نالییم. مەبەست بەو ئیو کە ھەر بەرھەمی کسە یەکی پێیە. لە عەینی حالدا کە ئیو ریزتان بو چیرۆک دەپاریزن، لە پیش ھەموو شتی کدا دەبی سەبارەت بەنووسراوە بەر پرس بن لە ھەمبەر میژوودا. دۆستانی نووسەری ئیمە لەو سەردەمدا ئەدەبیان وەلا نابوو، لە راستیدا ئیلتیزامیک بو وشە و زبان و ئەو ژانرە ھەلیان بژارد بوو لە گۆریدا نەماوو و جیاوازی بۆیان نەبوو ئەو شتە دەینووسن وتارە، راپۆرتە، گوتارە یا شتیکی دیکە، دروشمیشیان دەدا و لە پاشان وایان دادەنا کە خەریکن چیرۆک یان شانۆنامەیان شیعر دەنووسن. گولشیری یەکی لە نموودە ھەلکەوتەکانی ئەم کەسانە یە کە دەیھەویست قسە ی کۆمەلایەتی خۆی بکات، دەیھەویست چیرۆکە کە قسە ی تێدابی. دەیھەویست چیرۆکە کە رەنگدانەوێ بارودۆخی کۆمەلگاکە ی بی و ئەلبەت بە تەواوی ئەو توانایەو کە پێویستی چیرۆکە، قەناعەتی بەو دەکرد، نووسینەو و نووسینەو و دیسانیشش نووسینەو. وێرای ئەوێ من لە شوینی کدەم کە جیھانیش لەو شوینە یە، دەجیا من ناتوانم، جیا لە جیھان بجوولیمەو. من ناتوانم بلیم من

چیرۆکنووسم و له پاشان سهرم به ژیر به فردا بکه م و مارکیز نه بینم، میلان کۆندیرا نه بینم، فاکنهر و دیتران نه بینم، شتیکی ئاوا ههرنابی. ئیوه که لیره خهریکن سهرقالی نووسینن، خهریکن بۆ ههموو جیهان دهنووسن، یان دهبی چما له پاش جۆیس نانووسی، له پاش فاکنهر، مارکیز، کۆندیرا نانووسی، لانی که م دهبی له گهل ئهوا بنوسی گولشیری بهو هوش و گوشه ی ئه مه ی لی حالی ببوو، دهستی پیکرد و رۆیشته پیشیو سهرکهوت. باشترین چیرۆکهکانی خۆیشی له کۆچیرۆکی «نویژگهی بووچکی من» دا نووسی. ئه مه شی بۆ وه دهرکهوت که دهبی به فورمه جوراجور و جیاوازهکان بنووسی، یه که م کهس. دووهه م کهس، سیهه م کهس. له قهواره ی نامه دا، به فورمی خیتابییه وه ... له م به ستینه دا کاری کرد. زوور و زهحمهت کیشان و به نیوی چیرۆکنووسی دهیزانی دهبی بزانی، که دهبی فرههنگی ولات و جوگرافی خوی هه بی، رۆیی و خویندییه وه، متالای کرد، له دۆخیکدا که زوربه ی نووسهرانی ئیمه خاوهنی ئه م متالا و خوینه وه یه له کاری خۆیاندانین.

ع: رهزا به راهه نی و جهواد مه جابی کام نه وه ن؟

ک: رهزا به راهه نی، چونکه چیرۆکنووسینی له پاش شورش دهست پیکرد، چما ههر زهمانی میژوویی پاش شورش بلیین، ئه وه ههرکهس له پاش شورش دهستی پیکرد بی، له نه وه ی سیهه مه، به راهه نی نه وه ی سیهه مه. «به لام به راهه نی له پیش شورشیشدا چیرۆک و رۆمانی نوسیوو، بۆ وینه: رۆژگاری دۆزهخی ئاغهی ئه یازو چالاو به چالاو و... وه رگیڕ» بروای من ئه مه یه که نه وه ی سی تهکنیک ئی خۆیه تی، ناوه رۆکیش ئی خۆیه تی و نه وه ی سی

هیچ پروپاگه‌ندهی ئایدیۆلۆژی ناکات، له خۆلقاندا و دارشتیندا ئەدەبی سۆشیالیستی و دیکتاتورپیتەت پرولیتاریا و ... نیە. بئێ کردەوێش نیە. بەلام جەواد مەجابی ئەلبەت لە پێش شۆرشدا جار و بار چیرۆکی نووسیوو. بەراھەنی زیاتر نیۆبانگی رەخنەگر و تیۆرزانی هەبوو لە گوێرەیی ئەو لە رۆژئاوادا «ئیدوارد مۆرگان فارستەر» هە کە باشترین کتیبی سەبارەت بە تیۆری رۆمان نووسیوه، یانی «لایەنەکانی رۆمان». «من لە کتیبی «چیرۆکنووسین» ی بەراھەنی زۆر شت فیڕ بووم، بەلام کاتی بۆ خۆی رۆمانی دەنووسی، رۆمانەکانی بۆ من ساردوسر و بئێ رۆح بوون. رۆمانەکانی بەراھەنی هاوسەنگی زانستی تیۆریکی ئەو نەبوون، هەر رۆمانیک «حال» یکی هەیه‌کە رۆمانی بەراھەنی نەیبوو.

ع: ئەی بەراھەنی لە رۆمانی «خاتوو ئازادە ونووسەرەکە» دا چۆنە؟

ک: بۆچی، ئەلبەت لەویدا ئەو «حال» هەیه و ئەم بەرھەمەیی بەراھەنی بە پێچەوانەیی بەرھەمەکانی دیکەیی دەگەڵ خۆینەردا پێوەندی پێک دێنێ.

ع: ئەی بۆچی بەرھەمی بەراھەنی وەکوو دەولەت ئابادی لە نیو جەماوەردا برەوی نیە؟

ک: بەم ھۆیەوێ کە زانیاری کۆمەلایەتی، سیاسی، فەرھەنگی و ئەدەبی بەراھەنی لە ئی دەولەت ئابادی زیاترە. من وای بۆ دەچم لە بەر ئەوێ دەولەت ئابادی کاتی لە سەر میز دانیشت، رۆمانەکەیی بنووسی، ھەموو کەس و ھەموو شتی فەرمامۆش دەکا، یان ھەموو کارەکەیی زەینی داھینەری دەینووسی ئەوێندەیی

ئاگادارى و زانست و ئەزموون و ژيانى ھەيە، لە قەلەم و پېنووسە كەيەو ھەلە قولى و دەنووسى بەلام بەراھەنى تەواوھتى ئەو كاتانە كە دەنووسى ئەم ھۆشيارى و ئاگەداريەي ھەيە و دەزانى چى دەنووسى و چى دەكا و بۆ كى دەنووسى. من خۆم كە شاگرد و قوتابى ھەمووى ئەمانەم، ھەموو شتى لەياد دەسپمەو، لە يادم نامىنى لەكويم و چەند سەعات رابوردوو و سەعاتىك، دووان ياپىنج سەعات يا خۆ لاپەرەيەك و دووان يان چەند لاپەرە. وای بۆ دەچم بەرھەمى دوكتۆر بە راھەنى ھەموو شتىكى ھەيە، بىچ لەو «حال» و جەوھەرەي كە دەبى چىرۆك ھەيى.

ع: «مەجابتى» ش ھەروايە؟

ك: جەواد مەجابتى ھىزو توانايەكى زۆرى خەرج كردوو و لە كارى خۆيدا زۆر تىكۆشەرە. شانۆنامەي نووسىو، رپوژنامە و شيعر و چىرۆك و رپومانى نووسىو و ئەلبەت ھىزو دلرەفینى كارەكەي لەو ھەدایە كە ترسى نىە لەو ھى بەرھەم لەژانرو چە شنىكدا بنووسى، شياوى ئەزموون ھەلگرتنە، بەردەوام خەرىكە تاقىكارى لە داستان و چىرۆكدا دەكاو دەچىتە پىشەو. بۆ من زۆر دلرەفینە.

ع: حەتمەن «عەلى ئەشپرف دەرويشيان» یش لەم نەو ھەدایە.

ك: دەرويشيان ھەم لە رپوانگەي دید و گۆشەنىگاوە، ھەم لە بارى تەمەنەو نەو ھى دووھەمە. ئەم كابرا شەریف و راست و پاكە پىي خۆشە بەرھەمگەلى بنووسى كە زۆربەي خەلك و بەلكەم ھەموان لىي حالى بن و خەلك پىوھندى توندوتوليان دەگەل راستەقینەي خۆياندا ھەبى، ژيانى راستەقینەي خۆيان ھەبى و

ئەلبەت ئەمە لە دەسفی مندا ناگونجی یان بلیین من ئەمە بە ئەدەب نازانم . پیم راپۆرتە و راپۆرتی زۆر سەرکەوتوون .

ع: لە پیش ئەوەیدا دەست بکەین بە لیدوان لە سەر نووسەرانی نەوێ سێ، تکایە بفرموون ئەم نەوێ سێیە چ جیاوازییەکی دەگەڵ نەوێ یەک و دوو دا هەیه؟

ک: نەوێ یەکەم هەر وەکۆو باسما کرد ۲۵ تا ۳۰ سالی یەکەم لە خۆ دەگری و نەوێ دووهم لە ۲۵ و ۳۰ تا سالی ۵۰ و ۶۰ و (۱۹۴۱ - ۱۹۸۱) ز. بەلام پووانگە سەرەکی من و بۆچوونم لە سەر بەرەمهکانی بەم چەشنە بوو کە نەوێ یەکەم تەکنیکی لە رۆژئاوا «ئەوروپا» وەرگرت و دەگەڵ نیوهرۆکی خۆیدا - نیوهرۆکی فەرهنگی و خۆ ولاتی و نەتەوێ خۆی - تیکەلی کرد، لە ئاکامدا تەکنیک لە نەوێ یەکەمدا لاوازه، بەم هۆیهوه کهوهرگیراوه و تازه هاتۆته ئاراوه، بەلام نیوهرۆک دەوله‌مه‌نده، چونکه لە فەرهنگی خۆی که‌ک وەرده‌گری. لە نەوێ یەکەمدا، ئایدیۆلۆژی دەوریکی زۆری نیه، بەلام لە نەوێ دووهمدا ئایدیۆلۆژی ههیه و له برگه‌یه‌کی زه‌مه‌ندا خه‌ریکبوو ته‌واوی ئەدهبی جیهانی داگیر ده‌کرد. لە نەوێ دووهمدا که ئیدی تەکنیک فی‌ربوون، هونەر پەرە گرتبوو. تەکنیکی شی‌عرو چیرۆکی مۆدی‌رن وەچنگ کهوتبوو ناسرا بوو، بەلام لە نیوهرۆکدا له بهر ئەوێ له هه‌مبه‌ری ئایدیۆلۆژیدا بیکرده‌وه ده‌رچوو، له راستیدا خۆی پێ نووسه‌ری به‌رپرس و مولته‌زه‌م بوو. به‌ره‌می نەوێ دوو له باری تەکنیکه‌وه به‌هێز بوو، بەلام له باری نیوهرۆکه‌وه لاواز بوو. بەلام نووسه‌رانی نەوێ سێ بۆیان ده‌رکه‌وت که به‌ره‌مه‌کانیان له‌م لاوازی و بیکرده‌وه‌یه

رېزگار كهن، نه ته وهی و خو ولاتی كهن. له نه وهی یه كه م دا بوو و به تايبه ت وه كوو له «كونده كویره» ی هیدایه ت دا بوو، كه لكی لیوه ر بگرن. یا بو وینه له «كابرای گیلانی» بزورگ عه له وی دا. ئەم نه وهی هه حول ئەدا ته كنیک بكاته ئی خووی و ناوه ره و كیش بكاته ئی خووی. نه وهی سی ئیدی له مرودا نه ناسیاو و نامونین و نووسه رانی ئەم نه وهی هه ش كه م ئاوازه و نیو بزرنین. به ره می سه فده ری، فه رو خفال، چلته ن، بیجاری، موندنه ی پوور، محه مه د عه لی، ره وانی پوور، فرشته ساری، جولایی، موده ریس سادقی، موئزه نی، مه عرووفی، ئەسغه ری، عه بدولاهی، فرشته مه وله وی - شیرزادی، ئاقایی، نه جدی و... خاوه نی ئەم تايبه تمه ندیی هه نه وهی «سی» ن.

ته نانه ت خودی ده قی «كونده كویره» ی هیدایه تیش تايبه تمه ندی نه وهی سی هیه و به ره می کی «نه وهی سی» یانه یه، به م هوکاره وه كه لاوازی به ره می نه وهی یه ك و دووی نیه و خاوه نی تايبه تمه ندی گه لیكه كه من بو نه وهی «دوو و سی» ی داده نیم، یانی هه م ته كنیک و هه م ناوه روک به هیز و خو ولاتی یه. به م واتایه چما ئیوه ته كنیکي «كونده كویره» كه له فه ره نگی ئیرانی خومان و رۆژه لاتی خومانه له به ره مه كه جیاكه نه وه، بو تان ده رده كه وی نامو و جیاوازیه، یانی ئی فه ره نگی خومانه، له و لاوه ته واوی ناوه روکی چیرۆكه كه، زه رپه زه رپه و پاژبه پاژی رومانى كونده كویره له خوینی هه ر ئیرانی و هه ر رۆژه لاتی یه كدایه. ئیوه شوینه واریکی فه ره نگی و رۆژئاوایی تیدا نابین، بو وینه ئیمه له ویدا کریکاریك به داس و چه كوشه وه نابین، چوونكه كه لتووری ئیمه ئەو شته ی نیه، له

«کونده کویره» دا کابرایه کی پیری «خه نزهه پهنزه ری» مان هه یه که سه دی هفتای کومه لگای ئیمه وان. ئیمه له م به ره مه دا «ژنی دلره فیین و له کاته» مان هه یه که له کومه لگاماندا هه ن. ئیمه له ته واوه تی روماندا ئینسانی جادوو لیکراومان هه یه، که ته واوه تی کومه لگا و جه ماوه ری ئیمه سیحر لیکراون، به م پییه ئەم به ره مه، به ره مه میکی «نه وهی سییانه» یه. بیتوو چیرۆکنووسانی ئیمه به چه شنیکه بنچینه یی سه رقالی لیکدانه وه و سه رهنده ر کردنی «کونده کویره» بایه ن و چما ئیمه تویره رانیگمان هه بایه و ئەمانه تویره نه وهی راست و درووستیان له سه ر «کونده کویره» کردبایه، ئیستا ئیمه موشکیله ی ئاوامان نه بوو. ئیمه زور درهنگ بومان ده رکه وت «کونده کویره» سه ره مه شق و ریپازی چیرۆکنووسی ئیمه یه و ده توانی باشتترین نمونه و نیشانه بو وه شوین که وتن بی. ئیمه زور درهنگ له مه حالی بووین. ئیمه هه ر وامانده زانی هیدایه ت چیرۆکنووسیکی گه وره یه که لاری و گومرایه و خراپ ده نووسی و هه موو که س ناھومید و گومرایه ده کا و شتی ئاوا... ئەمه ش ئاشکرایه له و ده وره یه دا که نووسه رانی سه ر به پارته کان ده ست رۆیشتن و بره ویان هه بوو، ئەم قسه و باسانه یان تیژتر و توندتر کرد و هه ر له ئاکامدا له دواین ساله کانی ده یه ی ۴۰ و سه ره تای ۵۰ کاندای « ۶۱ تا ۷۱ ی زاین» ده رکه وت بومان ده رکه وت ئەوه ی نووسه رانی سه ر به پارته کان ده یلین بیتوو هه موو دروو ناراست نه بی، له سه دی هفتای درویه و ده گه ل کومه لگا و جه ماوه ری ئیمه دا ناخوینیتته وه و به ره مه میکی بو ژیان و داھاتووی ئیمه نابی. له ئاکامدا تامه زرویی هاته گوپی بو نووسه ران و دوزینه وه و سه رهنده رکردنی

دووباره‌ی ئەوان، وه‌کۆو دۆزینه‌وه‌ی تازهو دووباره‌ی هیدایه‌ت. به‌پای من هیدایه‌ت نه‌ک هیچ چه‌شنه هیوا بر‌دراوی و تاریکی له به‌رهمه‌کانیدانیه، هیچ، ئەو به‌رهمانه لپاوی لپی ژیان و خۆزیا و هیوان. له کونده کویره‌دا ئەو ده‌ربجیه‌یه‌ی رۆوبه جۆیاره‌که‌یه، ئەو داره «سه‌رو» ه بیج له ژیان و به‌ته‌ما بوون چیه؟ ئەو ئاوه‌ی ر‌ه‌وانه و ئەو «سه‌رو» ه‌ی هه‌میشه سه‌وزه، یان ئەو قسه‌و باسه‌ی گۆلی نیلوفه‌ر «له‌یلووپه‌ر» بیج له بوون و ژیان چی به‌ من ئەدا؟ نازانم بۆ چی لایه‌نی ر‌ه‌شی کیشه‌که‌یان زه‌ق کردۆته‌وه؟ به‌لێ ئەو ر‌ۆمانه دوو به‌ری پاره‌یه‌ک نیشان ئەدا. به‌لام با بزانی کام به‌ریان زیاتر نموودی هه‌یه؟ له به‌ر ئەوه‌ی نووسه‌ر له داها‌توودا خۆی ده‌کوژێ، نابیتته هۆی نا‌هومی‌دی و چاره‌ر‌ه‌شی و «ر‌ه‌ش بینین» ی گۆشه‌ی نیگای نووسه‌ر له هه‌موو ژیانیدا و له هه‌موو به‌رهمه‌کانیدا. من خۆ کوشتنی هیدایه‌ت له‌وه‌دا ده‌بینم که ئەو ده‌یه‌ه‌ویست به‌ره و ر‌ۆشنایی بر‌وا، به‌لام له به‌ر ئەوه‌ی ئەو کۆمه‌لگایه ئەوه‌نده تاریک بوو، نه‌یتوانی . تابشت و وزه هینانی بۆ ئەو دژوار و چه‌توون بوو، نه‌کۆو کۆمه‌لگا ر‌ووناک بوو بی‌ت و ئەو زه‌ینیکی تاریکی هه‌بوو بی.

ع: به‌لام ئەه‌ی نه‌وه‌ی سی چی؟

ک: ده‌توانین نه‌وه‌ی سی بکه‌ینه دووبه‌ش، یه‌کیان ئەو نه‌وه‌ی سییه‌ی بازنه‌ی پیکه‌وه نووسا و به‌ نه‌وه‌ی دووه‌مه‌وه‌یه. به‌م واتایه که نه‌ک هه‌ر له‌وه‌ر‌گه‌که‌ی، به‌رهمه‌ی نه‌وه‌ی یه‌ک و دوو بووه، هه‌لس و که‌وتیشی هه‌ر ده‌گه‌ل نووسه‌رانی نه‌وه‌ی یه‌ک و دوو بووه. بۆ وینه چما شو‌رشی ئیسلامی بکه‌ینه ناوه‌ندی باسه‌که‌مان، له‌و کاته‌دا شو‌رش کرا، ئەمانه قه‌واره‌ی زه‌ینیه‌تی

خویان دۆزیه وه یان ریگهی خویان ناسیبوو و بهرهمگه لیکیشیان کهم و زور بلاوکردبووه و دهیانزانی دهیانیهوی چی بکهن. ئەم دەسته نووسهره که «رەزا فەرپوخفالی» یهکیانه، خودی من، جهعفر مودهریس سادقی غولامحوسین چهلتهن، محهمهد عهلی، شارنووش پارسی پوور غهزاله عهلیزادهن. ئەمانه کهسانیکن که لهبرگهی شورشدا بهرهمگه لیکیان بلاو کردهوه زور و کهم ریگهیان روونه. ئەمانه له دهورهی شورشدا و له راستیدا ئاو قابوونی ناوکهش و ههوا و مهیدانگهلی جیاواز و جوراجور و ئەزموونی ئەم ههموو ههلهچوون و داچوونهی که ههر شورشیک ههیهتی و له پاشانکه خانه نشین بوونیکی زورهملهی بهسهر داهات و وهدهست هیئانی ئەزموونی دهوله مهنده. ئەمانه دهستیان کرد به بلاو کردنهوهی بهرهمگه لیکی دیکه. دهسا بازنه و دهستهی یه کهم که بهرهمگه کانیان کاملتر و تهواوتره و کهمتر یه خسیری دلهرواکی بوون. یانی له راستیدا «تووبا و واتای شهو» رۆمانی شار نووش پارسی پور - لیبیاو لیبی کهلتوور و فرههنگی خۆمانه به تهکنیکیکه وه که پرۆسهی شهپۆلانی زهین یان شهپۆلانی دهروونی له چهشنی مهولهوی رۆمی پی بلیین، ههر دووک ئی خۆمانه، بیتوو لاوازیشی ههبی، سهبارهت بهوهیه که ئەمه ئەزموونیکی تازهیه و خاتوو پارسی پوور کردووویهتی. ئەمهش راسته که غهزاله عهلیزاده بازنهی پیوهندی نهوهی سی بو نهوهی دووه. بهلام تایبهتمهندییهکی ههیه که زهینییهتی رۆمانسی خوی له ههموو دهورهکاندا دهپاریزی و له راستیدا له باری تهکنیک و ناوهروکدا زور دهگهله دهوره و نهوهی خویدانیه. بهلام مونیرۆ رهوانی پوور، رهزا سهفدهری، شاریار مۆندهنی پوور و ئەسغهر

عەبدوڵاھى لە پاش شۆرەش بەرھەمیان بلاوکردەو، ئەزموونى شۆرەشيان ھەيە، بەلام ئەزموونى ڕووناکبىرىيان نىە.

ع: با لە «محەمەد محەمەد عەلى» يەو دەست پىڤکەين؟

ک: لەگەلتام. محەمەد عەلى لەو نووسەرانەيە کە کارىگەرى لايەنىکى ئال ئەحمەدى بەسەرەو ھەيە ئەلبەت ئەو لايەنە نووسەرەى ئال ئەحمەد. يانى گۆشەنىگای ئال ئەحمەدانەى ھەيە و ژانرى نووسراوھکانى ئەو ڕىئاليزمە، دەنووسى و ئەو کەسىتىيانە دىنىتە کايەو ھە کە نيزىک لە کارى ئال ئەحمەدن. ئەلبەت لەمەيل و عەلاقەى ئەو بۆ ئال ئەحمەددا گومان نىە و تەنانەت لە ئاکارىدا خۆ نیشان ئەدا. بەم ھۆيەو ھە لە کتیبى يەکەم و دووھەميدا ئەم تايبەتمەنديانە زۆرن، بەلام محەمەد عەلى ھەر وەکوو ھاتۆتە پىشى، لە ئال ئەحمەد دوورکەوتۆتەو ھە و جيا بۆتەو ھە چ دى ئەو ڕىئاليزمە تەنک و ڕووکەشە لە کارەکانيدا نەماو. کەسىتى يەکان کەم کەم خەريکن قوول و چەندلايەنە و دژوار دەبن. ئالۆزى و چەندلايەنە و دژوار بوونى ئىنسان بە چەشنىک لە بەرھەمەکانى ئەم دواييانەى محەمەد عەلىدا قەوارەى بەرچاوى خويان ئەدۆزنەو، لە بارى بۆنياد و پىکھاتەشەو ھەروايە. چىرۆک ئىدى بە بۆچوونى محەمەد عەلى، لەم بەرھەمە تازانەيدا گىرانەو ھەيەکى ڕووالەتى لە ڕووداويکى ڕووالەتى نىە و لە ڕاستيدا کارەکە ئىدى يەک ڕەھەندى و دوورەھەندى نىە. ھەر وەکوو کەسىتى دژوار و چەند ڕەھەندى بوو، بەرھەمىش خەريکە چەشنىک دژوارى چەند لايەنى بە خۆيەو دەبينى، بەلام بە گشتى، گۆشەنىگايان شىووزى محەمەد عەلى لە کارەکانيدا زۆر لە کۆمەلگا نيزىکترە ھەتە بەرھەمى کەسانى دىکە. ھەر لە بەر ئەمە من چاوەروانم ئەو

خوینهری زیاتر و تیراژی زیاتری هه بی. بۆ وینه له چاو به رهه می
خۆم یان سه بارهت به به رهه می فه پوخفال که کاره کانمان
دژوارترن یان که سیتی یه کانمان که متر له راسته قینه ی
کۆمه لایه تی ده چن.

ع: «کولانه مریشک» و «خانه نشین بوون» ی محهمه د عه لی
ده روشاوه یی تاییه تیان هه یه؟

ک: نا، نا. به رای من دووایین پۆمانه که ی باشتترین کاریه تی.
ئهو چیرۆک گه لی باشتتر له و دووانه ی نووسیوه، بۆ وینه
«دووهم چاو» یان «ته قینه وه» که زۆر جوانه به شقه م
خانه نشین بوون یان کولانه مریشک کاملبوونی ده وره ی
گۆشه نیگای سه رتایی ئه وه، به لام له ده وره ی دووه می شیدا
چیرۆکی باشی نووسیوه. ئیمه ده توانین به رهه مه کانی محهمه د
عه لی بکه ینه دوو ده وره. ئهو به رهه مانه ی تا ده گنه «کولانه
مریشک و خانه نشین بوون»، که ده گاته ئهو ره نگدانه وه یه وا
ده یه وه ی، یانی له و چه شنی یه که مه دا باشتترین. به لکه م هه ر به م
هۆیه وه یه که له و چه شنه بۆچوون و نووسینه دوورده که ویته وه،
له بهر ئه وه ی وا فیکرده کاته وه له و چه شنه دا کاری خۆی کردوه
و ته واو، ئیدی باش وایه بروات و شیوازیکی دیکه تا قی کاته وه.
وای بۆده چم ئه زموونی ده وره ی دووه می ده وله مه ندر و نیزیکتر
له نووسینی ئه مرۆی جیهانی ئه ده به. له هه ر دۆخی کدا وه سفی ئیمه
له چیرۆک ئه مه نیه که چیرۆک بلین، وه سفمان ئه وه یه که چۆن
چیرۆک بلین، چۆن بنووسین، ئه گینا له هه موو جیهاندا قسه یه ک
ده که ن و هیشتا هیچ که س له قسه کانی سوله یمانی نه بی به ملاوه
نه هاتوه، ده لی له ژیر ئاسماندا هیشتیگ تازه نیه. ده سا گشت

نووسه رانی جیهان خه ریکن قسه یه ک ده کهن، به لام هه رکامیان به شیوهی خویان، له چه شنی خویاندا. وای بو ده چم محمه د عه لی له دورهی دووه می خویدا ئاوايه، به شیوهی خوی و له چه شنی ئه ده بی ئه مرۆی جیهان چیرۆک ده نووسی.

ع: رهزا جۆلایی چۆنه؟

رهزا جۆلایی؟ ته ماشا بکه ن جۆلایی یه که م چیرۆکه کانی که نووسی، کۆچیرۆکیک بوو که بو هه موان له به ردلان و جوان بوون، بو منیش هه روا بوون. ئیمه ده گه ل ئینسانیکی ئه مرۆی که ده گه ریته وه بو سه رده می تایه فهی قه جه ر «هاوکات ده گه ل عوسمانی» به ره وروبووین. له یادمه دۆستان ئه م نیگا و بو چوونه یان لاوانده وه، ئافه ره م یان پیوت، منیش هه روا. به لام ئه م نیگایه به مه رجیک راست و درووست بوو که هه روا به ره و «ته شق» هه ستایه و گه وره بایه ته وه نووسه ر به م بو چوونه ده سته وه ستمان نه بایه، لاسایی خوی نه کردبایه ته وه. چما من له م برکه میژوو ییه و تایبه تمه ندییه کانی ئه م برکه یه، یانی ده ورهی قه جه ر و شاعه باسی سه فه وی. ده ورهی نادرشایان هه رده وره یه کی دیکه ئه دویم، راسته. به لام چما من خۆم بکه مه ئاخیه وهر و گیره وه ری ئه و سه رده مه له راستیدا هیچ هۆیه کی نیه ئه و کاره بکه م. یانی منی ئینسانی ئه م سه رده مه ده توانم ده ورهی قه جه ر له پیوانه بده م، یان ده ورهی ئه فشار و سه فه وی. ئه ویش به ته کنیکی ئه مرۆوه. به لام به داخه وه جۆلایی وانیه و وانا کات. جۆلایی له یادی ده چیته وه، ئاخیه ره که شی ئی هه مان سه رده مه، یانی کاتی ئاخیه وهر ده چیته ده ورهی قه جه ر و به لینی وایه رووداویکی ده ورهی قه جه ر بگیریته وه، من له لاپه ره ی یه که مه وه

حهوای ئە دەم. چونکە لەوێ سەردەمدا کەسانیک بوون و ئەمانەیان باس کردوو، ئەو دەقانه بە دەستەوهیە، من دەچم و ئەوان دەخوینمەوه، اۆریژینال و راستەوخۆیەکەى دەخوینمەوه، نەک دەستی دووهم و ناراستەوخۆکە. چما من میژوو بخوینمەوه و لە پاشان بیرەوه‌ری و سەفەرنامە بخوینمەوه و لە پاشان خۆم بکەمە یەکی لە مۆسافیرانی ئەوێ زەمان، ئەویش چی؟ بەهەمان تەکنیک و شیواز، گریمان بریکیش سواوتر و رازاوتر، ئاخە ئەمە چ دەردیک دەوا دەکات؟ بۆ چی دەبێ من ئەوه بخوینمەوه. جۆلایی ئازادە، دەتوانی بنووسی، ئازادە هەرچی دەنووسی. بینووسی و بلاوی کاتەوه، بەلام منیش ئازادم و دلم پێوه‌نیە ئەمانە و شتی ئاوا بخوینمەوه، چ دەردیکی من دە واناكات، چ بۆشاییەکی جیهان ئەمرو پڕناکاتەوه، یەکی لە تاییبەتمەندییەکانی جیهانی هاوسەردەم ئەمەیه کە بەشیک لە جیهانی ئەمرو پڕکاتەوه، پاساوی داتەوه، راقەى کات، تەفسیری کات و رەهۆلەیهک لە شوینیکی ژیان و بوونی مندا هەلکۆلی.

ئەو بۆچوون و نیگایەى جۆلایی بەرای من هەلەیه، یانی موسافری تارانى دەورەى کۆماری ئیسلامی ئیران بپروات و سەفەر بکات بۆ تارانى دەورەى قەجەر، ئەمە سەرکەوتوو، نەک موسافری تارانى دەورەى قەجەر لە تارانى دەورەى قەجەردابى و بپروا. ئەم کارەیان پێشتر کردوو، ئەمە ئیدی کاری من نیە، باوه‌کوو لە جیهاندا کاری سەرکەوتووی ئاوا زۆر کراوه. بۆ وینە «سالامبو»ی فلووبیر، باشە. ئەوشتە بایەخ و تاییبەتمەندی خۆی هەیه، میژوش نیشانی داوه و سەلماندووێتە فلووبیر دەچی و بە قەرایی کتیبخانه‌یهک سەبارەت بە «کارتاژ» متالا دەکات و لە

راستیدا له م بهستینه دا ده بیته پسیور و له ئاکامدا رومانیک به ناوی «سالامبو» بلاو ده کاته وه که خاوهنی تایبه تمه ندیگه لیکه تایبه ته و له جیهانی ئەو سهرده مه دا ده ته قیته وه.

که چی به بیر و بروای من سالامبو ویرای گشت بایه خه ئە ده بیه کانی خوی له هه مبه ری «خاتوو بواری» دا هیچ نیه، له بهر ئە وهی «خاتوو بواری» ئە زموونی بهر چاوی زه مانه ی خودی فلووبیره و له هیچ شوینیکی دیکه ی پیوه نیه. بریار وایه جیهانی ئیمرووی من کی بینوسی؟ ئە وانی وا له داها توودا دین؟ نا، جیهانی ئیمرووی من ده بی من بینوسم، راقه کاری من له جیهانی ئیمرووی من، منم و هه ر من ده توانم بینوسم، که سیکی دیکه ناتوانی، له راستیدا و به واتایه ک، جولایی ده یه وهی له باری دارشتن و بنه ما و ته کنیکه وه له ژانری چیرۆکی ئەم سهرده مه دا بی و مودیرن بنوسی، به لام له باری ناوه روک و بنه ما و بینای گشتی دا ناکری. چونکه کاتی بوچوون و گوشه نیگا درووست نه بی، هه مووشتی ده شیوی.

ع: له پاشان نۆره ی «موده رپرس سادقی» یه؟

ک: به لی، جه عفه ر موده رپرس سادقی له به ستینی چیرۆکنووسیندا هه میشه له په راویزدایه. گشت به ره مه کانیشی له په راویزدایه. گشت به ره مه کانی خویندنه وه و نه خویندنه وه ی یه که. یانی بووی ده چی ئیوه له موتالای به ره مه ی ئەو تام و چیژیش هه ست بکه ن، به لام چما نه شی خویننه وه. هیچ ناقه ومی. هه م گوشه نیگا و دیدی نووسه ر. هه م رازاندنه وه و هه م ریک و پیک کردنی کاره که ی له په راویزدایه. یانی ئەو ریئالیزمه ی سادقی هه یه تی، ده ی توانی له سی سال له مه وه به ردا، چل سال یان

په نجا سال پيشتریش دهکرا بقهومی. یه کیش دید و پروانینی هیلی و ئاسویی، خه رابترین چه شنی له جیهان پروانینه. ئاسویی و هیلی له جیهان پروانین، هر وهکوو وتم، دهگهل ئینسان له ناسازگاری و کیشهدایه، چونکه ئینسان پیچه لا پوچ و چه ندلایه نه و دژواره، ئیوه ناتوانن به هیلیک و دووان و سیان و به چه ند رسته ئینسان نیشان دن و برؤنه پیشه وه. ئینسان له هر لاپه ریه کی چیرۆکی ئیوه دا رهه ندیك و لایه نیکی هه یه. بوی ده چی رهه ندو لایه نیکی زه قتر بی و ئیوه زیاتری وه شوین که ون. به لام ناکری رهه ند و لایه نه کانی دیکه شی نه بینن.

هر نووسه ریک بتوانی رهه ند و لایه نی زیاتری که سیتی چیرۆکه کانی نیشان بدات، سه رکه و تووتره. ئه و شته ی که ده لین ریئالیزی جادووی مارکیز، به رای من. به هوکاری مهیدان و بارودوخه وه نیه. ئاغهی مارکیز له م شته دا، قه رزاباری رهه نده جیاواز و جوراوجوره کانی پاله وانان و که سیتی یه کانیه تی. ئیوه ته ماشای «سه د سال ته نیایی» بکه ن. هر که ره تی ئیوه ده چنه سورای که سیتی یه کی ئه م رومانه، رهه ندیکی تازه ی وه دهر ده که وی. له بهر ئه وه له مه ودای سه دسالدا هه رله جوولانه وه و هام و شو دایه. زوریک له رومانه ئیرانییه کان که ۴۰۰ - ۵۰۰ لاپه ریه و جار و بار دوو هه زار لاپه ره ش بی و پاله وانیک هه زاران ژیانی جیاوازی هه بی، به لام که سیتی له لاپه ره ی یه که مدا هه مان که سه و له لاپه ره ی دوواییدا هر هه مان که س!!

ده لئی ته واوی ئه و پروداوانه هیچ کاریگه ری به سه ر ئه ودا نه بووه. ئه و پاله وانه ئیسفه ندیار ئاسایه له هه مان ده ست پیکه وه پولاین بووه، له کو تاییشدا هر پولاینه. ئه مه سه ر سام هیته ره،

چما شتی وا دەبی؟ له میژوودا نەمانبوو.

لەشی پۆلایین لە میژووشدا، ئیسفەندیاریش چاوی لاواز و ناپۆلایین بوو و رۆستەم کوشتی، ئاشیل پالەوانی ئوستوورە یۆنانی پاشنە ی پای لاوازی هەبوو، نازانم، هەموو پۆلایینەکان خالیکی لاوازیان هەبوو. من نازانم چۆن دەبی له رۆمانگەلیکی تایبەت و بەتایبەت رۆمانی ریئالیزمی سۆشیالیستی دا کەسیتییهکان پۆلایین بن و هیچیان لی نەقەومی. دەلیی ئیمە سەرقالی خۆیندەوہی ئەفسانەین، چیرۆکی مۆدەرپرس سادقی ئەم موشکیلە یە یە.

ع: ئە ی «ئەمیر حوسین چەل تەن»؟

ک: له دوستانى نووسەرى ئەم نەوہیە، بەلی، من بەرہەمی «چەل تەن»م زۆر خوۆش دەوی، لەبەر ئەوہی چەل تەن تایبەتمەندییەکی گەورە ی هە یە. یانی دید و نیگایەکی هە یە کە تایبەت بە خوۆیەتی بۆ وینە له «تەلاری ئاوینە» دا هەمووی ژنان دین و دەرۆن و دەبیندرین. بۆ من زۆر سەرنجراکیشە، کاتی دەلین قەجەر، من ژنان دیتە بەر چاوم. له حالیکدا گشت سەفەرنامە و میژووی ئیمە پیاوانە یە دەلیی له دەورە ی قەجەردا ژن هەرنەبوو. ئەم دید و نیگایە ی «چەل تەن» تایبەتمەندی خوۆی هە یە. دە یجا با یەخیکی زاتی له بەرہەمی «چل تن» دا هە یە. یا کاتی تەماشای ژیانى سەردەمی خوۆمان دەکا، ئایینیک، داب و نەریتیک له ژیانى سەردەمدا دەبینی کە نووسەرانى دیکە نایدینن. یانی بە بی ئەوہی بەرہەم پرۆپاگانده بۆ ئایین بی یان سەبارەت بە ئایین بیلا یەن بی، له بەر ئەوہی ژیانى ئیمە لەمرۆدا تیکە لاوی ئایینە. له بەرہەمی «چەل تەن» دا ئەمە هە یە. دەسا ئیمە نالیین

به رهه می ئایینییه، له لایه کی دیکه وه ئه و نووسه ره ی به دهستگرد
دهست دهگا به زهق کردنه وه ی لایه نی ئایینی له م کۆمه لگایه دا،
پێیده لێن کاره کهت چیرۆکی نیه. هیچ کهس یا خودی چهل ته ن
ناتوانن به چهل ته ن بلین تو نازانی تو چیرۆک نازانی. له بهر
ئه وه ی سه رقالی تاقیکاری و ئه زموونی ژیا نی سه رده می خو مانه.
«ئه میر حوسین چهل ته ن، نووسه ری که به ته کینکی
«یه کدهستی» یه وه، یانی له سه رتا وه که دهستی پیکردو وه. هه ر
وه کو و دیته پیشی باش و باشتر ده بی. یانی کار له سه ر چیرۆکی
ئیمرو یی ده کا، به لام چیرۆکی مودی رن له شیوازی شه پۆلانی
زهین، به مه عنایه ک له کاریدا نیه. یانی پله و پایه و جیگه ی خو ی
هه یه و شوینی کی تایبه ت و بهر چاوی هه یه که درێژه ی ئه داتی و
له بهر ئه وه ی وای بو ده چم کار ده کات و بزوو تنه وه ی هه یه.
سه رکه وتوو ه، گرینگ ئه وه یه. گرنگ دید و گو شه نی گای
ئه مرۆبیانه یه. کاتی نیگا ئه مرۆبیانه بی، سه کو ی باز دانه که ش
ئه مرۆ بیانه یه، یانی چیرۆک له م به ستینه دا، ته نانه ت ئیوه «ته لاری
ئاوینه» ش که ده خوینه وه و ته ماشای ده که ن، شایه د به واتایه ک
لاواز بی به لام به واتایه کی دیکه به هیز و په سنده. ئه مه
ئاشکرایه که نووسه ری کی ئیمرو یی خه ری که ده نووسی و ته ماشا
ده کات یانی نیگای ئه مرۆبیانه ی چل ته ن له ئاخوهر دا به چه شنیک ی
راسته وخو و ناراسته وخو هه بوونی هه یه.

ع: خاتوو «غه زاله عه لیزاده» چی؟

ک: سه باره ت به خاتوو غه زاله عه لیزاده ی خوالیخو شبوو قسه م

کرد.

ع: ئه ی ئاغای ئیلاهی .

ك: مه به سستان ئەسغەر ئىلاھى يە؟

ع: بەلى ئەسغەر ئىلاھى

ك: لە راستىدا قسىكم سەبارەت بەم نووسەرە نىە، چوونكە
هەر هىچ بە نووسەرىكى حىرفەيى نازانم، كەسانىك هەن ئوگرى
چىرۆكن و چىرۆك دەنوسن، بوى دەچى سەرکە وتووانەش
بنوسن و چىرۆكىكى سەرکە وتووش بلاو كەنەو، بەلام جىاوازی
زۆرە لەنيوان نووسەرىكدا كە هەم و غەمى چىرۆكە و چما نەلین
سەدى ۷۵، سەدى ۵۱ ى ژيانى و هەبوونى تەرخانى چىرۆكە،
دەگەل ئەو كەسەدا كە جار و بار، چىرۆكىكىش دەنوسى و
هۆگریشەو برىجار سەرکە وتووشە. من ئىلاھى بەو دوو كتیبەو
كە هەيانە، بەم گرووپەى دووايى دەناسم. بەشكوو لە هەلەدابم.
ويىراى ئەو تەمەنەى هەيەتى و ئەو هەموو سالە هەول و
تىكۆشانەى، باوهر ناكەم شتىكى زۆر بتوانى بلى، باوہكوو لەو
چىرۆكەى: ئىدى سیاوہشى نەماوہ»...

ع: «ئىدى سیاوہشىك نەماوہ» پلەو پايە و شوينى ئەوان لە
بەستينى دەرووناسى و كاريگەرى ئەو لە ئەدەبدا چۆن
هەلدەسەنگين؟ و ويىراى ئەوہى ئىلاھى دەرووناسە.

ك: چما بمانهوى چىرۆك لە دید و نيگای دەرووناسيەو
هەلسەنگين، بيچ لە بەرھەمەكانى ساعدى كە چەشنىك سەودايى
و ماليخوليا و ريناليزمى جادوويى تيبايە هىچ بەرھەمىكى ديكە نيو
نابەم. چىرۆكى «ترس و لەرز و زۆربەى شانۆنامەكانى ساعدى
وہكوو «گۆپال بەدەستەكانى وەرەزىل» كە كەسىتى زۆربەرزى
تيدايە و وہكوو بەرھەمەكانى ديكەى ساعدى، من كەمتر
نووسەرىكم ديتووە. بەقەرا ساعدى سەرقالى ئەم كيشەيەبى، يانى

بەرھەمەکانی محەمەد رەزا سەفدەری لە «سیاسەنبوو» دا زۆر زیاتر لایەنی دەروونناسی و دەروون کۆلینەوێ تیداوە لەچاو بەرھەمەکانی ئیلاھی. کەچی بەشقام درەونناسی و دەروون کۆلینەوێ بەرھەمی ئیلاھی زانستیانیان ئاگەدارانە بێ بەلام ئی سەفدەری لە ھەستی ناھۆشیارەوێ بێ، ئەوەتانی ئی سەفدەری لایەنەکانی جۆرانجۆری کەسیتیەکانی زۆر زۆر دژوارتر و ئالۆز تر و زۆرترن، بەلام...

ع: ئەی عەلی مۆئزەنی

ک: من کۆمەلە شانۆ نامە یەکم لی خویندەوێ بە نیوی بۆکس، نا، نا. «کیسە ی بۆکس» کە زۆر لاواز بوو لە راستیدا ھەر تاییبەتمەندی شانۆنامە ی نەبوو، دەلی ھەر شانۆ و شانۆنامە ی نە ناسیو، وای فیکر کردۆتەوێ چما دوو کەس پیکەوێ قسان و ئاخافتن بکەن، دەبیته شانۆنامە! ھەر وەکوو بۆچوونی زۆریک لە شانۆنامە نووسانی ئیمە ئاوا، دەجا لە شانۆنامە نووسیندا زۆر لاوازی. چیرۆکیک و پۆماین کیشم لی خویندۆتەوێ. ئەوانیش زۆر سووک و ئاوەکی و لاواز بوون و ھەر لە سەر راستەقینە یەکی دەرەکی کال دەدوان. کەسیتی یەکان شوناس و ھۆویەیان نەبوو، پووداوەکان نەناسرابوون، کەش و ھەواو مەیدان قوولاییان نەبوو، لە ئاکامدا ھەر ئەو یە کە تەنانت ناوی کەسیتی یەکم لەو شتانە ی لەوم خویندۆتەوێ لە یاددا نی، نە ناوی کەسیتی یەک و نە ناوی چیرۆکیکیم لە یادانی. کار و پیشەم ئەمە یە و لەم بەستینە دا خۆم بە حیرفە یی یەکی بەرپرس و مولتەزەم دەزانم، ھول ئە دەم بخوینمەوێ و زۆر ئاسان دەکری بەرھەمی ھەموان بخویندۆتەوێ، بەلام تامە زرۆی خویندەوێیان کەمە و

یان کاتی دهیانخوینییهوه، شوینییک له ژیان و ژینی تو دا پیک ناهینن.

ع: سه بارهت به «عهباس مه عرووفی، نووسه ری «سه مفونی مردووان»

ک: مه عرووفی که له دهسپیکدا شانۆنامه ی ده نووسی و زور لاوازیسی ده نووسی، چونکه بو چوونی هه له ی بو، فیڕ بوونیکی پیوستی له شانۆ نامه نووسیندا نه دیتبوو. ئاخه ده بی شیعر و چیرۆک به چه شنیک فیڕ بین، یان کتیبی فیڕکردن و فیڕبوونی ئەم کاره بخوینییهوه، به لام چما چووینه شانۆ نامه نووسینهوه، ئەمه پیوستی و ههوجیی به فیڕ بوونیکی زیاتر هه یه. یانی هه ر به زهوق و به هره و ناسیاوی ناتوانی شانۆ بو پیشه وه به ری. به پیچه وانهی چیرۆک، بیتوو شیوازی چیرۆک نووسین فیڕ بی و چیرۆک گپروه ور بی، ده توانی کاریک بکه ی. ده ست پیده که ی و ریوایه یه ک باس ده که ی، چوون له ناو خو ماندا پیشینه ی هه بووه، شانس و ئیقبالی سه رکه وتوو بوونیش زوره. به لام شانۆنامه و شانۆ به و وه سفه وه که هه یه ده بی به ره میک بی که «بار و دوخ» پیک بین، له بار و دوخدا یه که که سیته کان ده توانن جیلوه بکه ن و راقه و شهرح و لیكدانه وه بکرین. مه به ستم ۹۵ تا ۹۷ له سه دی شانۆنامه نووسانی ئیرانین که ئەم موشکیله یان هه یه و ئاخافتنی دوو که سیان پی شانۆ نامه یه. یان رووداویک که دوویان چه ندکه س ده یگیرنه وه، پییان وایه شانۆ نامه یه، به لام نا، بیتوو وابایه «شانامه» ی فیردهوسی و دیوانه شیعی «منطق الطیر» ی عه تار نیشاپووری گه وره ترین شانۆنامه ی شیعی جیهان بوون، به لام وانیه. له وینده ریشدا چه ندکه س پیکه وه قسان ده که ن.

پووداویان ریوایه یه ک چه ندکس باسی دهکن، یان «کلله و دهمنه» له چیرۆکیکدا وا چه ندکس بهردهوام به زبانی جر و جانهر دهیگیرنه وه. ئەمانه شانۆنامه و شانۆ نین.

ئەم ههلهیه هه م موئزهنی دهیکا و هه م مهعرووفی و هه م زۆریک له دۆستانی دیکه ی شانۆنامه نووس. چون له شانۆنامه دا بو دهربرینی قسه ی هه ر کهسه ی ده بی هۆکار و لوژیکی خویمان له هه مان شانۆدا هه بی. له شانۆدا ولامی سلاو، عه له یکه سه لام نیه، شتیکی دیکه یه که بارودوخی تایبته دابینی دهکات. رهنگه جاریک ولامی «سلاو، عه له یک یا...» بی، ئەمه هه لکه وته، به لکه م ئیوه بتانهوئی راسته قینه ی دهره کی بیننه شانۆوه. له دوخیکا ئیمه دهزانین ئەوا سه رقالی دهورگیران له شانۆ داین. لانی که م ئەم شته له سه ده ی بیسته مدا له لایهن که سانیکی جیاوازه وه دهست نیشان کراوه. دهرکه وتوووه که ئیمه سه رقالی دهورگیرانین و ئەو که سانهش له ته لاره که دا دانیشتون، هاتوون شانۆ ته ماشا بکه ن. هیچ کهسه ی نایهه وئی ژیاننامه ی خو ی بدینی، ده یانهه وئی ژیانی خو یان له ره هه ندیکی دیکه وه بدینن. له و ره هه ندانه دا که خو ی نایدینی یان نه یدیتوووه، ده یهه وئی ئەوه له شانۆدا بدینی، دهیجا پوون پوونه که ولامی «سلاو» نابیته «عه له یکه سه لام».

به لام عه باس مهعرووفی له پۆماندا سه رکه وتوووه، به تایبته له رۆمانی «سه مفۆنی مردووان» دا، باوه کوو لاسایی کردنه وه یه کی ناھوشیارانه له و لاوه یه.

ع: یانی لاسای کردنه وه ی «توورپی و زه نازه نا» ی ویلیهم فاکنه ر؟

ک: به لئ، له هه موو شتی که لک وه رگیرا بوو، بیج له نه قلی

قەولى من. ئەويش ئەوھىيە كە مەعرووفى دوو برۆى كردۆتەوھ كە برۆىھەكى زۆر سەركەوتووانەھىيە و پېرىشى كردۆتەوھ ئەمەش گەرەترىن لاوازى رۆمانى «سەمفۆنى مردووان» ھ. يانى لە راستىدا پەر و پووشالى «سەمفۆنى مردووان» ئەوھندە زۆر سنوورى نىيە و درەوشاوەھى ئەم چىرۆكەھى لەنيو بردووه، يان رۆمانىكى نيونجى و مام ناوھندى لى ساز كردووه، يانى ھەر ئەو كارەھى نووسەر بەدەسكردو ئانقەستە كردوويەتى. بەشى يەكەمى لە نيوھراستەوھ كردۆتەوھ، ئىوھ زۆر رۇوداوى سانتى مەنتال و ميلۆدپرامى نيوھراستى رۆمانەكە . كە زۆرىشن . و لە فىلمى ميلۆدپرامدا دىتووتانە، لەم رۆمانەدا زۆرە. چما ئەمانە دەرھاوى، نوڧلىتتىكى بلندى زۆر زۆر درەوشاوەھى لىدەردى، دواى ئەمەش، ئەم رۆمانە ئەوھندە دوور و درىژ نىيە و چىرۆك يا نوڧلىتتىكى بلندە ناوھرۆك و بارستايىھەكەشى، بارستاي نوڧلىتتىكى بلندە و تايبەتمەندى رۆمانى نىيە، ئەو ناوھند و تەوھرانەھى رۆمان دەھىھەوى نىيەتى و بەچەشنى ھەمبەر و پارادۆكس و ھاو تەرىب و بەرانبەر پىكەوھ دەچنە پىشەوھ. دووبەرى سىكە «پارە» لەودا ھەھىيە. خىرو شەر، ھابىل و قابىل. خالى سى و ھىلى سى ھەبوونى نىيە. بەراى من ئەمە لاوازى بنچىنەھى ئەم رۆمانەھىيە. ھەموان باسى بە ھىزىيەكانى يان وتووه، لاسايى كردنەوھ كەيان وتووه، ويچوونەكانى يان وتووه، بەلام ھىچ كەس ئەم لايەنەھى نەوتووه، نەيانووتووه رۆمان نىيە و چىرۆكى بلندە و پەر و پووشالى زيادى زۆرتىدايە. ئەرى بەم ھۆيەوھىيە كەويستوويە بلند بى، يەكيش ئەوھىيە روانىنى ھىلى و ئاسۆيى ھەھىيە، راستە كە شكاندوويەتى، لە بارى زەمەنەوھ شكاندوويە، بەلام لە بارى بايەخ و سۆزەوھ بە

گۆشه نیگای هیلییه. یانی هەر ئه و باسهی له مه و بهر وتم. ئایدین له دهست پیکرا بریار وایه پاک ده رچی، یان به لینی وایه له سه ره تاوه سه بارهت به کوره کهی تووره بی و هەر واشه، یانی خیر و شه ر، هەر خیر و شه ر ده مینه وه.

کاری رۆمانی ئیمرو و ئه ده بی هاوسه رده م ئه مه یه خیر بگه یه نیته شه ر و شه ر بگه یه نیته خیر و هیچ کامی له مانه یه که ره هندی نین، حه تمه ن له پشت شه ردا، خیره و حه تمه ن له پشت خیردا شه ره، لانی که م له نیگای خودی کارای ئه م کاره وه.

ئه م راسته قینه یه له باری ده رووناسییه وه هه یه، ئه و که سه ی خه ریکه کاریکی خه راب «شه ر» ده کات، بو خوی ئاگاداری خه راپه که نیه، ئه و سه ره که ی سه دی ده، نا، سه دی بیست له مه به ئاگان که خه ریکن خه راپه «شه ر» ده که ن، ئه وانیش به کریگراوه کانن. چما له رۆماندا، که سیتهی به کریگراویک بیته، ده ستوور وه رده گری بروات و خه راپه «شه ر» بکا، بکوژی و بسووتینی و...

ئه مه ئاگاداره، نه ک هه موویان. ئه گینا بگره فلانه عه سکه ر و نیزامی که سه بارهت به سپا به ئه مه که، سه بارهت به میری به ئه مه که، دیت و به حوکمی حاکم پیاو ده کوژی، ئه م شه ره خیر له پشتییه وه یه، وای بو ده چی سه رقالی خزمهت به نه ته وه و میرییه. ئه و هه رفیکری بوی ناچی خه ریکه خه راپه «شه ر» ده کا، ده یجا ئینسان خاوه نی خوو خده ی «دووانه» یه.

ئه ده بی سه رده م ده بی ئه م که سیتهی به کومه لگا بناسینی، دۆستی ئیمه ئه م کاره ی کردووه، خودی من زور تامه زروی ئه م هابیل و قابیله م، به لام مه گه م قابیل ویستوو یه شه ر بکا؟ چما

شەيتان ويستوويه شەر بكا؟ شەيتان لە بەر ئەو پەرى
خۆشەويستی و تامەزرۆیی خوايه كە نايهەوئى وەسف و ستایشی
كەسيكى ديكە بكات. دەيهەوئى خۆى بەتاقى تەنى بئى و ئەم خوايه
هەرئى ئەو بئى، ئەم بوته هەر بو ئەو بئى، ئەم ياره هەر بو ئەو
بئى، ئەمە خو زورچاكة، ئەمە خو ديد و نيگايەكى زور بەهيز و
كيشە، هەموان دەيانهەوئى هەمووشته باشەكان هەر بو خويان بئى.
شەيتانىش وايه، قابيليش وايه. ئەى ئەم رەهەندە بوچى نەلئين؟
رۆمانى «سەمفونى مردوان» كە لە لايەن بيناى ريوالەتییەو
چيروككى مۆديرنە. بەلام لە لايەنى تيفكرينهو وە و نيه و لە سەر
هیللى ئاسوئى يە. ئەم بەرى سيكه و ئەو بەرى سيكه يە و
لاوازيه كانى ليرەدايه. سەدەى نۆزده بايه خى بەم پەر و
پووشالانە ئەدا، وەكى ئاگادارى دان بو خوینەر، چيژ بەخشين لە
رۆماندا بو خوینەر، بەلام لەمرودا وانيه. لە مرودا چ دى رۆمانى
ناخویننەو كە پالەوانى چيروك بوئە لە پايزدا پياسە دەكات تاكو
خوینەر چيژ بباو ئاخيوەريش وەسفى دارەكان بكات، يان وەسفى
ئاو و گول و گەلا و ئەم شتانه، رۆمانى سەرەتاي سەدەى بيستم
پر لەم شتانه يە. ئەمرو ئەم رووداوە نا قەومى. مەگەم
پيوستییەكەى سەدى سەد بئى، يانى گول لە رۆماندا دەبئى
كەسيئى بئى، يان جوولانەوہى گول يان گول چنين يان چەپكە
گول ساز كردن، هەر بو چيژ و خوشى خوینەر نيه، يان لە بەر
ئەوہى لە ژيانى ئاساييدا خاتوونيك گول دەچنى، دەيجا ئەمە لە
چيروكى ئيمرودانىه.

ع: ئاغای حەسەن ئەسغەرى

ك: لە راستیدا من چەن چيروكى زياترم لى نەخويندوتەوہو

بەداخەوہ ہیچ کامیانم پی باش و خوش نەبووہ، زۆربەیان
روداوی زۆر ئاسایی. یانی ہیچ تایبەتمەندییەک کە ئی
ئەسغەری بی لەواندا نابینم . چیرۆکی ریئالیستی زۆر سانا و
ئاسایی بە کەسیتی سادەوہ و زۆربەیان گێرانەوہی روداویک.
بەشکوو بەگێرانەوہی ئەم دۆستانە کە لە نیوان وشەیی چیرۆک و
داستاندا جیاوازی دادەنێن، ئەسغەری داستان بیژی روداویک
بی. دیسانە کەش چالاکی سادە و دلپاکانەیی ئەو بو گەشەیی ئەدەب
بو من جیگەیی ریزە.

ع: خاتوو « مونیروو رەوانیپوور »

ک: من تەواوی بەرھەمەکانیم خویندۆتەوہ. چیرۆک بیژی و
چیرۆک نووسیشە. بەرھەمەکانیشی خاوەنی تایبەتمەندی چیرۆکی
ئیمپروویە. لەبەر ئەوہی سەرنجی نیگای داوہتە برگەیی شوین و
جوگرافیایەکی ئیران کە ئیمە نیمانە و چما پیشتر بوومانە،
ئاوانەبووہ. سادق چوبەک بوو و سەرنجی نیگای ئەدایە، بەلام
ئەو نیگایەیی مونیروو ھەییەتی، لە چووبەکانیە. چووبەک خاوەنی
نیگایەکی دەرەکی یە، ئەم نیگایە لە مونیروودا دەرروونی و ناوہکی
کراوہ.

ع: ئەمەش تایبەتی نووسەری ئیمپروویە.

ک: بەلی، نووسەری ئیمپرووی کەسیکە نیگایەکی دەرروونی و
ناوہکی ھەبی و مونیروو رەوانی پوور ئەم تایبەتمەندییەیی ھەییە،
باوہکوو بەرپای من زەنجیرە پرۆپاگاندەییەک ئافەرم ئافەرم
خەریکبوون لاری و گومرپی کەن و دەیانبرد بو لایەک کە دوورە
لەتایبەتمەندی چیرۆک، ئەلبەت ھەر لەوی سالاندا بە خویم ووت .
لەبەرئەوہی دنەیان ئەدا بییتە فۆلکلۆر نووس یان بەرھەمی

بخولقینى كه لىپاولىپى فولكلور بى - بهوم وت كه له هه ره شهى
ئهم مه ترسييه دايه. هه ر وه كوو له رومانى «ئه هلى غه رق» دا، له
نيوهى يه كه مدا زور سه ركه وتوو و له نيوهى دووه ميده هه ر به
سونگهى ئهم مه كر و فيله وه، رهوداوى خورافهى فولكلورى و
كيشهى ناوچه يى و جوگرافى، برىجار سه ركه وتوونيه. رومانى...

ع: دلى پولا

ك: بهلى، رومانى دلى پولاى ئهو زور ئاسايى و به بى
قوولايى يه، رومانىكى زور لاوازه، له حالىكا دهيتوانى به ستينىكى
به هيزى بو بدوزيته وه، كه لاو ريژى و لاوازي ته كنىكى خودى
رومانه كه يه و به داخه وه به پهله په ليكى زوره وه نووسراوه و من
هه موو ئه مانه م پى به رهه مى هه مان بارودوخ و كesh و هه وا يه كه
وا ره وانى پوور به نيوى نووسه ريك كه وته نيوى و خه ريكبوو
لارى و گومرا ده بوو. به ره ولايه كيان ده كيشا كه رومانى 6 روزه،
6 مانگه يان يه كساله. بنووسى. له حالىكا رومان وا نيه و به شهش
مانگ ناكري رومان بنوسرى، به لام ئه مه دهسكه وت و به رهه مى
ژيانى كه وا له پشتيه وه يه تى و هه رچه نده ئهو ژيانه ساماندار
بووبى، ئهو به رهه مه دلله راو كه يه كى زياتر و كاريكى زياتر ده با. به
هه ر حال مونى روو ره وانى پوور له نووسه راي زورباشى ئيمه يه.

ع: سه بارهت به محه ممه د ره زا سه فده رى

ك: سه فده ريش وهك خاتوو ره وانى پوور وا يه، به لام خاتوو
ره وانى پوور له مرودا نووسه ريكى حيرفه ييه و به م بوئه وه،
لاوازيه كانى چاو پوشي ليده كرى، به لام سه فده رى نا، ئهو
كه سهى به لىنى وا يه له هه رده سالدا ئهو په رى ده چيروك بداته
كومه لگا، من خوم به نووسه رى حيرفه يى نازانم و له م لاوه، ئه وا

که دەسال تیپه‌ریوه و چیرۆکی ده‌گاته دەستم چاوه‌روانی ئەوهم رازاوه‌ترین و دره‌وشاوه‌ترین چیرۆک بخوینمه‌وه، له بهر ئەوهی له پیستیدا کەش و هه‌وای حیرفەیی نیه. ئەلبەت لیڤه‌دا حیرفەیی و ناحیرفەیی به واتای حیرفەیی و ئاماتۆری ئابووری نالییم، به واتای ئەو کەسه‌ی ده‌لییم که‌پیشه‌که‌ی، مه‌سره‌ف و ژیا‌نی و هه‌مووشتیکی چیرۆک بی، پیشه‌یی و حیرفەیی ده‌لییم وه‌کوو خاتوو ره‌وانیپوور و ته‌نانه‌ت جه‌عفه‌ر موده‌رپرس سادقی.

گریمان محه‌مه‌دمحه‌مه‌دعه‌لی سه‌دی‌په‌نجا شه‌ستی چیرۆکنووسین بی، خاتوو ره‌وانیپوور نه‌وه‌د له سه‌دی ژیا‌نی حیرفەیی و خودی من هه‌ر له ریگای قه‌له‌مه‌وه له‌م ولاته‌دانان ده‌خۆم. ده‌بی شانۆنامه بنووسم یا چیرۆک بنووسم یان سناریۆ «فیلمنامه» بنووسم. به بی ئەوانه‌ ده‌رنابه‌م. ده‌جا به‌م پییه‌ بارستایی کار و به‌ره‌مم ده‌چیته‌ سه‌ری و چۆن وای لیڤی، له بری جی‌دا له چۆنیه‌تی کاره‌که‌دا دا‌که‌وتن و لاوازی ده‌بی. سه‌باره‌ت به‌ نووسه‌ری غه‌یری حیرفەیی ئەمه‌شیاوی لیبووردن نیه، به‌لام ره‌زا سه‌فده‌ری هه‌ر به‌و دوو کوچیرۆکه‌وه وا هه‌یه‌تی...

ع: واته «سیاسه‌نبوو» ده‌گه‌ل «مه‌رمه‌ره شووشه‌ی که‌سک»

ک: به‌لی، من کوچیرۆکی «سیاسه‌نبوو» م پی چیرۆک گه‌لیکی خاوو هه‌وینی زۆر ده‌وله‌مه‌نده بو چیرۆکنووسیک. زۆریک له چیرۆکه‌کانی «سیاسه‌نبوو» شیاوی دیسانه‌که نووسینه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی چیرۆکیکی سه‌رکه‌وتووین هه‌یه. یانی هه‌وینی زۆری چیرۆکیان هه‌یه. ئەمه‌ ده‌ری ئەخات نووسه‌ره‌که‌ی زه‌ینیکی ده‌وله‌مه‌ندی له‌م روواله‌ته‌وه هه‌یه، نیگایه‌کی باشی هه‌یه، به‌لام له باری چیرۆکییه‌وه نا، قسه‌ی «پۆل کیله» ئەمه‌یه:

جیاوازی من و منال لهمه دایه که منالی چوار سالانه به بی
ئاگه داری شیوه کاری دهکا، به بی ئاگاداری و له پاشانه ناتوانی
همیسان بیکیشیتته وه، له حالیکدا من ئه و شته دهکیشمه وه و
باشتره که شی دهکیشمه وه. منال ئه و هیله ی دهیکیشیتته وه، ناتوانی
هممدیس هیلیکی وا بکیشیتته وه. سه فدهری ئه م حاله ی هه یه. یانی
له «سیاسه نبوو» دا ئه و مناله یه. ئه و مناله چیرۆکنووسه یه که بو
جاریک نووسیونی. ئیستا، چما چیرۆک گه لیکی له م به ستینه دا بلاو
کرده وه و باشتر بوون، من به چیرۆکنووسی ده زانم، ئه گینا به م
دوو کوچیرۆکه وه چیرۆکنووسیکی باش نیه. به و گشته
خۆشه ویستی و ریزه وه که بویم هه یه و باوه کوو ئه و چیرۆکانه م
خۆش ده وی. به لام به چیرۆکنووسی حیرفه یی نازانم.

ع: ئه سغه ر عه بدوللاهی چۆن؟

ک: ئه سغه ر عه بدوللاهی له و که سانه یه وا زور که م چیرۆک
ده نووسی، به هوی ئه وه وه که کار و سه رقالی زوره، فیلم ساز
دهکا، شانۆ نامه و چیرۆک ده نووسی و، ... نووسه ری حیرفه یی یه.
به لام چوونکه به هوش و گوشه لاوازییه کانی نووسینه وه ی ناخاته
چیرۆکه وه. ده یکاته فیلمنامه وه، کاره باشه کانیشی ده کاته چیرۆک.
کاره لاواز و مام ناوه ندییه کانیشی ده کاته فیلمنامه، ئه مه ش
گه وره ترین تاییه تمه ندی ئه وه.

به م هویه وه کو چیرۆکیکی که می هه یه، به لام هه ر ئه و که مه ی
که هه یه تی، ئه ژماری چیرۆکی باشی زیاتره له ئه ژماری چیرۆکی
لاوازی، که به رای من چیرۆکی لاواز یا خه راپی نیه. دوو کو
چیرۆکی زور بوو چکه ی هه یه ئه و تاییه تمه ندییه ی عه بدوللاهی
هه یه تی ئه وه یه که به چه شنیکه تازه فیکر ده کاته وه، ته ماشای

شیوازی تازهی چیرۆک دهکات. به واتایهک بهرهمی
عهبدووللاهی وهسفی تازهی چیرۆکی ئەمپۆیی نیشان ئەدەن و
دەردەکهوئێ که دەزانئێ، بارودۆخ و مەتەرئیزی نووسەری
ئەمپۆیی دەناسئێ.

ئەمەش دەزانئێ دەبئێ شتیک بخولقئینی که له جیهانی چیرۆکدا
بۆ من و تۆ تازە بئێ، گێرانهوه تازە بئێ، دید و بۆچوون نوئێ بئێ،
تەکنیک و فۆرم نوئێ بئێ، وهکوو چیرۆکی «ژووری پر تۆز و
خۆل» که زۆر زۆر سهکهوتووہ یا چیرۆکی «له دەرەوہی
کافەتریا، له بەر دەرگادا.»

ع: خاتوو فرشتە مەولەوی

ک: مەولەوی وهک شتئێ دەلئێ رۆمانئیک و کوچیرۆکئیکي هەیه.

ع: بەلئێ «مالئێ هەور و با» و «پەری هەتاو»

ک: ئەویشم پئێ چیرۆکنووس نیه، باوهکوو دەزانم له بهستئینی
فەرهنگدا حیرفەییە. دادەوهرییهکم سهبارەت بهوان نیه،
لهبەرئەوہی ئئستا چما جهعفر مودەرپرس سادقی نووسەرئیکهوا
بەرهمەکانئێ له پەراوئیزی ژياندا دئین و دەرۆن. بهلام خوئێ
حیرفەییە و شوئین و پلهو پایەیهکی له چیرۆکنووسئێ ئئراندا هەیه،
بهلام خاتوو مەولەوی له پەراوئیزی ژياندا دەنووسئێ و هئیچ شوئین
و پله و پایەیهکئیشئێ لهمرۆئێ چیرۆکنووسئێ ئئراندا نیه، به شقەم
له داهاتوودا پئێ بگا.

ع: سهبارەت به هورموز رپاحئێ چۆن؟

ک: هورموز رپاحئێ چیرۆکئیکي بلئدی لهشیوازی رەوتئێ

شهپۆلانی زهیندا بلاو کردۆتهوه به نیوی...

ع: به ناوی «خۆری نوور پژئین و پئوهندیئێ هەلوہشاوه»

ك: كه ناكري سەبارەت بەو وەكى چيرۆكنووسى حيرفەيى قسەو باس بكري. يانى نامەهوي بليم ئەمە ھەر چەند چەندى كيشەيە. عەبدووللاھى ش كەمى نووسيوە، بەلام بەردەوام نووسيوەو ھەموو جارئكيش كارەكەى سەرنجراكيش بوو و لە بەستينى چيرۆكنووسى ئەمرودايە، نەك لە پەراويزدا. بو وينە «رەزا فەرپو خفال» كوچيروكيك زياترى نيە.

ع: بە نيوى ئاخ، ئەستەمبول «

ك: بەلى، ئەم كو چيروكە لە «تا تەرازوويەكدا دانين و زوريك لە چيروكەكانى سەردەمى ئەم نەوہيە تەنانەت نەوہى دوويش لە «تاي ديكەى تەرازووەكە» دا دانين. تا تەرازووي فەرپوخفال قورسترە.

ھەم لە باري تيفكرينەوہ، ھەم لە باري بيناو بنەما و دارپشتەوہ، ھەم لە باري تەكنيك و زبانبەوہ و ھەم لە باري ديد و نيگاوہ. باوہكوو كەم دەنووسى، بەلام ئيوە بووتان دەردەكەوي سەرقالى چيروكەو سەرقاليبەكەى وشەيە و كارى ژيانى لەگەل وشەدا تيبەر دەبى، ئەم شتە لە يەك بەيەك چيروكەكانيدا لەبەر چاوہ. ئەو دلەراو كەيەى ھەيەتى نەوہك بو چيروك وتنە، بو چونيبەتى چيروك وتنە، چونيبەتى دەكارکردنى وشە و وشە لە پرستەدا. تەواوہتى ئەمانە لە چيروكى «فەرپوخفال» دا نموودى بەرچاوى ھەيە و سەرباقى ئەمەش، دارشتن و بنەما و بيناي نويى چيروك لە جيباندا دەزانى. كەلكيان ليوەردەگرى و ديد و نيگا و بوچوونى خوشى پاراستوہ.

ع: شەھريار موندەنى پوور ھەوجيى ئەم نەوہيە بوو؟ ك: بەلى، وايە، شەھريار موندەنى پوور كەسيكە كە حەول ئەدات وەسفى

ههشتی یان سه سه رای ههزار دهروازه چیرۆکه. ئیوه له ئیسفه هان دهچنه ناو مزگهوتی «شا»، مزگهوتی شیخ لوتفوللا، دهچنه ناو چیرۆکیکه وه، ئیوه که دهچنه ژیر گومهزی مزگهوتی شیخ لوتفوللا وه، یان دهچنه ناو «عالی قاپوو» وه، دهچنه ناو چیرۆکیکه وه، به لام که دهچنه کۆشکی «سه عدا باد» ه وه، ناچنه ناو چیرۆکیکه وه.

ئیوه که دهچنه شه قامی «چوار باغ» ی ئیسفه هانه وه، نارونه چیرۆکیکه وه. به لام کاتی دهچنه گه رهک و کولانه کانی «جۆباره» ی ئیسفه هانه وه، له کولانه کانی گه رهکی «جووله که کان» یان «ئه رمه نی» یه کاندایه که ده گه رین، دهچنه چیرۆکه وه. یانی چی؟ یانی به هه ر لایه کدا که ده رۆی، له پیشدا لیا و لیبی «پیچه لای پووچی» یه، پرله هه زار لایه ن و هه زار تو یژه. له پاشانه ش هه ر دیواریک و رهنگی هه یه، هه ر دیواریک رهنگ و بۆنی که ئه داته ئیوه. قسه ی من ئه مه یه چیرۆک ده بی ئه م تایبه تمه ندییانه ی هه بی. بیژهن بیجاری هاوشاری منه، له هه مان گه رهک و کولانی «جۆباره» دا، له ته واوی ئیسفه هاندا گه راوه، به ری دا رۆییوه. بازاره کانی گه راوه و دیتوو یه له هه ر بازاریکدا که با ی ئه ده یه وه بۆن و رهنگ و کهش و هه وا ده گۆردری. من وای بۆ ده چم چیرۆک ده بی تایبه تمه ندییه کی ئا وای هه بی، هه ر لاپه ره یه ک که ده چنه پیشی ده بی هه ست و حالیکه تازه و نو ی داتان بگری، ده بی کامل بنه وه، چیرۆکه سه ره تایه کانی بیجاری ئه م تایبه تمه ندییانه ی نه بووه. یانی لاپه ره ی یه ک و لاپه ره ی ئاخه ره تر و بۆنیکی نه گۆری هه بوو. ئه مه چیرۆک نیه. خوینه ره ده پرسن: ئه ی بۆ چی له هه مان لاپه ره ی یه که مدا ته واوی

نەکردوووه؟ بۆچی کردووويه ته ۲۰ لاپه ره؟ من کاتي چل لاپه ره
دهخوینمه وه دهبي چل ئەزمون تپه پرکه م دهگه ل ئاخيوهري تودا،
دهگه ل مهيدان و کهش و ههواي تو دا. نهک ههروا برۆمه
پيشه وه له هه ر دۆخیکدا بيجاري. فهروخفال، مۆندهني پوور،
عه بدوللاهي، رهوانیپوور، ساري، ئەمانه، نهخش و نيگاره
زيندوووه کاني چيروکنووسي ئيمرومان.

ع: ئاغاي «عهلي ئەسغهر شيرزادي؟»

ک: من له شيرزادي رۆمانیکم خوینده وه به ناوي «دههولي
ئاگر» سه بارهت به شه ر بوو، که رۆمان نه بوو، راپورتیکه.

ع: کوچيروکيكي ههيه به نيوي «غهریبه و ئەقاييا»

ک: به داخه وه نه مخویندۆته وه. کهسيکه که دهتواني بنووسي،
به لام نه يتوانيوه رۆمان بنووسي، ئەوه رۆمان نه بوو. «دههولي
ئاگر» راپورته - رۆمانیکي بلنده. دهی جيگهي دادوهري نامينيته وه.

ع: خاتوو «فرشته ساري» چي؟

ک: ئەلبهت من فرشته ساري زياتر به شاعير دهناسم ههتا
چيروکنووس و رۆماننووس. بهتايبهت چيروک که ئيمه ليره دا
باس له سه ر چيروک دهکەين و رۆمان. ئەوان زور سههل و
ساده به سه ر چيروکدا باز ئەدهن و تيده پەرن و نيگايه کي قووليان
بو ئەو شتهي به دهستيانه وه گرتووه، نيه. چالاکی و تهقالا و
ههلسووراني نيه، ناکوليته وه، ئەو شيکاريهي پيوستي هه ر
به ره مه يکه، نايکه ن.

هه ر نووسه ريک که چيروکيکمان بو دهنووسي، به ره مه مه که
شيكاري دهکات و ئەندامه کان و پاژه کاني ئەو شتهي ئيمه چه ندان
که رهت ديتوومانه، به ئيمه ي دهناسيني. ساري ئەم کاره دهکات،

نەشى كات، نەيكات، يانى زۆر سەھل و ئاسانى دەكات. ئەم رەھۆلە ھەلدەكۆلى، ئەو لايەنەى ژوورەوہ بە ئىمە دەلى و دەروا. بى خەبەر لەوہى تۆ كە ئەم رەھۆلەت كۆليوہتەوہ، لايەنەكەى ژيرەوہش ھەلكۆلە، مەرۆ. يانى برۆ قوولاييەوہ. دەرەوہ، يانى رۆوكەشى شتەكە بەس نيە. ئەو شتەى سەبارەت بە بيژەن بيجارى وتم سەبارەت بە خاتوو «فرشتە سارى»ش ھەروا، بەلام شايد لە چەشنيكى ديكەدا.

شيكارى بەم چەشنيە، لە بەر ئەوہى تەماشاي بابەتەكە دەكەى، خاوەنى چەندلايەنە و تويژە و رەھۆلەيەكە نووسەر ئاگادارى ھەيە، شاھيدى ھەيە بە سەر ئەو كارەدا كە خەريكە دەيكا و دەزانى كە وا خەريكە چيروك ساز دەكات نەك ئەوہى چيروك بلى.

رومانى يەكەمى «خاتوو مروارى» ھەموشتى ھەر لە رۆوكەشدا بوو، ھەر وەسف بوو، رۆمان ھەر سازنەكرابوو ئەمە چيروك گيرانەوہ بوو نەك چيروك ساز كردن.

لە چيروكى بلندى «دورگەى كەسك»دا ئيدى وانىە. دەرەكەوي نووسەر ئاگەدارى و تواناي ھەيە بە سەر ئەو كارەدا كە دەيھەوي بيكات و دەزانى كە دەيھەوي چيروك ساز كات نەك چيروك بگيريتەوہ.

گرينگ ئەوہيە، ئيمە بريار وانىە چيروك بگيرينەوہ، بەليني وايە چيروك ساز كەين، لە پيشيشدا وتوويانە. ئيمە دەبي گيرانەوہى خۆمان ھەبي، يانى سازدان و دارشتنى خۆمان نیشان بەدين لە چيروك نووسانى لاوى ژندا، فرشتە سارى لە بەر چاوە.

چوونكە ئەم زانيارى و ئاگاداريەى ھەيە و ئەم رەھۆلەيە

لیدەدا. بەلام لە قوولاییدا بزاونتی نیە. بریجار ئینسان وا فیکردەکاتەو نووسەر بۆ ساز و پەرداخ کردنی ئەم چیرۆکە یان ئەم بەرھەمە وزەیی نەماوە. ھەست دەکەیی بە پەلەییە، یانی ئیوہ وای بۆ دەچن لە پشت ئەم رستەییەدا دەبی سێ چوار رستەیی دیکەیی ھەبی و کەچی نیەتی و پیتان خۆشە ئەونیگا و دیدەیی نووسەر بۆ ئەو شتە ئەو لایەنەیی دیکەشی دیتووبایە، پشتی شتەکەشی دیتووبایە.

لە ھەر شتی کە شەش لایەنی ھەییە، دەبی دووان سیانیکی منی نووسەر بەدەری خەم، دووان سیانیشی خۆدی خوینەر ھەلیدا و بە دەری خات. من بە دوو لایەنەو ھەر ناتوانم لایەن ساز کەم. لە گەلکوو چوومە رەھەندی سیھەمەوہ. ئەو شتە سەدی سەد دەبیئە بارستایی، ئیدی پیوستیش ناکا من ھەر شەش لایەن و رەھەندی بلیم، بەلام من دەبی نیشانی خوینەری خۆمی بدەم کە دەگەل شتیکدا سەرقالم کە بارستای ھەییە، دەسا دەبی چەند لایەنی نیشان بدەم.

ع: خاتوو «فەرخوندە ئاغایی» شمان ھەییە بەم کوو چیرۆکی «تەپۆلکە سەوزەکان و (نەھینی بووچک)» و رۆمانی «جینسی بزر بوو».

ک: وای بوودەچم چیرۆکیکی باشی خاتوو «فەرخوندە ئاغایی»م خویندوتەوہ. بە داخەوہ دید و نیگای ئەوان، زور کۆنە، نووسەریکە زۆربەیی چیرۆکەکانی لە گوڤارەکاندا، لەم لاوتەولا چاپ دەبی و لە پاشان دەیانکاتە کتیب. ئەو چیرۆکەشیم دەبی لە گوڤارەکاندا خویندبیئەوہ.

ع: کام چیرۆکیان؟

ك: وای بۆدهچم «تهپۆلكه سهوزهكان» بوو. بهلام ههتا ئهو جیگهی له یادم بی حهوت ههشت چیرۆکیانم خویندبیتهوه و فیکرناکه مهوه ئهو کو چیرۆکه لهم قسانه زیاتر هه لگری. بهلام دید و نیگای زور زور سه رهتاییه، نیگایه کی زور کورت و پروکesh و بی قوولاییه. نووسهر ده بی نیگای زور بلند و زور قوول بی، یانی نووسهر ده بی شوینیک بروانی که هیچ کهس نه توانی بروانیته ئهوی، نووسهر ده بی له هموان بهرتر ببینی. دوورتر له هموان ببینی، هموان باخچه ده بینن، بهلام خونچه کهم کهس ئه دیدینی، ئه مهش کاری نووسهره. نووسهر ده بی قهف و لوولی موو ببینی نهک موو، موو هموو کهس ئه ببینی. فهرخونده ئاغایی ههر ئهو شتانهی بهردهستی ده بینن و به گیرانه وهیه کی ئاسایی ده ریده برن، به بروای من ئه وه چیرۆکنوو سینی ئیمرووی جیهان نیه.

ع: بهلام ئهم نیگا نوئییه له به رههمی «بیژهن نه جدی» دا ههیه؟
ك: به لئ، نه جدی کو چیرۆکیکی ههیه به نیوی «ئهو یووز په لهنگانهی له گه ل مندا رایان کردوو» که زور به هیز و به کیشه. ئهو نیگایه ی که بو چیرۆکی هه بوو، به تایبته لهم کتیبهیدا، وه ده ری ده خات دید و نیگای زور کاملتر و با شتر بوو له نیگای بو شاعر، چوونکه له شاعردا نیگایه کی ئاسایی هه بوو وه کوو نیگای میلیون ئیرانی که چون ده روانه شاعر. بهلام له چیرۆکدا ههر نیگای خووی و گیرانه وهی خووی بوو، گرینگ ئه وهیه که ههر بهم تاقه کو چیرۆکه وه داستان و چیرۆکی ساز کردوو له مهش زیاتر ناتوانم قسان بکه م، بیژهن نه جدی په یکه ره ی بهرچاوی شاعیر و نووسه ری بیبهش بوو، له و کهش و ههوا و پیوستی یانه ی که

دەبى گەشەى پى بكا.

ع: «ئەبوو توراب خوسرەوى» چۆنە؟

ك: «خوسرەوى» ش لەو نووسەرەنەيە كە نازانم گرى پوچكەى كارى لەكويدايە . يانى ھەموو چىرۆكەكانى كە بخوئنيەوہ لە شوئنيكدا گرى پوچكەيى ھەيە كە من سەرەندەرى ناكەم. من چەند جارى ويستم لەگەل خۆمدا جينگل بدەم كە ئەم گرى پوچكەى چىرۆكى «خوسرەوى» لەكويدايە و چ شتى بۆتە ھۆى ئەوہى چىرۆكەكانى نابالغ بيئە سەر دونيا، يان بۆ ويئە بە شەش مانگان لە داىك دەبن. .

ئيوہ نووسراوہى ئەوان كە دەخوئنيەوہ. ديتووتانە ھەموو تايبەتمەنديەكانى چىرۆكيان ھەيە ئەى بۆچى ئيوہ پيتان خوئش نيە، ھەمدىس كە دەخوئنيەوہ، تەماشاش دەكەن ئەم ھەموو شتەى وتووە، بەلام ھىچى تەواو و كامل نەوتووە، پەرورەدە و پەرداخى نەكردووە. دەلئى منالى بە پيئج مانگان بووہ، سەرى ھەيە، چاوى ھەيە، ھەموو شتىكى ھەيە، ناتوانى قسان بكات، ناتوانى بەرپدا برؤا و ئەم موشكىلەيە لە كوئيدايە، من نازانم.

دووايين چىرۆكى ئەوم كە خوئندەوہ. دىتم گۆشە نيگا و ديد سەرنجراكيشە و سەرقالى شتى بووہ كە نەريئەكەى لە نيو ئيمەدا بووہ و ئيستا دەتوانين ديدكى نوى و موديرنى بدەينى، يانى بابەت تايبەتمەندى چىرۆكىكى موديرنى ھەيە و ئەويش زەنجيرە شتىكى لەبەرچاو گرتووە، بەلام رەنگەوا باش بى بلیم، چىرۆكەكە يەك رەھۆلە و يەك لايەنە ماوہتەوہ.

دەيباشە كاتى ئيوہ وەشوئين شتى دەكەون كە خوئ چەند رەھەند و لايەنەى بەربلاوى ھەيە، ئەم چىرۆكە ھەر لە خوئدا

چەند لايەنە و چەند رەھەندەيە و دەبى ژيروژوور و دلەپراوکه و
 خەم و خوڤى دەگەلدا بى و تەعليق «داهييلان» و چاوەرپروانيهكى
 تيدابى. ئەلبەت ئىستا چيروۆكى نوئى بەو مانايە تەعليق «داهييلان»
 و چاوەرپروانى تىيانىە، بەلام لە چيروۆكدا دەبى شتى داتچلەكىنى. بو
 ويئە لە چيروۆكى هاوشارى ئەو «مۆندەنىپوور» دا ئەم قەومانە
 هەيە، لە چيروۆكى فەروخفالدا هەيە، لە چيروۆكى چەلتەن دا هەيە.
 بەلام لە چيروۆكى زۆربەي دوستاندا ئەم رووداوه ناقەومى، بريچار
 ئيمە چيروۆكىمان هەيە كە بابەتەكەي «داهييلان» و چاوەرپروانى
 تىيانىە و ئيمە بەم چەشنە دەروين. بو ويئە خودى گولشيري هەر
 بەپيى نەسر و زبان و گومان «داهييلان» و چاوەرپروانى پيكدىنى.
 بريچار وايە چيروۆكى دەخويننەو، هەر لە ديپرى يەك و دوورا
 پيتان خوڤشە، تىيدەكەون و دلتان پيوەيە تا ئاخري برۆن، ئەو
 داهييلان و چاوەرپروانى چيروۆكە. ئەمە ئىدى داهييلانى بابەت نىە.
 داهييلانى كەسىتى نەسر نىە. داهييلانى ئەوەي بليى ئەم پالەوانە
 دەكوژرى يان نا نىە. بەلام كاتى ئيوە «سى چيروۆكى
 ئەويندارانە»ى گۆستاو فلۆبىر دەخويننەو، ئەمە خودى چيروۆكە
 وا ئيوە بەرەو پيشەو دەبات و دلتان پيوەيە. چيروۆكەكە تەواو
 دەكەن، جاروبار دلتان پيوەيە چيروۆك كۆتايى نەيە يان بو ويئە
 برى لە چيروۆكەكانى ماركيز ئيوە هەر ناتانەوئى بزنان
 كۆتايىەكەي دەبى بەچى.
 ئيوە دەتانەوئى هەروا دەگەل ئەودا بژين، ئيوە خەريكن لە
 هەمووشتىكى ئەو چيژدەبەن هەمووشتىكى بۆتان نوئىە. چيروۆكى
 «ئەبوو توراب خوسرەوئى» ئەمانەي نىە.

پەراويزەكان:

۱. فەرخۇندە ئاغايى (۱۳۳۵ - ۱۹۵۶) تاران بەرھەمەكانى (تەپۈلكە سەوزەكان)، (نەھىنى بووچك)، (ژنىك، ئەوينىك)
۲. بىژەن بىجارى (۱۳۳۰ - ۱۹۵۱) ئىسفەھان - بەرھەمەكانى: كەش و ھەواى بىۋەزەيى «كۆچىرۈك» پەرگار (كۆچىرۈك)، سەيرانى خۇزىايەكى فەوتاو (رۇمان)، باخى سوور (رۇمان)
۳. رەزا جۇلايى (۱۳۲۹ - ۱۹۵۰) تاران. بەرھەمەكانى: كراسى خوينايى، ھەتا ھەتايىەكان (رۇمان)، تەلارى كەيف و نەھەنگ، تىرۈرى زاتى شاھانە (رۇمان)، گولەباخە سوورەتتەكان، شەوى تارىكى يەلدا، حىكايەتى تۆرەمەي پىشت كەوانىەكان و...
۴. ئەمىر حوسىن چەلتەن (۱۳۳۵ - ۱۹۵۶) تاران بەرھەمەم: سىغە. نەزر بە پەنجەرەي پۇلادا، تەلارى ئاوينە، چىواي بۇ سبەي نەماو، مېھرىگيا تازىەدارى بۇ قاسم و...
۵. ئەبوو توراب خوسرەوى (۱۳۳۵ - ۱۹۵۶) شىران. بەرھەم: ۱- ھاويە، ۲- ديوانى سۇمنات، ۳- ئەسفارى نووسەران
۶. فرىشتە سارى (۱۳۳۳ - ۱۹۵۴) تاران خاتوو مروارى رۇمان، دورگەي كەسك (رۇمان)، مەزارى ئەوينداران رۇمان، مېترا رۇمان، عەترى گولى رازىانە رۇمان
۷. محەمەد رەزا سەفدەرى (۱۳۳۳ - ۱۹۵۴) خۆرمۇج - بەرھەم: سىياسەنبوو، مەرمەرە شووشەي كەسك
۸. مەنسوور كووشان (۱۳۲۷ - ۱۹۴۸) ئىسفەھان. بەرھەم: تارىكەشەو، خەوى بەيانان و دوور خراوہكان، ترس و خۇفى مەرگ، ترس و خۇفى ژيان ۵ نەھىنى بەھار خاب، زانىەو...

۹. محەمەد محەمەد عەلى (۱۳۲۹ - ۱۹۵۰) تاران، بەرھەم: شيوو دۆلى ھىندئاباد. لە ئىمە باشتاران. «ئەوانگەل» خانە نشىن بوون، ھەورە ترىشقەى بى باران، نەخشى شاراوە، چاوى دووھەم، باوەرە تەرەكانى مردووويەك، مخابن بو پووبەروو، پووت و قووت لە بادا و...

۱۰. شەھرىار مۆندەنى پوور (۱۳۳۵ - ۱۹۵۶) شىراز سىبەرەكانى ئەشكەوت، ھەشتەمىن پوژى زەوى، مۇميا و ھەنگوين، مانگى نيوەرۆ، نەھىنى، پوژھەلاتى وەنەوشە، دلى دلدارى «پۆمان»

۱۱. مونىروو رەوانىپوور (۱۳۳۳ - ۱۹۵۴) بەرھەم: كەنىزوو، بەردەكانى شەيتان، سىريا، سىريا ، ئەھلى غەرق (پۆمان)، دلى پولا «پۆمان» كچە قەرەچى نىزىك ئاگر ، ئەو ژنەى فرۆكەخانەى فرانكفورت

۱۲. بىژەن نەجدى (۳۲۰ - ۱۹۴۱) مردن (۱۳۷۶ - ۱۹۹۷) بەرھەم: ئەو يوزپەلەنگانەى لەگەل مندا رايانكردووە. ديسانىش لە ھەمان شەقام و..

۱۳. ھوشەنگ گولشبرى (۱۳۱۶ - ۱۹۳۷) ئىسفەھان بەرھەم: شازادەى ئىحتىجاب، ئاوينە دەرگا دارەكان، قورخانە، كرستىيەن و كىد، نوپژخانەى بووچكى من، ماسىگر و ديو، بەرخۆلەى ونبووى راعى، دەستى تارىك، دەستى پووناك، جننامە

۱۴. مەحمود دەولەت ئابادى (۱۳۱۹-۱۹۴۰) دەولەت ئابادى سەبزهوار دەيان بەرھەم، گاوان، عەقىل، ئەوسانەى باوہ سوبحان، سەفەرى سولەيمان، كوچ ، پاس، كەليدەر پۆمان، جىگەى خالى سەلووچ پۆمان، پوژگارى رابردووى پياوانى بە سالا چوو

«رۆمان»

۱۵. سیمین دانشوهر (۱۳۰۱ - ۱۹۲۲) ئیسفهان بهرهم ۱-
شاریکی وهک بههشت، سلاو له کی بکه، سووهشوون، بالندهی
کوچهر، دورگهی سهرگهردانی و حوشترهوان سهرگهردان
«رۆمان»

۱۶. جهلالئالئهمده (۱۳۰۴ - ۱۹۲۵) ئوورازان، خاوهنی ۴۰
۵۰/ بهرهمی جوراوجور له فیکر و سیاست و ولاتناسی و
چیرۆک و چیرۆکی بلند. ههره گرینگهکانی. مودیری قوتابقخانه
«رۆمان»، له خزمهت و خهیانتی پرووناکبیراندا (وتار)، نون و
القلم «رۆمان»، کاریگهری رۆژئاوا (وتار)، سهدان کوچیرۆک،
سیتار، ۱۸وتار، کارنامهی سی ساله و...

۱۷. محهمده علی جهمالزاده و سادق هیدایهت و بزورگ
عهلهوی و سادق چووبهک و رهزا بهراههنی پیشقهراولانی
چیرۆکنووسینی ئیرانی، بیج له بهراههنی که زیاتر رهخنه‌نووس و
شاعیره و چهند رومان و چیرۆکی بلندیشی نووسیوه

۱۸. غولامحوسین ساعدی (۱۳۱۴ - ۱۹۳۵) مردن (۱۳۶۵ -
۱۹۸۶) بهرهم، توپ. ترس و لهرن، تازیهدارانی بهیهل، وهرسی
یاغی بوون، مهترسیگهلی بی ناوونیشان، تاتاری دهه به پیکه‌نین
و...

۱۹. ئهمده شاملوو له دایک بووی تاران له سالی (۱۳۰۴ -
۱۹۲۵) (۱۳۷۹ - ۲۰۰۰) له تاران کوچی دووایی کرد، بیج له دهیان
کتیبه شاعر دوو کوچیرۆکیشی به نیوی «له ژیر خیهوتی
ئاگرتیبهربووی شهودا» و «دهرگاگان و دیواری گهره‌ی چین»
ههیه.